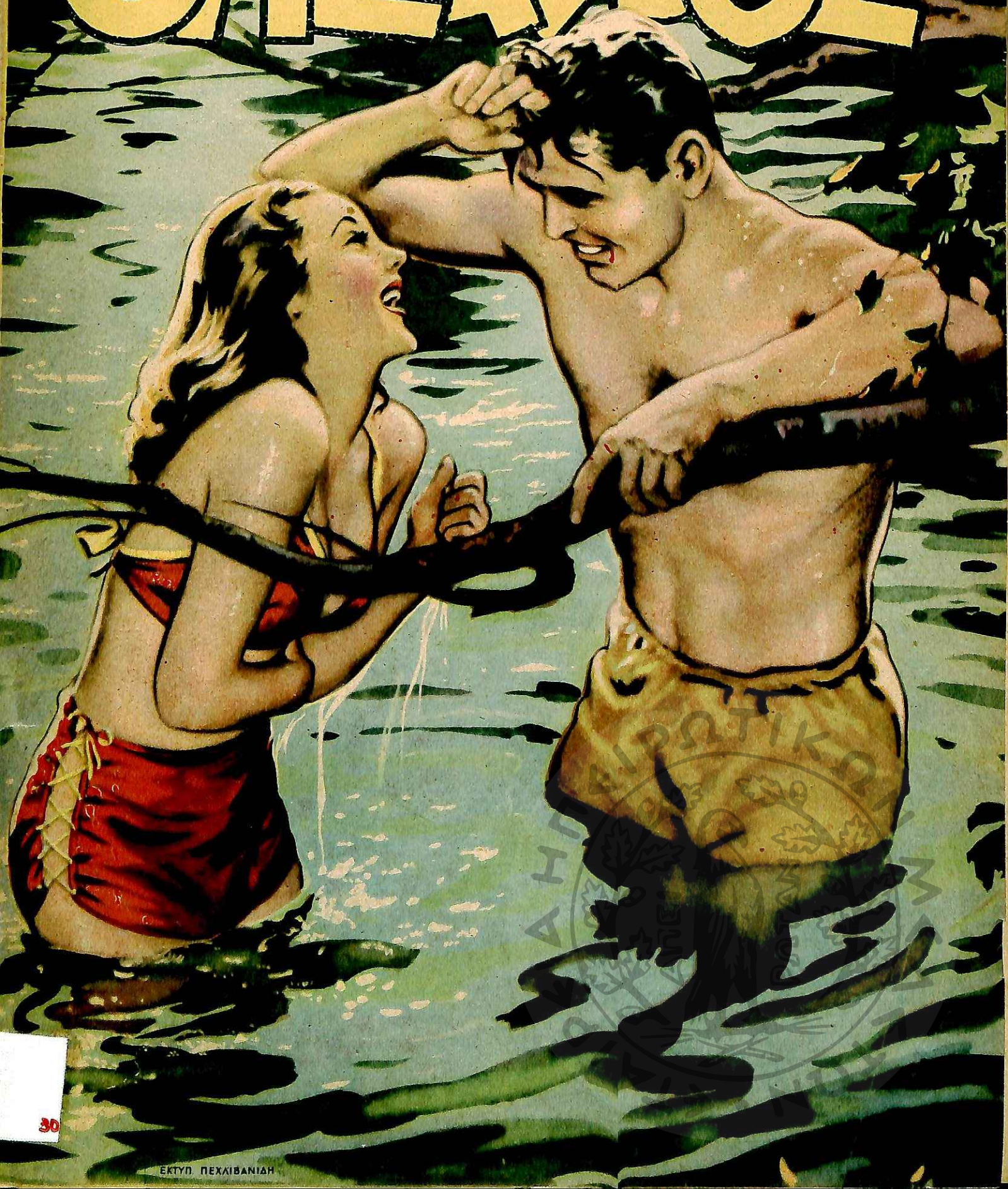

Ο ΗΣΑΥΣΟΣ

36033

I. ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Τά ρόδα
ΤΑΝΑΝΘΙΖΟΥΝ

10ον 'Η Παυλίνα πού τόν ήξερε κα-
λά καταλάβαινε πώς δεν διάβαζε,
πώς τὰ μάτια του κτύπαζαν μέ
τρελλή ανησυχία τριγύρω κρυφά
και πώς προσπαθούσε μάταια νὰ κούψη τήν
τόση του ταραχή και νὰ κρατήσει τήν α-
ξιοπρέπειά του.

Θάθελε τώρα νὰ τοῦ παρουσιαστοῖ. Θά-
θελε νὰ σταθῇ μπροστά του, και νὰ τοῦ
φωνάξῃ:

«Τρελλέ!... Πού εἶνε ἡ φιλοσοφία σου
τώρα; Πού εἶνε τὸ σαρκαστικό σου γέ-
λιο; Φοβάσαι, πὼς δὲν σοῦ στάθηκε πι-
στό; Πονᾷς γι' αὐτό; Μήπως ἡ καρδιά σου
μὲνει ψυχρὰ καὶ μονάχα ἡ περιέργειά σου
ζυγνύει; Κι' ἐρχεσαι καὶ περιμένεις τὸν
ἀνγνωστὸν πού θὰ σοῦ ἀποκαλύψῃ τὰ μυ-
στικά μου; Τρελλέ!... Δὲν με βλέπεις;
Δὲν βλέπεις στὰ μάτια μου κοντὰ στὸ
μῖσος τὴν παλιὰ ἀγάπη πού περιμένει,
πού περιμένει καὶ κλαίει κι' ἐνὰ σου νεύ-
μα φτάνει γιὰ νὰ τὴ ζωντανέψῃ; Δὲν με
βλέπεις; Δὲν ἀνοίγεις τὴν ἀγκαλιά σου;
Καὶ τώρα ἀκόμα εἶνε καίρος! Ἀνοίξῃς τὴν
ἀγκαλιά σου κι' ἀπὸς με νὰ χωρῶ σ' αὐ-
τὴ. Πές μου πῶς μ' ἀγαπᾷς, ὅσοι μου ἕνα
φιλί ἐνὰ ἀληθινὸ φιλί... Κι' ἔτσι μὴ μὲ-
ρὰ θὰ γελᾷς γι' αὐτὰ πού συνέβησαν...»

Μὰ δὲν μπορούσε νὰ τοῦ φανερωθῇ. Στε-
κόταν, κρυμμένη σὺν κακοποιῶσι καὶ τὸν
παρομόνευε, καὶ κτύπαζε τὴν ἐκφρασί του
προσώπου του πού γινόταν ἀγρία ἀπελ-
πισμένη.

Τὸν εἶδε μετὰ κάμποιον ὥρα νὰ σηκώνε-
ται, μετὰ κινήσεις ἐξάλλας καὶ νὰ παίρνῃ
πάλι τὸ τραίμ Πατισίων.

Γύρισε κι' αὐτὴ σπῆς τασκισμένη
ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ κλειστικὴ πάλι στὴν
κάμαρά της. Ἐπρεπε νὰ γράψῃ τὸ τρίτο
γράμμα. Αἰσθανόταν ὅμως τὴν καρδιά της
ν' ἀνοταρράζεται ἀπὸ τὴ φρίκη. Ἦταν σὺν
τὸ χειρουργεῖ πού εἶχε κάνει ὅλες τὶς
προετοιμασίες γιὰ τὴν ἐνχείρησι. Εἶχε
κοιμίσει τὸν ἄρρωστο, τὸν εἶχε θέσει στὸ
χειρουργικὸ τραπέζι, εἶχε πάρει τὸ μα-
χαίρι στὸ χέρι κι' ἄσφαινα λιποψυχοῦσε,
δὲν εὕρισκε τὴ δύναμι νὰ κἀνῃ τὴν ἐν-
χείρησι.

Κι' ὅμως εἶχε κάνει ὅλες τὶς προετοι-
μασίες. Εἶχε γράψῃ τὰ δύο πρῶτα γράμ-
ματα, τοῦ εἶχε κλονήσει τὴν πίστι του γι'
αὐτὴν, εἶχε ὀδεύσει τὴν ἀμφιβολία στὴν καρ-
διά του. Εἶχε ρίξει τὴν πρώτη σκιά ἀπάνω
του. Δὲν ἔμενε τώρα τίποτε ἄλλο παρὰ
νὰ γράψῃ τὰ τρεμερὰ λόγια:

«Τὸ παιδί πού ἀγάπησες, δὲν εἶνε δικό
σου!»

Κι' ἡ καρδιά της σπάρει σ' αὐτὴ τὴ
σκέψι, καὶ τὸ χέρι της πού κρατοῦσε τὴν
πέννα, ἔτρεψε.

Κάθισε πολλὴ ὥρα στὸ γραφεῖο της
προσπαθώντας νὰ βρῇ τὸ θάρρος νὰ γρά-
ψῃ τὰ λόγια τὰ θανατερά.

Κι' ἄσφαινα πέταξε τὴν πέννα.

«Ὅχι! μουρμούρισε, θὰ κάνω κι' ἄλλη
μιά προσπάθεια. Θ' ἀγωνισθῶ ἀκόμα τὴν
τελευταία προσπάθεια. Κι' ἂν κι' αὐτὴ τὴ
φορὰ μὲ ποδοπαθῇ, ἂν κι' αὐτὴ τὴ φο-
ρὰ δὲν καταλάβῃ... τότε θὰ βρῶ τὸ θάρ-
ρος νὰ γράψω τὸ τρίτο γράμμα.

Καὶ μ' αὐτὴ τὴν ὁπώρα, τὸν περιμένε.

Ἡ τελευταία προσπάθεια

Ὁ Στέλιος γύρισε πρὶν νωρὶς ἀπὸ ἄλλες
φορὰς ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Φαινόταν νευρι-

κός, καὶ αἰγούρα δὲν θὰ εἶχε διασκεδάσει
καλὰ μὲ τὴ Λούση.

Ψιθύρισε πὼς εἶνε λίγο ἀδιάθετος κι' ἔ-
πεσε στὸ κρεβάτι.

Ἡ Παυλίνα ἐνοήθη τὸ στήθος της ν' ἀ-
νεβοκατεβαίνῃ. Τόσα λόγια εἶχε σκεφθῇ
γιὰ νὰ τοῦ πῇ καὶ τώρα δὲν εὕρισκε οὔτε
μιά λεζούλα. Τὸ μυαλό της εἶχε στερεῶσει
ἡ γλώσσα της εἶχε παραλύσει.

Ἐπὶ τέλους τὸν ρώτησε σιγὰ:

— Δὲν πῆγες ἀποφῆ;... ὁ αὐτὴν;

Γύρισε ἀπότομα καὶ τὴν κτύπαζε περὶ
ζενεμένως.

— Εἰμαι ἀδιάθετος ἀπόψε, σοῦ εἶπα!

Μουρμούρισε.

Πῆγε κοντὰ του.

— Τί θέλεις; τὸν ρώτησε. Θέλεις νὰ σε

τρίψω; Θέλεις κανένα ζεστό;

Τὴν κτύπαζε παραξενεμένος καὶ γιὰ

μιά στιγμὴ φάνηκε σὺν νάθελε νὰ δεχθῇ

τὴν προσφορά της. Τὴν ἄλλη στιγμὴ ὅμως

ἡ φυσιογνωμία του ἀλλάξε καὶ τὴς ἀποκρί-
θηκε ἐχθρικά:

— Δὲν θέλω τίποτε!

— Γιατί; ἐπέμεινε ἡ Παυλίνα, φοβάσαι

μὴπως σὲ υποκρῶσω; Στις τόσες φορές

πού σε περιποιήθηκα ὅταν ἀδιαθέτους

ἦς προστέθῃ κι' αὐτὴ. Δὲν θ' εὐχίσῃ καὶ

πολύ ὁ λογαριασμός σου.

Χωρὶς προσπάθεια ἡ φωνὴ της ἦταν

τραυερή. Θάνοιθε ἀληθινὴ εὐχαριστοῖ

νὰ τὸν, περιποιήθῃ.

— Μοῦ φαίνεται πὼς θέλεις κουβέντες

ἀπόψε, τὴν ἀποπῆρε αὐτὸς νεϊρκός.

Καὶ πρόσθεσε πεισματωμένως:

— Νὰ πᾶς ἀρχίζου, οἱ δυσωδέσκειες

στ' ἀντράγγια; Γυρίζω νωρὶς ἐπὶ σπῆς

μου ἐπειδὴ εἰμαι ἀδιάθετος καὶ θέλω πού-

κία, ἀλλὰ αὐτὴ τὴν παύσια δὲν μπορῶ

νὰ τὴν βρῶ.

Κάθε τὸν λέει ἦταν καὶ μιά πληγὴ γιὰ

τὴν ἀγάπη της, τὴν υπερφάνειά της.

Ταπεινωτόταν αὐτὴ, ἡ ἀδικημένη γυναίκα.

Γιὰ νὰ τοῦ φερθῇ στοργικά. Κι' αὐτὸς

ἀποκρινόταν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν πο-

δοσοῦσε, τὴν συνέτριβε.

Ἡ Παυλίνα ὅμως ἦταν ἀποφασισμένη

ν' ἀγωνισθῇ ὥσπου νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα.

νὰ νικήσῃ ἡ ἀγάπη της, ἔστω καὶ τὴν τε-

λευταία στιγμὴ ἡ νὰ νικήσῃ ὀριστικὰ τὸ

μῖσος μέσα της, καὶ τὸ χέρι της νὰ μὴν

τρέμῃ πιά ὅταν πιάσῃ νὰ γράψῃ τὸ τρίτο

γράμμα.

Στέλιο τοῦ εἶπε ἤρεμα καὶ σταθερά.

Τὸ ξέρεις πῶς πάλι μ' αἰδέσαι; Τὸ ξέρεις

πὼς δὲν εἶπα κακῶ; Μονάχα σοῦ πρότεινα

νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Νὰ σε περιποιηθῶ ἐπειδὴ εἰσαι ἀδιάθετος.

Τὴς ἔριξε μιὰ μιὰ κούρα, ἐχθρική.

— Δὲν σοῦ λέω ἐνῷ θέλεις κουβέν-

τες ἀπόψε; τὴς φώναξε. Αὐτὰ τὰ ζητή-

ματα τὰ λύσεις. Τὰ λύσεις μὴν φορὰ γιὰ

πάντα. Σοῦ μίλησα μ' ὅλη μου τὴν εὐλι-

κρίνεια, μιὰ γιὰ νὰ καταλάβῃς. Ἐοῦ ἐπι-

μένεις νὰ μὴν καταλάβῃς; Γιὰ νὰ μὲ

ἀναγκάσῃς νὰ σοῦ ἐπαναλαμβάνω πὼς

δὲν ὑπάρχει πιά τίποτε μετὰξὺ μας.

Ἐσφίξε τὰ δόντια της ἡ Παυλίνα γιὰ νὰ

μὴν ξεφωνίσῃ. Εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς

τὴν χτυποῦσε μαχαίριες στὴν καρδιά με

κάθε του λέξι.

— Τὸ κατάλαβα, ἀποκρίθηκε, καὶ τὸ

πίστεψα... Μὰ εἶπα πὼς δὲν εἶνε δυνατόν,

πὼς ἦταν γιὰ λίγον καιρὸ. Πὼς δὲν

θὰ κρατοῦσε γιὰ πάντα...

— Κι' ἐνῷ σοῦ λέω πὼς εἶνε γιὰ πάντα

τὴν ἐκοφθε νευρικά.

Καὶ πρὶν προφύξῃ νὰ τοῦ ἀποκριθῇ πάλι

τὴς ἔσπασε:

— Ναι, γιὰ πάντα!

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε, στὸ κεφάλι της Παυ-

λίνας.

Κυτάχτηκαν μὲ μῖσος, ἐντελῶς ἐχθροὶ

τῶρα πιά.

Ἡ Παυλίνα κάθισε δίπλα του σὲ μιὰ

πολυθρόνα.

— Αὐτὸ ἔχεις μονάχα νὰ μοῦ πῇς; τὸν

ρώτησε. Τόσος καιρὸς πού πέρασε, δὲν

σ' ἔκανε νὰ σκεφθῇς διαφορετικά, νὰ

σκεφθῇς ἀνθρώπινα;

— Ἐκείνος γέλασε σαρκαστικά.

— Τόσος καιρὸς πού πέρασε; εἶπε. Καί,

ρὸς χαμένος μαζί σου.

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι της Παυ-

λίνας.

— Στέλιο, φώναξε, μ' ἀπελπίσῃς. Δὲν ξέ-

ρω γιατί μοῦ τὸ λές αὐτό; Ἐρῶ μονάχα

χυδρόμου το γράμμα, και το κύτταζε
— Χμ... έκανε μόλις αναγνώρισε το
γραφικό χαρακτήρα.
— Πάμε μπαμπά! φώναζε ανυπόμονα η
Βάντα.

— Αμέσως παιδί μου, αποκρίθηκε αυτός.
Μία στιγμή, να διαβάσω αυτό το γράμμα.
— Ήταν φανερό πως ανυπομονούσε να ιδεί
τι του γράφε ο αγαπητός αυτός φίλος του.
Ξαναγένηκε τη σκέψη.

— Γυρίσεις πίσω; φώναζε χαδιάρικα και
παροπνευμένα η Βαντούλα.
— Μία στιγμή μωρό μου, αποκρίθηκε αυ-
τός, χαϊδεύοντας τρυφερά τις ξανθές
μπουκλές του παιδιού.

— Πάμε! Το διαβάσεις έπειτα παρκα-
λεσε η μικρή.

— Μία ματιά θά ρίξω, κι' έφτασε, είπε
αυτός και προχώρησε προς το γραφείο.

— Έκλεισε πίσω του την πόρτα. Κι' αυτό ά-
κούμα έδεξε στην Παυλίνα πόσο σοβαρά
επαιρνε αυτός ο φιλόσοφος, τις άοριστες
καταγγελίες ενός ανωνυμογράφου.

— Ή ξένη που παρακολουθούσε κι' αυτή
τη σκηνή, κύτταζε την Παυλίνα και φώ-
ναζε:

— Παυλίνα! Τι έχεις; Χριστός και Πα-
ναγία! Είσαι κιτρινή σαν πεθαμένη...

— Δεν συνήλθα από χθές, αποκρίθηκε
η Παυλίνα προσπαθώντας να διατηρήσει
την ψυχραιμία της.

— Πέρασαν έτσι λίγα λεπτά της ώρας που
φάνηκαν ένας ολόκληρος αιώνας στη δύσ-
τυχη γυναίκα.

— Ή Βάντα χτυπούσε τα ποδαράκια της ά-
πό ανυπομονησία, σαν το αλογάκι που βιά-
ζεται να ξεκινήσει.

— Ή ξένη κύτταζε την αδελφή της με φό-
βο. Κι' η Παυλίνα είχε κλείσει τα μάτια
της. Προσπαθούσε μονάχα να κρατήσει με το
χέρι της την καρδιά της που χτυπούσε
σαν ξεκουρδιστή σαν τρελή.

— Έπι τέλους η πόρτα του γραφείου άνοι-
ξε κι' ο Στέλιος παρουσιάστηκε στο κα-
τώφλι.

Η εκδίχισή

— Κι' αν δεν ήξερε τι περιείχε αυτό το
γράμμα η Παυλίνα, κι' αν ήταν έντελώς
αβυσσά κι' ανύποπτη, μόνο να τον έβλεπε
έτσι έδ' τρομάζε.

— Δεν ήταν ο ίδιος άνθρωπος, ο Στέλιος.
Τα μάτια του καθώς σπληνώθηκαν απάνω
της δεν είχαν τίποτε το ανθρώπινο. Ή-
ταν δυο φωτιές που καιγαν, δυο άστραφές.

— Τόσο ήταν τρομερός στη θέα που κι' η
Βάντα, τρώμαζε και κώχθηκε στη φούστα
της μάνας της φωνάζοντας βραχνά:

— Τι έχει ο μπαμπάς;

— Τα μάτια του Στέλιου δεν άφιναν την
Παυλίνα. Κι' αυτή, τον κύτταζε σαν μα-
γνητισμένη και προσπαθούσε να πιάσει το
ρόλο της: Να φανή φυσική.

— Όσο βαστούσε η σιωπή του αίσθανόταν
πως οι δυνάμεις της την εγκατέλειπαν.
Παρακολουθούσε να μιλήσει, να της μιλήσει
να ξεσπάσει. Και τότε πιά θά μπορούσε να
τον αντιμετωπίσει.

— Κι' έπι τέλους, ο Στέλιος μίλησε. Ή φω-
νή του άκούστηκε βραχνή, τρομερή:

— Παυλίνα!

— Τι θέλεις; έκανε αυτή αδιάφορα τα-
κα, όπως του μιλούσε τώρα τελευταία.

— Παυλίνα! Ξεναρρώναζε, με πειό άγριο
φωνή τώρα ο άντρας της.

— Τι θέλεις; του αποκρίθηκε κι' αυτή φω-
ναχτά.

— Έλα μέσα! Σε θέλω!...

— Τι συμβαίνει; τον ρώτησε, προσπα-
θώντας μ' απενυσμένο αιώνα να πιάσει
το ρόλο της.

— Ή Βάντα, φώναζε κλαψιάρικα:
— Μπαμπά, δεν θα πάμε περίπατο;
Αυτός ούτε νόρισε να ιδεί το παιδί του.

— Τι τρέχει; ψιθύρισε η ξένη στην α-
δελφή της.

— Ή Παυλίνα σήκωσε τους ώμους της και
ακολούθησε το Στέλιο στο γραφείο.

— Έκλεισε αυτός πίσω του την πόρτα με
μιά κινήση φρενιασμένη.

— Τι έπαθες; τον ρώτησε.

— Διαβάσε αυτό το γράμμα, της είπε
αυτός με φωνή παγωμένη.

— Ή Παυλίνα έκανε πως διάβαζε. Προσπα-
θούσε μάλλον να ξεναρρώσει τα λόγια
που είχε γράψει, τα δολοφονικά εκείνα
λόγια. Αλλά τα γράμματα χόρευαν μπρο-
στά της, κι' οι ιδέες μέσα στο μυαλό της
μπλέκονταν. Ήταν τόσο ζαλισμένη!

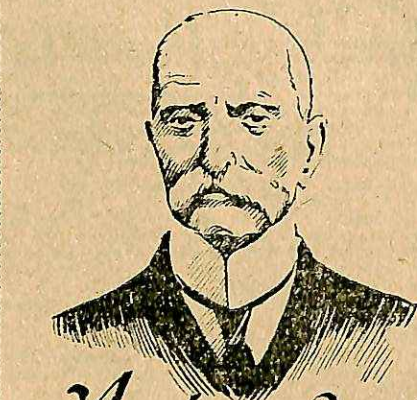
— Το διάβασες; τη ρώτησε ο Στέλιος
μετά κάμποση ώρα.

— Ναί! αποκρίθηκε αυτή μηχανικά.
— Και τι έχεις να πής;

— Δεν αποκρίθηκε αμέσως η Παυλίνα.
— Έπειτα, γιά να μη σωριαστή κάτω σαν
τόν πνιγμένο που πιάνεται από μιά σανί-
δα, φώναζε:

— Πρέπει να φύνη η Βάντα από το σπίτι
γιά να μιλήσουμε.

— Κι' πάλι, πρόφτασε αυτής να τη σταμα-
τήσει ώρμησε έξω φωνάζοντας σαν τρελή:
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή συνέχεια

Απόστολος ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ

Ο Μαθουσάλας αγωνιστής του 21

Ένα από τα «ιερά λείψανα» της Έπα-
ναστάσεως του 1821 που είδαν τα μάτια
του περιστατικά τριών αιώνων, του 18ου,
του 19ου και του 20ου, ήταν ο Απόστο-
λος Μαυρογένης. Γεννήθηκε στα 1797 και
πέθανε το 1909 στην Αθήνα στο σπίτι
του στην οδόν Μεθώνης. Έζησε δηλαδή έ-
κατόν δώδεκα χρόνια!

Ο αγωνιστής αυτός, που υπήρξε και ο
πρώτος στρατιωτικός γιατρός της ξανα-
γεννημένης πατρίδας του, στάθηκε σιόν ά-
γωνα και πολέμιος γενναίος. Στη μάχη
του Κουτσουλιού έχασε το μικρό δάχτυλο
του δεξιού του χεριού που του το συντρι-
ψε μιά σφαίρα εχθρική και στα Δερβενά-
κια πληγώθηκε πάλι από τουρκικό βόλι.

Ο Απ. Μαυρογένης ήρθε στην Ελλάδα
το 1825 από την Ιταλία, όπου είχε
τελειώσει τις ιατρικές του σπουδές. Προ-
ηγουμένως πήγε στη Φλωρεντία, αγόρασε
ένα όπλο, προμηθεύτηκε πολεμοφόδια και
εξοπλισμό. Έπειτα στην Καλαμάτα
κοιτά. Σε ηλικία 108 χρονών θυμόταν τις
μάχες που έλαβε μέρος. Μιλούσε γιά τη
μάχη της Βέργας και καθόριζε τις θέσεις
που είχαν ακριβώς πιάσει εκεί οι Μαυρο-
μυαλικοί, οι Καπετανάκηδες, ο Μουρτζι-
νός και οι άλλοι. Με τον Νικήτα Φλέσσα,
ο Μαυρογένης είχε επίσης πολέμησει μαζί.

Μετά από τον έρχομό του Καποδίστρια
στην Ελλάδα, ο Μαυρογένης διορίστηκε
«ιατρός του έν Σαλαμίνι στρατιωτικού νο-
σοκομείου της έν Έλευσινι στρατιωτικής
μοίρας. Ούτες — προσθέτει το διάταγμα
— θέλει απολαμβάνει 70 φοίνικας μισθόν
και τρεις μερίδας άρτους.

Ο Μαυρογένης είχε και ένα δραματικό
έπεισόδιο στη νεανική ζωή του.

— Είχα αγαπήσει, αφηγείτο, στη Με-
θώνη μιά νέα και την έπληρα. Μία μέρα την
είχα άγκαζε. Γιά τη γυναίκα μου το άγα-
καζε ήταν κάτι που το δεχότανε με διαταγ-
μό και ντροπή. Άπλη γυναίκα... Έξα-
φνα φάνηκαν από κάτω δυο κουβού Γάλλοι
αξιωματικοί, που ήσαν στο κέφι. Καθώς
με είδαν με την φουστανέλλα μου νόμισαν
ότι μπορούσαν να μνη κρατήσουν τους τύ-
πους της ευγενείας και να βαδίσουν κατ'
ευθείαν επάνω μας. Απατηθήκαμε όμως,
γιάτι κι' ενώ ήμουνα Ευρωπαίος! Ή γυ-
ναίκα μου, με την απλόηκη της ευγένειας,
μου άφησε το μπράτσο και παραμέρισε
γιά να περάσουν οι ξένοι. Ένας από αυ-
τούς τότε την χτύπησε έλαφρά στον ώμο
και της είπε:

— «Οι vous êtes aimable!
— Cochon! (γουρουνί) του είπα.

— Ο Γάλλος αξιωματικός έμεινε έκπλη-
κτος. Δεν το περίμενε. Του ζήτησα το όνο-
μά του και το σώμα του γαλλικού στρα-
τού που βοσκοτάνε τότε στη Μεθώνη και

στο όποιο άνηκε. Και ύστερα παρουσιά-
σθηκα στο διοικητή.

— Δεν βαρύνεστε; μου είπε ο διοικη-
τής. Ήταν μεθυσμένος.

— Αυτό μου είνε αδιάφορο.

— Και τον κάλεσα σε μονομαχία.
— Ζούσε τότε ένας Λευτέρης, αξιωματι-
κός του Ναπολέοντος, Έλληνας, πολει-
στής φοβερός. Αυτός ήταν πολύ φίλος μου
και έπειδή άφορη ήτπουσε διαρκώς να ξε-
κοιλιάσει κανένα μου είπε:

— Δεν άφίνεις καμμένο Άπόστολε, να
μονομαχήσω εγώ;

— Έννοείται ότι αυτό ήταν αδύνατο και
τον παρακάλεσα μόνο να μου χορηγήσει
γιά μάστιγ. Ορίστηκε η μονομαχία με
έπε (σταβί). Εγώ δεν το ήξερα και μου
το έμαθε ο Λευτέρης σε δέκα μέρες. Μο-
νομαχήσαμε κατόπιν με τον Γάλλο. Με
ταύπησε στο στήθος, κοντά στην καρδιά
και άκούη τώρα αυτό το τραύμα μ' ένο-
χλεί, αν και ήταν επιπόλαιο. Εγώ όμως
τον χτύπησα ταυτόχρονα πολύ σοβαρώτερα
στο κεφάλι. Έτσι τελείωσε κι' αυτό...».

Την κατάστασι στην Ελλάδα το 1906
ο Μαυρογένης την έβλεπε πολύ άνωμαλη.
Δεν διέκρινε πατριώτες αληθινούς. Όλοι
κυττάζουν το συμφέρον τους και τη δου-
λίτσα τους, έλεγε.

Όταν ο Μαυρογένης διηγότανε γιά τον
Καποδίστρια στο τέλος, σαν έπαδό συ-
νήθισε ν' απαγγέλλη ολόκληρο το «όγλο-
κρατικό» ποίημα του Σούτσου κατά του
μεγάλου κυβερνήτη:

— Ένας πλάνος Κεκυραίος
όρκους νόμους παραδίνει
με το μισθώ του γέρι
κι' Έλληνας άλυσσοδένει κτλ.

Αλλά το πειό έξοχο και χαρακτηριστι-
κό, ανέκδοτο του άνεραστου Μαυρογένη
είνε ένα που αναφέρεται στα 1907.

Τη χρονιά εκείνη στεκότανε στην οδό
Κηφισίας κι' έθαύμαζε τον όδοστρωτήρα που
έφτιανε το δρόμο. Ξαφνικά πέρασε απ' έ-
κεί ένας τυφλός. Ο Μαυρογένης όταν είδε
τον τυφλό γύρισε προς το σύντροφό του
και του είπε σοβαράτα ο άθεόφοδος ή
λαυβάνοντας υπ' όσων τη μεγάλη του ήλι-
κία:

— Φοβερό πράγμα να γάση κανείς τα
μάτια του. Φαντασθήτε ότι εγώ από τώρα
άραχίζω να μ' ή βλέπω καλά!

Ήταν δέ τότε ο Αθηναίος Μαθουσάλας
110 έτών!

Γ. Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Η ύπνία και τα άποτελέσματά της

Δυό Άμερικανοί έπιστήμονες έκαμιν
αστηματικά πειράματα με άσπρα ποντί-
κια, γιά να εξακριβώσουν τα ζητήματα του
ύπνου. Βρήκαν λοιπόν ότι η έλλειψη άρ-
κετού ύπνου έπί πολλές ήμέρες καθύστε-
ρει την ανάπτυξη των ζώων αυτών και
εισέρεθιστά δεν έπηρεάζει όμως την
ικονότητα που έχουν να μαθαίνουν διά-
φορα πράγματα. Κανονικά τα ποντίκια
κοιμούνται 12 - 15 ώρες την ήμέρα, ενώ
οι δυό έπιστήμονες περιώρισαν τον ύπνο
τους μόνο σε 4 ώρες.

Μεταξύ των άλλων, καθώρισαν με τα
πειράματά τους πότε ένας ποντικός είνε
ζυπνός και πότε κοιμάται. Αφαιρώνθσαν
δηλαδή ότι πρέπει να θεωρηθεί ζυπνός
εφ' όσον κρατεί το κεφάλι του ψηλά κι'
έχει τα μάτια του άνοιχτά.

Άφου είδαν ότι ούτε το φως, ούτε ο
θόρυβος ούτε καν ένα κρεβάτι από καρ-
φιά δεν μπορούσε να διώξη τον ύπνο των
νυσταγμένων ποντικών, έπινωσαν ένα
σύστημα άποτελεσματικά: Όταν τους έ-
παρνε ο ύπνος το μηχανήμα τους πε-
τούσε μέσα σε κρύο νερό, κι' έτσι ζυπνού-
σαν αμέσως!

Όσοι ποντικοί έμειναν έντελώς άυπνοι,
δεν μπόρεσαν ν' άνθξουν περισσότερο
από 3 - 14 ήμέρες. Προπάντων ο θάνατός
τους ώφειλετο όχι στην έλλειψη ύπνου,
άλλά στις άντριες συμφορές μεταξύ τους,
άποτέλεσμα της νευρικής υπερεναρσεως
που τους προκαλούσε η άυπνία.

Οι δυό έπιστήμονες πιστεύουν ότι τα
συμπεράσματα των πειραμάτων τους ή-
σχύουν και γιά τους ανθρώπους.

Κυρία Βέρβερε, τι θα γίνη με την άλη-
θινή ιστορία σας; Θα το πάρη το κορίτσι ή
το παιδί μου; άλλο τεύχος...

Γιατρέ μου, τι έχει το δέρμα της τσάντας μου,
κι' όλο σκάει...

Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΑΤΡΟ

Αδιαφορία...

(Εκείνος κι Εκείνη συναντιούνται ύστερ' από καιρό. Κυττάζονται στα μάτια και χωρίς καμμιάν απλότητος συγκίνησι οι καρδιές τους συνεχίζουν τον κανονικό ρυθμό τους.)

ΕΚΕΙΝΟΣ (σιγά): Μά, εμείς είμαστε, αλήθεια;...
ΕΚΕΙΝΗ (ψυχροί): Εμείς βέβαια... Ποιοί ήθελες να'ναι... Τιποτ' άλλοι;
ΕΚΕΙΝΟΣ (πιο σιγά ακόμα): Κι όμως, είμαστε άλλοι...
ΕΚΕΙΝΗ: Μπα;... Περίεργα...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ούτε εσύ είσαι αυτή που άφησα ούτε εγώ αυτός που άφησες εσύ...
ΕΚΕΙΝΗ: Νά σου πω, κι' έμένα μου φαίνεται πως κάτι τέτοιο συμβαίνει... Μήπως άλλες; Μήπως πάχυνες; Μήπως αδυνάτισες;
ΕΚΕΙΝΟΣ (μελαγχολικά): «Οχι» είπ' ο ίδιος. Μόνο στα δικά σου τα μάτια αλλάζω...

ΕΚΕΙΝΗ: Μά πώς;
ΕΚΕΙΝΟΣ: Στα μάτια σου με διάφορα έρωτας. Με μεγάλωνε υπερφυσικά ο φάκος του ενδιαισθητικού πυλινώδους για μένα... Τώρα δ'αυτά — έρωας κι' ενδιαισθητικό — λείψαν. Στα μάτια σου έμφανίζομαι στο φυσικό μου μέγεθος και στη φυσική μου κατάσταση...
ΕΚΕΙΝΗ: Κι' ενώ το ίδιο στα μάτια τα δικά σου;
ΕΚΕΙΝΟΣ: Δυστυχώς... Είμαι ένα κοινό πλάσμα... Κυττάζομαι σήμερα και μένουμε κατάπληκτοι πως μπορούσαμε άλλοτε να βρίσκουμε προτερήματα έντελως ανυπόκριτα ο ένας στον άλλον...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

γαικα παρά μόνο με τη φόρα της δικής σου... Όλες οι γυναίκες της Υδρογειούς δεν ήτανε παρά δική σου άντ' κατοπτρισμοί γύριζα τα μάτια μου γύρω κι' έβλεπα έσένα σε χιλιάδες παραλλαγές!... Οί πιά γλυκοί ήχοι του κόσμου — ο κελάρημα του ρουκιού — ο ψιθύρος του ζεφύρου, το φιλι του κύματος, του άπ' νιού ή τριλλία — ήταν άτιγραφέες της δικής σου αν' νης... Τ' άστρα τ' ούρα σου μου φαίνονταν ταπεινότητες μπροστά στη μεγαλειότητα τη δική σου! ομορφείες της φύσεως άσχημες μπροστά στην ομορφιά σου... Ήσουν όχι μόνο το παν, άλλα και το πρότυπο, το άσυνκροτο πρότυπο της ζωής για μένα...

ΕΚΕΙΝΗ (συγκινημένη άρκετά): Κι' εσύ το ίδιο παλιό αγαπημένο μου... Περιμένα πως και τι να σε δω κι' ήταν ευτυχία μου άσυγκριτη ή στιγμή που ξεκινούσαν στην άγκαλιά σου, θυμάσαι εκείνη την πρώτη νύχτα του έρωτά μας που άρχισε;... Ήταν άλακλειστό μέσο στο μικρό κελί, γιατίκο δωματιάκι μας κι' ή πόρτα μαστίγωνε τα κλεισμένα ρολά των παραθύρων! έκλεισα τα μάτια μου και βούλιαξα στην άγκαλιά σου!... Σ' ένοιωσα τόσο εκείνη τη νύχτα, όσο δεν είχα νοιώσει κανέναν ως αυτή τη στιγμή και νόμιζα πως ούτε θάνατος κανέναν άλλον ποτέ...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Καί τώρα;...
ΕΚΕΙΝΗ (στενοχωρημένη): Τι να σου πω; Τώρα που τις αναπολώ αυτές τις στιγμές, νοιώθω τον αντίκτυπο της συγκίνησης να μου ηλεκτρίζει την ψυχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Τόν αντίκτυπο όμως μόνο; ή συγκίνηση ή ίδια έχει περάσει στις καρδιές μας;...
ΕΚΕΙΝΗ: Μα πως έγινε αυτό;...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Με τον απλόστατο τρόπο — με το τέλος του έρωτος... Ο κατενάρης αυτός άφου έξωράσε τον ένα μας στα μάτια του άλλου, άνοιξε τ' άσπρα του...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

ΕΚΕΙΝΗ: Τι θαυμαστικός έωας αυτός ο έρωτας!...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Θαυμαστικός, μάλα απεσπασμένος... Για θυμίσω λιγάκι το παρελθόν μας... Ήθελες στιγμή που δε συλλογίζομαι καμιά γυναικα...

στέρα και πέταξε γι' άλλου... Και μας άφισε έμεις τους δυο μέσ' στην πιο πανερή άδιαφορία...
ΕΚΕΙΝΗ: Άδιαφορία... Μά, είναι δυνατό νάμαστε έμεις οί δυο μας άδιαφοροί;...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Είμαστε, καλή μου... Άς μην το κρύβουμε... Το ένδιαισθητικό το φλογερό μας έρωτικό ένδιαισθητικό έχει σβύσει πια μέσα μας... Είμαστε πια δυο ζένοι!...

ΕΚΕΙΝΗ: Έμεις;...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Έμεις... Και να συλλογίζεται κανείς τους όρκους μας για άμνηστία, τις κι' άπεριόριστη διάρκεια του έρωτός!...
ΕΚΕΙΝΗ: Διόλου εύκολώς άρκίζοσιν... Έγώ άκουνα περισσότερο...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Ήσουν πιο συνεπής έσύ με τη σημερινή μας εξέλιξη...
ΕΚΕΙΝΗ: Άντε, πια δεν είμαι πρότυπο;... Όχι, καλή μου...
ΕΚΕΙΝΗ: Όλοι οι γλυκοί ήχοι της φύσεως δεν είναι υπενεικτά μπροστά στη φωνή μου;...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μά με πειράζει;...

ΕΚΕΙΝΗ: Τ' άστρα γυρίσανε στα ύψη τους κι' έγώ ζάναπεσα στη νύ;...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Πόσα λέει κανείς!... Άς είναι όμως και για σένα θάχα να πω τα ίδια... Ή πρώτη νύχτα του έρωτός μας μένει πάντα σαν άνεξίτηλη ευτυχία σου;...
ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

ΕΚΕΙΝΗ: Σβύστηκε σαν μία κοινή, κοινότατη νύχτα με βροχή...
ΕΚΕΙΝΟΣ: Μία νύχτα σαν όλες... (Συμπεριφέρουνε ντροπισμένοι από τα λόγια που προέφτανε κάποτε...)

Η χαρά κι' οί άνέσεις ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ

Πώς θα τ' έξασφαλισετε

Χρειάζεται ολοκληρή τέχνη, για να χαίρεται κανείς την έξοχή, ξεχνώντας τους υπελάδες, τις δουλειές του, τη ρουτίνα... Πόσες όμως γυναίκες δεν ξέρουν πως ν' αναπαυθούν στην έξοχή! Και πόσες δεν ξέρουν πως ν' αείσουν τους άλλους ν' αναπαυθούν! Μήπως ανήκετε και σεις σ' αυτές τις κατηγορίες; Πρέπει να τ' εξακριβώσετε, για να διασφαλίσετε εγκαίρως και να προλάβετε να χαρήτε τον παραδεισισμό σας. Θα σας βοηθήσουν λοιπόν σ' αυτό οι παρακάτω ερωτήσεις. Όταν ή απάντησέ σας είνε «ναι», σημειώστε τον αριθμό 2, για την απάντησέ «κάποτε» σημειώστε 1 και για τ' «ποτέ» σημειώστε 0.

1) Βάζετε να χτυπήσει κάθε πρωί το εγυμναστήριό;

2) Υποχρεώνετε τους δικούς σας να προεγγραφούν στις 8.30 άκριβως;

3) Έπισημειώσατε απ' την ώρα του προγεύματος, για να τους άναγγεΐλετε τ' επίσημο πρόγραμμα των «διασκέδαστων της ημέρας»; στις 9 ψάρεμα, στις 11 υπάνιο, κλπ.;

4) Κατανοείτε αν κάποιος απ' τη συντροφιά σας προτιμά τους μοναχικούς περιπάτους;

5) Παίρνετε πάντα μαζί σας τ' εργολόγιό σας στην πλάτ;

6) Φοβάσθε τις... άγγελάδες, τ' αμαρύνια, τ' κύματα τ' κάθε τί;

7) Διαθέτετε δυο ώρες κάθε πρωί για τ' ακιναϊορισμά σας;

8) Φωνάζετε κάθε δυο λεπτά στα παιδιά σας ή στον άντρα σας: «Μην πάς τόσο μακριά στη θάλασσα...»;

9) Έχετε πάντα «κάτι να κάνετε» στίτι, όταν σας προτείνουν περίπατο;

10) Μαλώνετε τη γειτονιά σας, όταν την βλέπετε έαπλωμένη σε μια σαιζ-λόνγκ, «να μην κάνει τίποτα»;

11) Μαλώνετε την μικρή κόρη σας, όταν γυρίζει στο στίτι με τ' πόδια γοαζοεισμένα και άκκαση;

12) Έπιμένετε να φοράτε τ' «κομμάκι μικρό παπούτσι» σας που ώστ'όσο σας στενεύουν;

13) Άσχολεσθε επί ώρες με τ' χτένισμά σας, για να πάτε στο υπάνιο;

14) Περνάτε τ' άπνευσμά σας χαροποιώντας;

15) Έξακολουθείτε να μιλάτε στον άντρα σας για τις σκοτούρες που τον περιμένουν στην έπιστροφή;

16) Περνάτε όλη την ημέρα σας φτιάχνοντας κονσέρβες, κοιτόστες και γλυκά του κουταλιού για τ' αειμώ;

17) Κλαίτε τημώρα σας γιατί δεν βοήκατε αύνα;

18) Όταν ο άντρας σας φεύγει για τ' ψάρεμα, τ'ό λέτε: «Έξοεις καλά, καυμένο, πως δεν θα πιάσης τίποτα»;

19) Πήρατε μαζί σας απ' την πόλη έξη γεμάτα μπαούλα, δεκαπέντε βαλίτσες και πέντε — έξη καπελλίτσες;

Αν τώρα τ' άθροισμα είνε 0 — 6, θα περάσετε υπέροχα τ' άλοκαίρι σας στην έξοχή... όταν όμως γυρίστε στην πόλη θα σας περάσουν για καραβάνι τσιγγάνων!

Συγκεντρώσατε άθροισμα 7—14; Είσατε γυναίκα λογική αλλά έξοετε συγχρόνως ν' εξακουράζεσθε και ν' άφίνετε τους άλλους ν' εξακουράστουν. Γι' αυτό οί φίλοι σας δέχονται με ναι-νά την πρόσκλησή σας να παραθερίσουν μαζί σας.

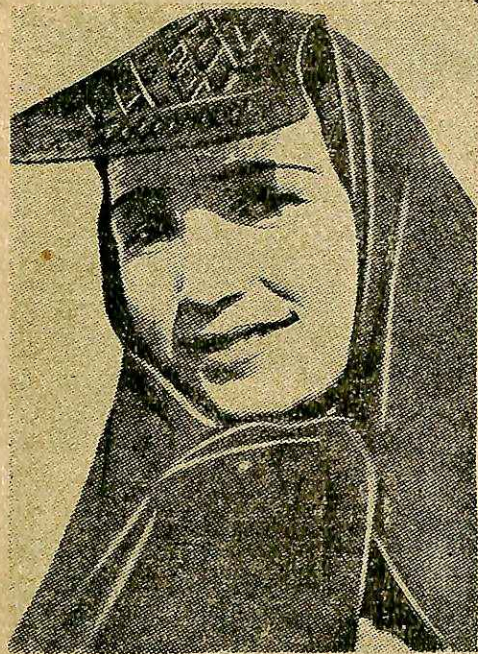
Έχετε 15—29; Πρέπει να βάλετε καλά στο νου σας ότι βοίσκεσθε στην έξοχή για να μην κάνετε τίποτα: ούτε κοιμόστες, ούτε περίπατα χτενίσματα... Και πρέπει άκόμη να λυπηθείτε λίγο τ' άκούμενο τ' άντρα σας!

Συγκεντρώσατε 30—38; Μά γιατί να πάτε στην έξοχή, άφου σας ταΐαζε πολύ περισσότερο η ζωή της πόλεως;

Συγκεντρώσατε 39—47; Μά γιατί να πάτε στην έξοχή, άφου σας ταΐαζε πολύ περισσότερο η ζωή της πόλεως;

Συγκεντρώσατε 48—56; Μά γιατί να πάτε στην έξοχή, άφου σας ταΐαζε πολύ περισσότερο η ζωή της πόλεως;

Συγκεντρώσατε 57—65; Μά γιατί να πάτε στην έξοχή, άφου σας ταΐαζε πολύ περισσότερο η ζωή της πόλεως;

Περσική καλλονή από αυτές που έκόσμησαν το χαρέμι του εκ Πειραιώς αρχιναυάρχου του περσικού στόλου κοπετάν Χα. ραλάμπη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Ο ΕΝΔΟΞΟΣ αρχιναύαρχος της... Περσίας!

Δημοσιογραφικές ανημπήσεις του
συνεργάτου μας κ. Κ. Πολίτη

Δεν είχα την τιμή να τον γνωρίσω προσωπικά. Μου αφηγήθηκε την καταπληκτική ιστορία του ένας φίλος μου έμπορος κουκουλιών, που τον συνάντησα στη Βρυτιτό το 1939 και που είχε φθάσει λίγες εβδομάδες πριν από την Τεχεράνη.

Πρόκειται για έναν Πειραιώτη ναυτικό, τον Καπετάν Χαράλαμπο. Ύψηξε μέχρι πρό όλιγων ετών ναύαρχος της Περσίας και αρχηγός του στόλου της. Δεν ήταν αφοροίτος της Ναυτικής 'Ακαδημίας ούτε είχε ανέβει κανονικά τις στρατιωτικές Ιεραρχίες. Βρέθηκε λίγο μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο στον Περσικό Κόλπο ως τρίτος μηχανικός ενός αγγλικού φορτηγού. Το πλοίο έπεσε μέσα σ' ένα φοβερό κυκλώνα και ναυάγησε σ' ανοιχτά του Μπαντάρ Άμπας. Ύστερα από δραματικές περιπέτειες ο Καπετάν Χαράλαμπος σώθηκε, μαζί με μερικούς Άγγλους του πληρώματος, και μεταφέρθη σ' ένα χωριουδάκι του Περσικού Κόλπου. Εκεί εγκατέλειψε τους συντρόφους του και πήγε στην πόλη Κερμάν, όπου ήταν εγκατεστημένοι λίγοι Έλληνες. Εργάστηκε λίγο διάστημα στη σιδηροδρομική γραμμή και κατόπιν επέστρεψε στα λιμάνια του Περσικού Κόλπου, όπου επέδρα με αρκετή επιτυχία στο λαθρεμπόριο μαργαριταριών. Έτσι ο Καπετάν Χαράλαμπος κατόρθωσε να κάνει μια μικρή περιουσία, που του επέτρεπε να επιδοθώ σε σοβαρότερες ασχολίες. Ξαναγύρισε λοιπόν στο Κερμάν με την πρόθεση να αναλάβει ενοχλασίες σε δημοσία έργα. Συνταξιοδοτήθηκε σ' έναν πρώην αξιωματικό του περσικού στρατού, αλλά η τύχη δεν τον βοήθησε. Κινδύνεψε να χάσει τα χρήματά του και τελικά αποφάσισε να εγκατασταθώ στο Ισπαχάν, όπου άκανε μικροεμπόριο.

Οι δουλειές του εκεί δεν πήγαν άσχημα. Σε μια περιόδη στο σις βόρειες επαρχίες γνώρισε το στρατηγό Πελχλεβή, που άκουσε τότε μεγάλη επιρροή στο σις και σις ανυπότακτες φυλές του Άζερμπαϊτζάν και των άλλων περιοχών που γειτόνευαν με τη Ρωσία και το Αφγανιστάν. Μεταξύ του Καπετάν Χαράλαμπη και του Πελχλεβή δημιουργήθηκε ένας στενός δεσμός, που δεν ωφέλητο τόσο στα φιλελληνικά αισθήματα του διαπρεπούς στρατηγού όσο στο γεγονός ότι ο εκ Πειραιώς ναυαγός προθυμοποιήθηκε να αναλάβει την τροφο-

δοσία των υπό τις διαταγές του Πελχλεβή στρατιωτικών δυνάμεων, χωρίς φυσικά, να ζημιωθεί κανείς από την έμπορική αυτή υπόθεση.

Προσμένει μυστήριο το πώς ο Χαράλαμπος κατόρθωσε εν συνεχεία να γίνει ο έμπιστος πολιτικός σύμβουλος του Πέρσου στρατηγού, ο οποίος την εποχή εκείνη κατέστρωσε τα σχέδια του προξικισμού, που θ' ανέτρεπε τον διασκεδάζοντα στην Ευρώπη Σάχη. Είπε γεγονός, πάντως, ότι ο ρηκέλευθος και προβλεπτικός Πειραιώτης, δεν έλειψε από το πλευρό του Πελχλεβή ούτε μια στιγμή, μέχρι της ημέρας που ο Πέρσης στρατηγός κατέλαβε τον θρόνο και ανεκρόχησε Σάχη με τον τίτλο Ριζά Σάχ Πελχλεβή. Αυτά συνέβαιναν το 1925.

Είπε περίεργο ότι ο Καπετάν Χαράλαμπος δεν σκέφθηκε ούτε επιδίωξε να εκμεταλλευθώ τη στενή φιλία και την έμπιστη σύνη του νέου Σάχη για λόγους πλουτισμού. Οι φιλοδοξίες του ήταν να βοηθήσει τον νέον Άνακτα στην προσπάθειά του για τον εκπολιτισμό και την ανασυνκρότηση της Περσίας. 'Ος ιδιαίτερος μυστικός σύμβουλος έκανε, βέβαια, τις ενδιαφέρουσες εισηγήσεις του, αλλά η έπιθυμία του ήταν να προσφέρει και την πρακτική του βοήθεια για την ανόρθωση του κράτους.

Μια μέρα ο Σάχης του έπρότεινε να τον διορίσει γενικό διευθυντή των δημοσίων έργων. 'Ο Χαράλαμπος όμως απέποιήθη με την πρόταση ευλάβεια την προσφορά και έδηλωσε μετροφοροσύνη ότι, ευχαρίστωντάς τον, έδωκε το θέσι του... αρχιναυάρχου του περσικού στόλου! Σε λίγες ημέρες ο Πειραιώτης ναυαγός ενεφανίσθη στους δόμους της Τεχεράνης με την προσωπική του εμπνεύσεως γουστοποίηση στολίου, με παράσημα και με το έπιτελίο του. Ήταν ο αρχιναύαρχος... 'Η αλήθεια είναι ότι δεν είχε στη διάθεσί του στόλο. Μερικά μικρά εξοπλισμένα πλοία για τη δίωξη του λαθρεμπορίου κι' ένα-δυο παλιά και άχρηστα γοπηλοδία αποτελούσαν τη δύναμη που έτέθη υπό τις διαταγές του Καπετάν Χαράλαμπη. Αυτό όμως δεν είχε και μεγάλη σημασία. 'Ο νέος Αρχιναύαρχος εγκατέστησε την επίσημη έδρα του σε μια πολυτελεστάτη βίλλα έξω από την Τεχεράνη και διασκεύαζε ένα παλαιό πλοίο σε θαλαμηγό, που τη χρησιμοποίησε για τις επιθεωρήσεις του κατά μήκος των ακτών του Περσικού Κόλπου.

Μολοντί δεν σκέφθηκε ποτέ να εγκαταλείψω τη βοησκία των πατέρων του και να προσχωρήσει στο μουσουλμανισμό, ο Καπετάν Χαράλαμπος έκανε σκόπιμο να αποκτήσει πολυμελέστατο χαρέμι, για να τι-

ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΥΑΛΙΑ

'Η Νορβηγίδα ηθοποιός Αννέττα Βερνγκε που έφθασε εδώ και λίγες ημέρες στο Χόλλυγουντ, λανθάνει τη μόδα αυτών των πελωρίων γυαλίων για τον ήλιο που έχουν ένα ελαφρύ κίτρινο χρώμα και που... χαλάρω κόσμο στις Σκανδιναβικές χώρες. Οι Αμερικανίδες αυτή τη φορά στο ζήτημα της εκκεντρικότητας βρήκαν τη... δασκάλα τους!

μηση προφανώς τα έθια της νέας πατρίδος του. Απόκτησε, φυσικά, και πλήρη υπασιότητα, γραμματέων και ακόλουθων που τον συνόδευαν εν πομπή σε κάθε του επίσημη έξοδο. 'Ο προδευτικός Σάχης Πελχλεβή—ο πατέρας του σημερινού Σάχη—τον συνεβουλεύετο σε κάθε σοβαρή περίπτωση που άφορούσε τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα της χώρας. Και κάθε βράδυ, τον καλούσε σε άγωνα ταβλιού όπου διέπρεπε ο ένδοξος αρχιναύαρχος.

Τι άπένι ο Καπετάν Χαράλαμπος; 'Ο φίλος μου που μου αφηγήθηκε την ιστορία του τον είχε δει για τελευταία φορά στην Περσία πριν ένην περίπου χρόνια. Έκτοτε όμως μεσολάβησαν μεγάλα και κοσμοιστορικά γεγονότα. 'Ο γέρο Ριζά Σάχ δεν είχε πιά στο θρόνο. 'Ο γιός του που τον διεδέχθη είχε νέος με εξαιρετική υφώση, με μεγάλες διπλωματικές ικανότητες και με ευρύτατες αντιλήψεις. 'Ισως να μη χοιζάται τα φώτα του Καπετάν Χαράλαμπη. Αλλά κανείς δεν μπορεί να έρη αν ο εκ Πειραιώς αρχιναύαρχος του περσικού στόλου δεν έπαιξε από τα παρασκήνια το ρόλο του στην ιστορική διάσκηψη που συνεκρότησαν το 1941 οι Τέσσαρες Μεγάλοι στην Τεχεράνη...

ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Στάχτες που άξιζον θησαυρούς

Τα θαύματα των υπερύθρων ακτίνων

Με τους βομβαρδισμούς του Λονδίνου απ' τη γερμανική αεροπορία, κατεστράφησαν τα κτίρια του έμπορικού και οικονομικού κέντρου της πόλεως σε μια έκταση 2 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Κάτω απ' τα ερείπια λοιπόν βρίσκονται διάφορα οικόγε, νεικά έγγραφα, έμπορικά βιβλία, χαρτονούσματα, μετοχές, κλπ., που έχουν ύποστη σοβαρές βλάβες απ' τη φωτιά ή απ' το νερό των πυροσβεστών.

Πολλοί έμποροι που κινδυνεύουν να χρεωκοπήσουν βεβαιώνουν ότι θα μπορούσαν ν' αντιμετώπισουν με το παραπάνω τις υποχρεώσεις τους, αν ξανάβρισκαν ένα μέρος μόνον απ' το ενεργητικό τους, που έχη ταφή κάτω απ' το γκρεμισμένο κατάστημά τους. Τα δικαστήρια έξ άλλου έχουν πελαγώσει με διάφορες κληρονομικές δίκες, ενώ ο νεκρός είχε αφήσει διαθήκη που τα τακτοποιούσε όλα και που χάθηκε, δυστυχώς, μαζί με το συμβολαιογραφείο.

Ευτυχώς η σύγχρονη επιστήμη είναι ικανή για ένα θαύμα: Κατορθώνει ν' αναστήσει δλ' αυτά τα πολυτίμα χαρτιά, έφ' όσον θα βρεθούν έστω και μαυρισμένα απ' τη φωτιά, ή λυωμένα απ' το νερό, ή αποτεφρωμένα! Σε πολλές περιπτώσεις διασώθηκαν έτσι έγγραφα ανεκτίμητα.

Ένα ειδικό εργαστήριο έχει αναλάβει μονοπωλιακά αυτή την εργασία. Οι έπιστήμονες του έχουν δώσει τον έπίσημο όρο πραγματογνωμόνων και οι γνωματεύσεις τους γίνονται δεκτές άσχητη απ' τα δικαστήρια. Όταν οι ενδιαφερόμενοι βρουν τα λείψανα των χαρτιών που τους ενδιαφέρουν τα μεταφέρουν με χίλιες προφυλάξεις στο εργαστήριο, όπου φωτογραφίζονται με «υπερύθρες» ακτίνες. Κι' οι φωτογραφίες αυτές έχουν πιά την ίδια αποδεικτική αξία με τα πρωτότυπα.

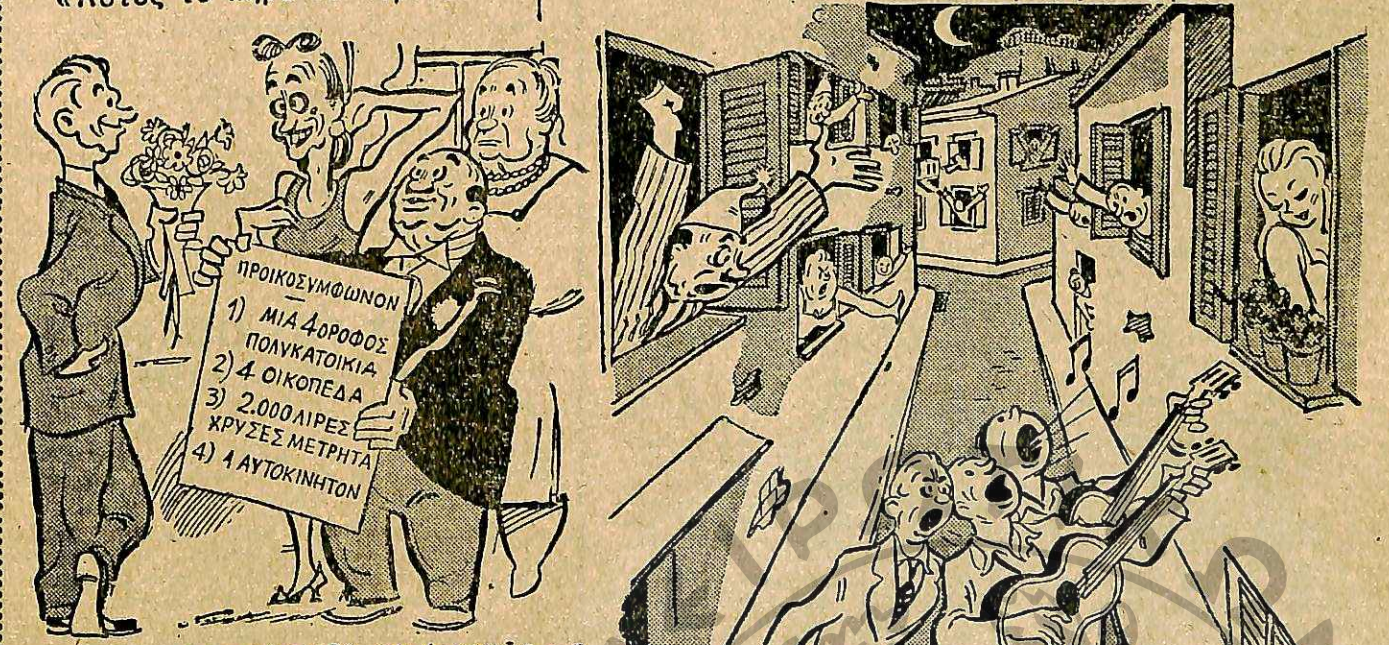
Πρό όλιγου καιρού μια κυρία έπληξε στο εργαστήριο ένα κουτί πούρων, που περιείχε τη σταχτή κάπνισαν χαρτονομισμάτων. Τα υπελόγιζε ή ίδια σε 300 λίρες. Οι έπιστήμονες λοιπόν βρήκαν ότι ήταν τα τριπλάσια, 900 λίρες! Φαντάζεστε τη γασά και την κατάπληξη της κυρίας! Όπως έξηγησε κατόπιν, ο άντρας της—που είχε σκοτωθώ σ' ένα ζουβαρδισμό—έκρυβε τις οικονομίες τους χωρίς να της λέη ποτέ πόσες ακριβώς ήταν.

Κάμποσες μετοχές, που άνηκαν σε μια Γαλλίδα, ή οποία συνελήθη απ' την Γκεστάπο και πέθανε σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρώσεως, είχαν μείνει κρυμμένες επί 3 χρόνια μέσα σε μια ύπνομο των Παρισίων. 'Η ύπνοσα τις είχε μεταβάλει σ' ένα άθλιο ποτό, δίχως αξία. Οι κληρονόμοι λοιπόν έστειλαν μ' ένα δέμα τη λάσπη αυτή στο Λονδίνο κι' έλαβαν σε λίγο καιρό τις φωτογραφίες των μετοχών, που άν' προσώπεναν 2 έκατομμύρια φράγκα!

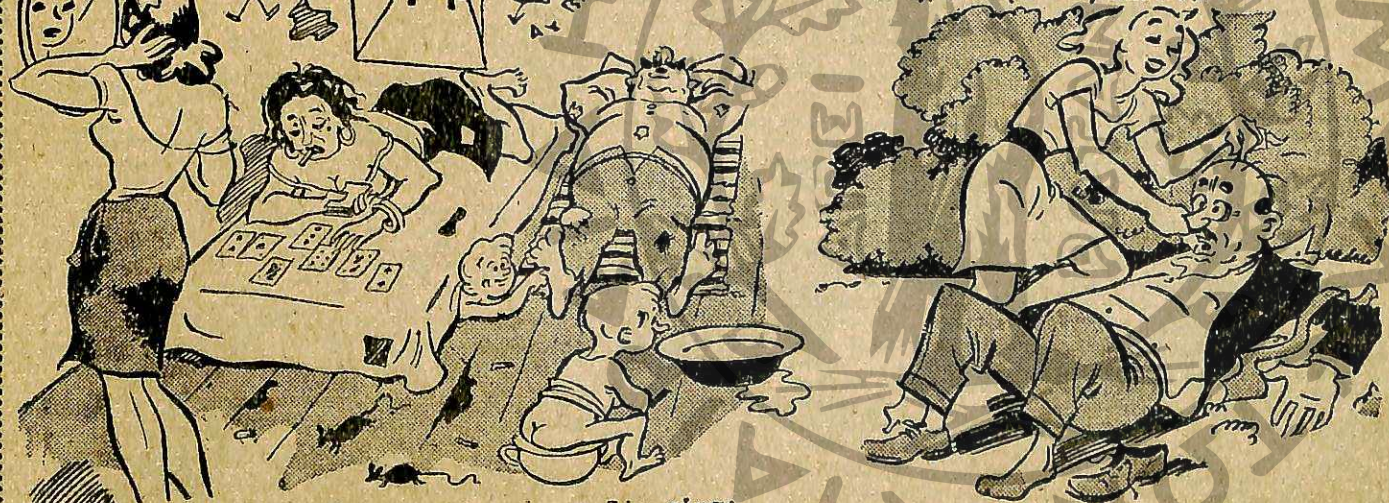
«Αυτός τό πήρε τό κορίτσι...»

«Δέν σου λέμε να τό πάρης με τη βία»

«Νά τό πάρης έπειδή τό αγαπάς...»

ΟΛ' Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΦΩΝΑΖΕΙ: «Αμάν! Πάρτο, νά ήσυχάσουμε λιγάκι!...»

«Τό κορίτσι είν' από σπιτί, και δέν είναι όπως οι άλλες!...»

«Έλα, πάρτο, μή τό παιδεύεις!...»

ΟΙ ΒΙΤΑΜ'ΝΕΣ στά τρόφιμα

Ποιά είναι η καλύτερη διατροφή

Πολλές σύγχρονες νοικοκυρές δεν καταδέχονται να χρησιμοποιήσουν τα προϊόντα μέση του σέλιου τα φύλλα απ' τα κοκκινωγύλια ή απ' τα σπανάκια, τα σκληρότερα και πιο πράσινα εξωτερικά φύλλα του μαρουλιού ή του λάχανου... Τα πετούν όλα γιατί τα θεωρούν κατώτερα, περίττα μέση των λαχανικών χωρίς να ξέρουν ότι γίνουν έτσι μερικές απ' τις πλουσιότερες φυσικές πηγές βιταμινών και αλάτων.

Πράγματι το πράσινο χρώμα των φύλλων του μαρουλιού, του σπανάκιου ή του σέλιου καθώς και το πορτοκαλί ή κιτρινωπό του καρότου, της ντομάτας ή του βερύκοκου, σημαίνουν την άφθονία της «καροτίνης», μιας ουσίας δηλαδή που συγγενεί στενά με τη βιταμίνη Α. Οι φλούδες του λεμονιού ή του κίτρου και το άσπρο μαλακό δέμα που βρίσκεται μέσα απ' αυτές, περιέχει την καινούργια «βιταμίνη Ρ», που κάνει στερεώτερα κι' ανθεκτικότερα τα τοιχοείδη αίμοσφορα αγγεία.

Αυτό δεν σημαίνει βέβαια, ότι πρέπει να τρώει κανείς αδιακρίτως φύλλα φλούδες κι' άλλα τέτοια «υποπροϊόντα» των λαχανικών και των φρούτων. Γιατί σε πολλά απ' αυτά υπάρχουν ουσίες θλαστικές — όπως π. χ. το δαλίκιν δέν — που δυσκολεύουν τη γένεση και προκαλούν «άλλογενικές» αντιδράσεις σε ώριμα άτομα.

Τό ζήτημα της σωστής διατροφής είναι τελείως υποκειμενικό. Έκείνο που αποτελεί τροφή για τόν είναι υποείδος δηλητήριο για τόν άλλον... Κάθε άνθρωπος λοιπόν πρέπει να διαλέγει ανάμεσα στα διάφορα τρόφιμα τα πλούσια σε βιταμίνες και άλλα εκείνα που ταιριάζουν καλύτερα στην ιδιοσυγκρασία του. Στις ποσότητες αυτές παίζουν μεγάλο ρόλο οι συνήθειες της διατροφής που απόγονος κανείς από μικρό παιδί.

Πάντως υπάρχει ένας γενικός κανόνας: Οι τροφές πρέπει να μένουν όσο το δυνατόν στη φυσική τους κατάσταση — υπό την προϋπόθεση ότι είναι καθαρές και εύκολογνώστες. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του αλεύριου: Όταν προσέρχεται από δρόμο τον κόκκο του σταριού με όλο σενόβη το πίτουρο, περιέχει βιταμίνη Ε φωσφόρο κι' άλλα άλλα και βιταμίνες που χερνίζεται το σώμα. Επίσης η ακατέ-

γαστη ζάχαρη περιέχει περισσότερες βιταμίνες απ' τη σακχαρώδη. Όσο για τα κρατά έχει αποδειχθεί ότι το σπανάκι και τα άλλα εντόσθια της κατηγορίας των δένων (γλυκάδια κλπ.) είναι θρεπτικότερα απ' τις σάρκες των υιών ιδίως δε περιέχουν περισσότερες βιταμίνες.

Στη σημερινή εποχή, είναι αποδεδειγμένο ότι οι άνθρωποι των πόλεων, διατρέφονται λιγώτερο υγιεινά και τονωτικά απ' τους κατοίκους πολλών «καθυστερμένων» χωρών. Οι επιστήμονες που διεπίστωσαν ότι οι αγρόματοι ιθαγενείς των ορεινών χωρών των βορείων Ινδιών, παρουσιάζουν καταπληκτική υγεία, μακροβιότητα, ζωτικότητα κι' ευδιαθεσία, βόηκαν και την εξήγησαν: Το «θάμμα» όφειλεται στη διατροφή τους. Οι γεωικοί αυτοί ακόλουθοι μια ισορροπημένη διατροφή με κρέας αρνίσιο, κατσίκισιο, με κόττες, αυγά και ψάρια (δταν το βοίσκου), με άσθονα, φρέσκα και πρό πάντων πράσινα λαχανικά, φρούτα και καρύδια με ρύζι, αλεύρι, φλούδιτο και με μερικά σιτάσι, κι' τέλος με άσθονα κατσίκισιο γάλο και γαλατέοα.

Σημειώνουμε ότι κατά τις έρευνες των ιστορικών την ίδια περίοδο διατα ακολουθούσαν κι' οι άνοισι Έλληνες της ομηρικής εποχής.

Πρό καιρού, ο Αμερικανός ύπουρος της Γεωργίας παρακάθηκε σε ένα γεύμα, όπου του σερβίριζαν ένα «αρχαίο ελληνικό μενού» — όπως το νόμισαν εκείνοι που το είχαν καταστρέψει: Μία φέτα αυρού ψωμι, μερικές έλνες, άγρια σαδικία, κοκοκιάκια πουρέ λεμόνια, πεπόνι και σταφύλια. Το γεύμα αυτό ήταν φτωχό σε λευκώματα, λιπη και υδατάνθρακες, αλλά πλουσιώτατο σε πολύτιμες βιταμίνες και αλάτα.

Εξ άλλου, ένας διάσημος διατροφολόγος της Ουάσινγκτον βεβαιώνει ότι το «ελληνικό γεύμα» περιείχε 3½ φορές περισσότερες βιταμίνες Α, 20 φορές περισσότερες βιταμίνες C, 2½ φορές περισσότερο ασβέστιο και 1½ φορά περισσότερη σίδηρο απ' τα συνθιγμένα σημερινά. Περιείχε επίσης περισσότερο φολικό οξύ (βιταμίνη Β), χαλκό, μαγγάνιο, κάλιο, νάτριο και μαγνήσιο, όλες ουσίες απαραίτητες στον οργανισμό.

Άλλος ειδικός, ο καθηγητής Τσάρλ Κινγκ του Πανεπιστημίου Κολομβία, δίνει τις εξής τοσικές οδηγίες για την παρασκευή των φαγητών: 1) Το μαγειρεύει τους να διαρκή όσο το δυνατόν λιγότερο ώρα. 2) Να χρησιμοποιήται όσο το δυνατόν λιγότερο νερό. 3) Να μαγειρεύονται τα τοσάκια σε κουμάτια όσο το δυνατόν μεγαλύτερα π. χ. δρόκλτρα καρότα, φασολάκια, ντομάτες ή πατάτες, κι' όχι κουματιασμένα, γιατί με το ψιλό κόψιμο τους καταστρέφονται οι βιταμίνες τους.

Τα πειράματα ενός άλλου επιστήμονος του καθηγητού Γουέλι του Ινστιτούτου Ιατρικών Ερευνών Ροκφέλλερ, απέδειξαν ότι ωσιμένα τοσάκια περιέχουν «αντι-βιταμίνες», δηλαδή ουσίες που καταστρέφουν διάφορες βιταμίνες. Στο καλαμάκι π. χ. υπάρχει μια ουσία που εξουδετερώνει την «βιταμίνη» δηλαδή τη βιταμίνη που η έλλειψή της προκαλεί τη νόσο «βιταμίνωση». Επ' αυτού στα όμα θαλασσινά και σε μερικά ψάρια περιέγεται ένα συστατικό που καταστρέφει τη βιταμίνη Β1. Και το άσπασο το αυνού εξουδετερώνει τη βιταμίνη «βιταμίνη» του κοροκού.

Τέλος εξακοβήθηκε ότι, απ' τα άμεστοι μικρόβιο που υπάρχουν μέσα στον έντερικό σωλήνα του ανθρώπου μερικά παράγον βιταμίνες, γοήσιμες για το ανθρώπινο σώμα, ενώ άλλα απεναντίας αφαιρούν βιταμίνες απ' τον οργανισμό μας.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ

από το σημερινό τεύχος μας τρία νέα άριστουργήματα:

Α'

«ΑΣΣΟΣ ΣΠΑΘΙ»

Τό νέο μας περιπετειώδες αστυνομικό μυθιστόρημα του Γάλλου συγγραφέως

ΓΚΑΣΤΟΝ ΡΕΝΩ

Είνα ένα έργο γεμάτο περιπέτειες, γεμάτο μυστήριο, πρωτότυπο και απάραμιλλο σε πλοκή... Σκοτεινά και μυστηριώδη έγκλήματα, βίαιοι έρωτες, δραματικές συγκρούσεις, άγριες εκδικήσεις κρατούν σε διαρκή συγκίνηση τόν αναγνώστη. Ένα ζοφερό μυστήριο περιβάλλει τη μορφή του ήρωός του, του αιμοσταγούς και ασυλλήπτου Άριμάν, που τ' όνομά του προκαλεί σ' όλους τόν τρόμο!

Η δράσις του είναι καταπληκτική. Η ζωή του ένα αίνιγμα. Η θέλησις του άτασάλεια και η δύναμις του ακατανίκητη. Όλοι και όλα λυγίζουν μπροστά του.

Και τη στιγμή που είναι παντοδύναμος και πανίσχυρος, αφίνει τα πάντα για να χωθή μέσα στο άνωμμο πλήθος της Λεγεώνας των Ξένων, παίρνοντας μαζί το ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ... (Σελίς 77).

Β'

ΗΡΩΪΔΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Είνα ο τίτλος της νέας συγκινητικής σειράς του ΒΕΡΘΕΡΟΥ, που αρχίζει από το σημερινό τεύχος, στη σελίδα 20.

Πρόκειται για αληθινές ιστορίες της ζωής, βγαλμένες από την άεχαστη ήρωική περίοδο του Άλθωνικού Πολέμου και τη θλιβερή δραματική πενταετία της Κατοχής.

Ιστορίες συγκλονιστικές, αβθάστο ήρωισμο και αυτοθυσίας, τρωμερά ειδύλλια και έρωτικά δράματα, σελίδες μεγαλείου, αγάπης και πόνου, ένας ύμνος στην Ελληνίδα που ξέρει να θυσιάζει για την Πατρίδα και για τα μεγάλα ιδανικά.

Γ'

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Για νέα σειρά αληθινών ιστοριών έκτακτου επαιρότητας και εξαιρετικού ενδιαφέροντος.

Άγνωστες σελίδες από το μεγάλο δράμα που συνεκλόνησε την ανθρωπότητα.

Αίνιγματικές μορφές ανδρών και γυναικών κατασκόπων, που έδρασαν άθόρυβα, καταχθόνια, αλλά και ήρωικά στα παρασκήνια.

Δραματικές συγκρούσεις μεταξύ αίσθηματος και καθήκοντος.

Υπέροχες και συγκινητικές αυτοθυσίες και σκοτεινές τραγωδίες που ξετυλίγονται μέσα στη σιωπή και το μυστήριο...

(Σελίς 57).

Απαγορεύεται...

Οι σκληροί περιορισμοί των ήθοποιών

(Σε παλαιότερο άρθρο μας σχετικό με τα συμβόλαια των αστέρων γράψαμε για μερικές περιόρους απαγορεύσεις που ανφέρονται στα συμβόλαια των μεγάλων ήθοποιών του Χόλλυγουντ. Σήμερα δημοσιεύουμε ένα δεύτερο άρθρο γύρω απ' το ίδιο θέμα, όχι λιγώτερο ενδιαφέρον).

Την εποχή αυτή που κάθε άνθρωπος, είτε λευκός, είτε κίτρινος, είτε μαύρος παθεί να είναι ελεύθερος να ζήσει όπως θέλει, να λέγει ό,τι θέλει, ξέρουμε ποιά είναι τα πιο δυστυχήματα πλάσματα της υδρογεινούς:

Μη προσπαθήτε να το βοηθήτε δεν θα το κατορθώσετε. Είναι ακριβώς τα πλάσματα εκείνα που νομίζει τρευντισμένα, που νομίζει ότι δεν υπάρχουν τίποτε το οποίο θα υπορούσαν να επιθυμήσουν, χωρίς να το έχουν αμέσως στη διάθεσή τους. Είναι οι αστέρες του Χόλλυγουντ!

Δεν τους επιτρέπεται να κάνουν ένα περίπατο πεζή ή με το άλογο, ή να παίξουν μια παρτίδα «πόλο». Τους απαγορεύεται να εκφράσουν την γνώμη τους για διάφορα φλέγοντα ζητήματα, όπως επί παραδείγματι, για τις διάφορες μεγάλες απροσίες, για την πολιτική της Ρωσίας, για τους λόγους του Τσώρτσιλ, του Στάλιν, ή άλλων πολιτικών, για την έσωτερική κατάσταση της Ισπανίας ή άλλων χωρών... Απαγορεύεται να γράψουν γράμματα, να στείλουν εκφράσεις επιπόλειας, να προσκαλέσουν στο στούντιο ούδηποτε, ακόμη και τόν σύζυγό τους, κατά την ώρα του γυρίσματος. Δεν μπορούν να παντρευτούν χωρίς την έγκριση της εταιρείας τους, να δώσουν γεύματα να πούν ποιν από το φαγητό ή να δηλώσουν ότι είναι ευτυχισμένοι στον συζυγικό τους βίο, χωρίς προηγουμένως να συμβουλευθούν 6 ή 7 άτομα που έχουν το «βέτο» στις ανώτερες προτιμήσεις.

Αυτοί δεν είναι παρά μερικοί από τους σκληρούς νόμους του Χόλλυγουντ, στους οποίους όφειλουν να υποτάσσονται όλοι οι αστέρες του κινηματογράφου.

Μολονότι μερικοί από τους κανόνες αυτούς φαίνονται ίσως άνοητοι, έχουν εν τούτοις υπαγορευθεί από λόγους σοβαρούς.

Αν, επί παραδείγματι, μια εταιρεία ανακαλύψει έναν ήθοποιο κατάλληλο για ούλους γκάγκστερ, ενδιαφέρεται φυσικά να υπάσσει το κόστος ότι πρόκειται στην πραγματικότητα για ένα τζέντλεμαν με ευαίσθητη ψυχή.

Άκουη πιο αυστηρές είναι οι απαγορεύσεις που αφορούν την εμφάνιση ενός αστέρου. Η Τζόαν Μπένετ, επί παραδείγματι, χρειάστηκε να παλέψει σκληρά για να επιτύχει από τους διευθυντές της την άδεια να γίνη από μελαχροινή ξανθή. Αμφιβάλλοντας για την επιτυχία της γοήσις υπό την νέα της μορφή, η εταιρεία της, νέα της μορφή, η εταιρεία της, προκλήσε προηγουμένως πανγκόσιο διαγωνισμό μεταξύ των θαυμαστών της. Η Μπένετ,

δηλαδή εμφανίσθηκε σε ένα φίλμ της στην άσχη μελαχροινή και στο τέλος ξανθή. Ο διαγωνισμός κατέληξε υπέρ της μελαχροίνης Μπένετ, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά πως οι απαγορεύσεις δεν είναι τελείως άδικαιολόγητες.

Τό «πόλο» απαγορεύεται στους αστέρες, λόγω των κινδύνων που παρουσιάζει. Ίδιως μετά το άτύχημα, που στοίχισε την ζωή του Γκόρντον Ουέστρουτ ή απαγορεύσεις είναι ακόμη πιο αυστηρές.

Όταν οι επιχειρηματίαι του Χόλλυγουντ έμαθαν πως ο Τζέιν Ρέιμουντ άναπα να πηδά εμπόδια με το άλογο, τού το απαγορεύσαν κι' αυτό.

Κάποτε οι σκληροί απαγορευτικοί νόμοι του Χόλλυγουντ υπαγορεύονται από λόγους γενικής πολιτικής που ενδιαφέρουν ολόκληρη την κινηματογραφική βιομηχανία. Έτσι οι αστέρες του Χόλλυγουντ είναι τα μόνα πρόσωπα που δεν μπορούν να μιλήσουν ελεύθερα υπέρ των δημοκρατικών ή των οποιουδήποτε των δύο μεγάλων πολιτικών κομμάτων της χώρας τους, από φόβο μήπως χάσουν μεγάλη μερίδα των θαυμαστών τους.

Εξ άλλου για λόγους πολιτικής αλλά και έμπορικής φύσεως δεν επιτρέπεται στις ηθοποιούς να στέλλονται έργα με γκάγκστερ στη Σκωτία, σκηνές με φιλία διαρκείας πλέον των 3 δευτερολέπτων στην Ισπανία, ταινίες με πρωταγωνίστρια τύπου Μαίη Γουέστ στην Ιαπωνία. Στα φίλμ που προορίζονται για την έσωτερική κατάσταση της Ισπανίας ή άλλων χωρών, οι ηθοποιούς που παίζουν, οι έρωτικές σκηνές αντικαθίστανται με άλλες δείχνουν δύο πουλάκια που πηδούν και χαριετίζονται πάνω σ' ένα ανθισμένο κλαδί ή κάτι παρόμοιο.

Όλα αυτά σάς δίνουν να καταλάβετε γιατί πολλοί αστέρες δεν έχουν καν το δικαίωμα να ανακοινώσουν τις ιδέες τους και γιατί πούν δώσουν μια δημοσιογραφική συνέντευξη, παίρνουν από την εταιρεία τους ένα δακτυλογραφημένο κείμενο που περιέχει τις «εγνώσεις τους» για να τις αποσπασθούν και να τις επαναλάβουν κατόπιν στους δημοσιογράφους.

Οι μεγαλύτεροι όμως περιορισμοί έχουν επιβληθεί στους άσενικούς και ανύπαντρους ήθοποιούς. Ο Νέλσον Εντ, ο Άλαν Λάντ, ο Φράνκ Σινάτρα κ. ά. δεν έχουν το δικαίωμα να υπαγορεύουν φωτογραφίες προοιζόμενες για τις θαυμαστίες τους αν δεν γράψουν πάνω σ' αυτές το όνομα και το επώνυμο της γυναίκας για την οποία προορίζεται. Γιατί συνέβη συχνά να χρησιμοποιηθούν για εκδίσματος φωτογραφίες με μια αφίερση του εξής τύπου: «Στη Ντόροθι, ήθοποιός τάδε».

Για τόν ίδιο λόγο, οι ήθοποιαι του Χόλλυγουντ έχουν δύο διαφορετικές υπογραφές, μια για τα ατόγραφα και άλλη για τα τσέκ και τα ιδιαίτερα έγγραφα τους.

Η τελευταία και πιο εξωπραγματική απαγορεύσεις είναι η έλεις: Δεν επιτρέπεται σ' έναν αστέρα με κανέναν τρόπο να κρατά ήμερολόγιο της ιδιωτικής του ζωής... Είναι ζωή αυτή λοιπόν:

ΣΟΡΖ ΦΕΥΝΤΩ

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

46τορίες της ζωής

Αύριο αρραβωνιάζομαι!

Αυτή δεν είναι μια ιστορία. Είναι πολλές. Στην αρχή έτοιμοι κι' ενώ οι κάθε μια ήταν μια, που δεν είχε και μια σχέση με την άλλη όπως δεν έχει καμία σχέση μια καρέκλα μ' ένα λαχονο. Τώρα όμως που πέρασε καιρός και καθύλαξε και τις σκέψεις μας μια μια, καταλαβαίνω πως όλα αυτά τα περιεργα περιστατικά είναι δεμένα μεταξύ τους όπως οι χάντρες ενός κομπολογίου. Ένα ένα αυτά τα περιστατικά είναι συνειδημένα και μπορούν να συμβούν στον καθένα, από μια φορά. Δεν ξέρω πως σε μένα πέρασαν τα πάντα στο άλλο, σαν να μην συνέβαινε ή να να είχε διοντανώσει κάποιος σκληρότης που πηδσε να γελάσει. Ίσως γιατί τ' όχω παρατηρήσει και σε άλλα ζητήματα είμαι ένα μαγνητικό που τραβάει τα παράενα πράγματα. Και ξέχνομαι.

Είνα πολλές καιρός από τότε που γνώρισα, άναπα και... τα λοιπά την Καίτη. Ήταν ένα χαριτωμένο πλάσμα, κι' έπειδή έμένα μ' άρεσουν τα χαριτωμένα πλάσματα, την άγαμήσα όπως σάς είπα. Μ' άγαπήσε κι' αυτή. Μου το είπε η κοπέλλα και μου άσπασε και έλεγματο Μου έκανε χλεις, έκλαψε για μένα άναστέναζε, χτυπήθηκε μου άρκαστηκε πως θα μου ήταν άφορμωμένη για πάντα πως κανένας άλλος άντρας δεν θαμπαινε στη ζωή της ποτέ και άλλα πολλά τέτοια, που λένε τα αισθηματικά κορίτσια και τα πιστεύουν οι άντρες ή που λένε οι αισθηματικοί άντρες και τα πιστεύουν, τα κορίτσια.

Δυσόλοκληρα χρόνια πέρασαν έτσι, γεμάτα από αυτό το πράμα που λένε ευτυχία. Δεν της είπα ποτέ πως θα την παντρευτώ. Δεν μου το ζήτησε ποτέ και γιατί, δηλαδή, θα της έκονα ενώ λόγο; Καλά ή έσπε κι' έτσι. Δεν ξέρω πως δεν μου περνούσε αυτή η ιδέα από το νου. Άλλα την άνεβαλα. Αυτά τα πράματα όσο μπορεί κανείς να τ' αναβάλει, λιτό το καλύτερο. Επειτό, είχαμε καιρό υποστά μας για να σκεφτούμε κι' αυτό το ενδιαφέρον. Ήταν εκείνη, νέος κι' ενώ και υπάναμε στο όρομο τού μέλλοντος με τα ποπούτσια μας καινούργια ά. κόμα.

Δυσόλοκληρα χρόνια πέρασαν έτσι, γεμάτα από αυτό το πράμα που λένε ευτυχία. Δεν της είπα ποτέ πως θα την παντρευτώ. Δεν μου το ζήτησε ποτέ και γιατί, δηλαδή, θα της έκονα ενώ λόγο; Καλά ή έσπε κι' έτσι. Δεν ξέρω πως δεν μου περνούσε αυτή η ιδέα από το νου. Άλλα την άνεβαλα. Αυτά τα πράματα όσο μπορεί κανείς να τ' αναβάλει, λιτό το καλύτερο. Επειτό, είχαμε καιρό υποστά μας για να σκεφτούμε κι' αυτό το ενδιαφέρον. Ήταν εκείνη, νέος κι' ενώ και υπάναμε στο όρομο τού μέλλοντος με τα ποπούτσια μας καινούργια ά. κόμα.

— Κι' ύστερα σου λένε ότι έχει γίνει έκκαθάρσις των... ναρκωτικών!...

(Σελίς Ν. Νομικού)

23

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ της Σιβηρίας

Οι «πόλεις-φαντάσματα» των
Ουράλιων

«Τί κάνουν οι Ρώσοι στη Σιβηρία;»

Αυτό είναι το ερώτημα που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στα χείλη όλου του κόσμου. Και η απάντησις σ' αυτό δεν είναι καθόλου εύκολη. Η Σιβηρία αποτελεί πάντα το μεγάλο αίνιγμα, που απασχολεί τη σκέψη των ανθρώπων. Οι πιο αντιφατικές πληροφορίες κυκλοφορούν γύρω απ' αυτό το ζήτημα. Ποιά είναι, όμως, η αλήθεια;

Η ανάπτυξις των Ουράλιων και της Σιβηρίας έχει κάτι το μυθιστορηματικό.

Το 1702, ο τσάρος Πέτρος ο 1ος έδωσε σ' ένα φίλο του, τον έμπορο Νικήτα Ντεμίνωφ, ένα σιδηρουργείο που βρισκόταν στην περιοχή του Νοβόνιζνι. Έπειτα από πενήντα χρόνια, οι απόγονοι του Ντεμίνωφ είχαν σ' αυτή την περιοχή 330 εργοστάσια και τις μεγαλύτερες βιομηχανίες όλου του κόσμου κατά την εποχή τους.

Κατά τα τέλη του 18ου αιώνα, η περιοχή των Ουράλιων ήταν ένα από τα σπουδαιότερα βιομηχανικά κέντρα του κόσμου.

Με τον καιρό, όμως, αναπτύχθηκαν άλλα κέντρα και τα Ουράλια περάσαν σε δεύτερη ή τρίτη μοίρα. Ξαφνικά, το 1930, ο Στάλιν αποφάσισε να ξαναδώσει στην περιοχή αυτή τη θέση και τη σημασία που είχε πριν.

Από τότε ένας πυκνός πέπλος μυστηρίου απλώθηκε γύρω από το Μανιτογκόρσκ, την πόλη που είναι το κέντρο της περιοχής.

Στη μέση μιας άπέραντης στέπας απλώνεται σήμερα ένα συγκρότημα που καταλαμβάνει μια έκταση 2.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Αναρίθμητα εργοστάσια και χυτήρια, που δεν έχουν τα όμοιά τους σ' όλο τον κόσμο βρίσκονται εκεί. Τα αποθέματα πρώτων υλών που έχουν συσσωρευθεί εκεί προκαλούν τον λιγύγο. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, μέσα στις πελώριες υπόγειες αποθήκες αυτού του φρουρίου έχουν συγκεντρωθεί 300 περίπου δισεκατομμύρια τόννων άνθρακος (το 7πλάσιο περίπου της ετήσιας παραγωγής του Ρούρ), 3 δισεκατομμύρια τόννων πετρελαίου, 2 δισεκατομμύρια τόννων σιδήρου, χαλκού, νικελ, χρωμίου, μαγνησίου, βωξίτου, χρυσού και πλατίνης.

Στα βόρεια των Ουράλιων υπάρχει μια περιοχή που είναι εξαιρετικά πλούσια σε γαιάνθρακα, σίδηρο, χαλκό, μαγγάνιο και χρυσό. Όλα αυτά τα μεταλλεύματα βρίσκονται σχεδόν στην επιφάνεια του εδάφους. Κατά την εποχή της μάχης του Στάλιν-γκραντ, ιδρύθηκε εκεί μια πόλις, το Κρασνοτούρσκ, που έχει σήμερα στάδια, ασφαλιστικούς δρόμους και «μπαλντινγκ». Η πόλις αυτή είναι το κέντρο των επιστημόνων χρυσωρύχων, που εργάζονται υπό τις διαταγές του δόκτορος Γιωρντετσένκ. Οι

άνθρωποι αυτοί παίρνουν ήγεμονικές αποβάσεις, κι' είναι εκείνοι που προμηθεύουν τη μεγαλύτερη ποσότητα χρυσού στη Σοβιετική Ρωσία.

Λιγάκι νοτιότερα βρίσκεται η «μαγνητική πόλις», το Μανιτογκόρσκ. Το 1929 είχε μόνο 30.000 κατοίκους. Σήμερα αριθμεί 500.000. Και, σύμφωνα με τα σχέδια του μηχανικού Σεμουρέσκ, θα μπορέσει να στεγάσει περί τα 15 εκατομμύρια το 1953.

Το Μανιτογκόρσκ οφείλει το όνομά του στο «Μαγνητικό όρος», που βρίσκεται στην ανώτερη κοιλάδα του ποταμού Ουράλη. Είναι ένας πελώριος όγκος σιδήρου, που κάνει τη μαγνητική βελόνη της πυξίδας να κινείται προς όλες τις διευθύνσεις, χωρίς να μπορέσει να σταματήσει πουθενά και επηρεάζει επίσης όλα τα ρολόγια της περιοχής, που δεν δείχνουν ποτέ την κανονική ώρα.

Εκτός, όμως, από τα γνωστά αυτά κέντρα, υπάρχουν οι «πόλεις-μυστήριον» και οι «πόλεις-φαντάσματα».

Στις πρώτες δεν επιτρέπεται σε κανένα να πλησιάσει. Όσο για τις δεύτερες και αυτοί ακόμη οι Ρώσοι άγνοουν που ακριβώς βρίσκονται.

Προς το μέρος του Παγωμένου Ωκεανού, υπάρχει εξ' άλλου, ένα σποδαίοτατο μεταλλευτικό κέντρο, η Βαρκούτα, που είναι γνωστή με το όνομα της «πόλεως των πάγων».

Η πόλις αυτή βρίσκεται στην παγωμένη ήσση Νέα Ζέμπλα.

Λόγω του μεγάλου ψύχους, οι συνθήκες διαβίωσης σ' αυτή την περιοχή είναι έλεεινες.

Αλλ' ο πληθυσμός της Βαρκούτας αποτελείται από «μετανάστες», που είναι έγκληματιες πολέμου, κατάδικοι εις θάνατον κλπ. από τη Ρωσία και τις κατεχόμενες απ' αυτή χώρες, που η ρωσική κυβέρνηση χρησιμοποιεί για την εκμετάλλευσή του πλουσιωτάτου υπεδάφους της Βαρκούτας.

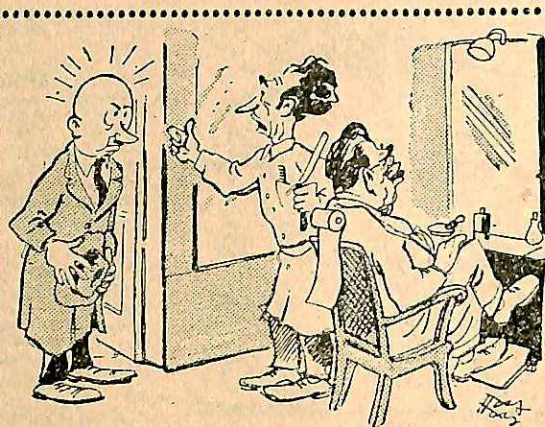
Στη Βαρκούτα θάβουν εκείνους που πεθαίνουν μέσα στο χιόνι, που δεν λιώνει ποτέ λόγω της πολύ χαμηλής θερμοκρασίας.

Μέσα σ' όλη αυτή την κολοσσιαία βιομηχανική προσπάθεια, οι ατομικές έρευνες δεν έχουν ξεχασθεί.

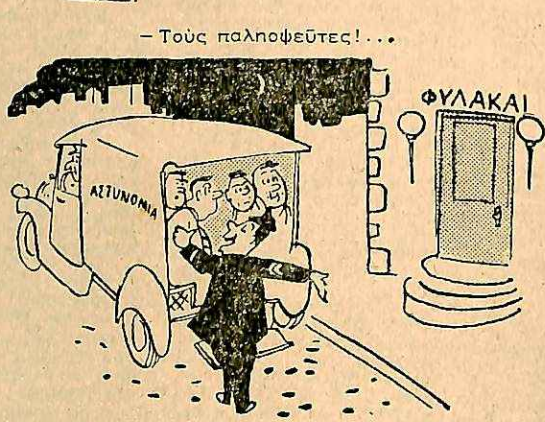
Πέρυσι, οι Αμερικανοί μηχανικοί, που εργάζονταν στη Μογγολία, είδαν μερικούς βοσκούς που έφθασαν τρέχοντας στην κατασκήνωσή τους και που έφεραν όλοι χαρακτηριστικά τραύματα από ατομικές εκρήξεις.

Το κυριώτερο κέντρο ατομικών έρευνών δεν βρίσκεται, όμως, στη Μογγολία, αλλά στα Ουράλια, στην περιφέρεια πόλις «Ατομγκραντ», που κανείς δεν ξέρει την ακριβή θέση της.

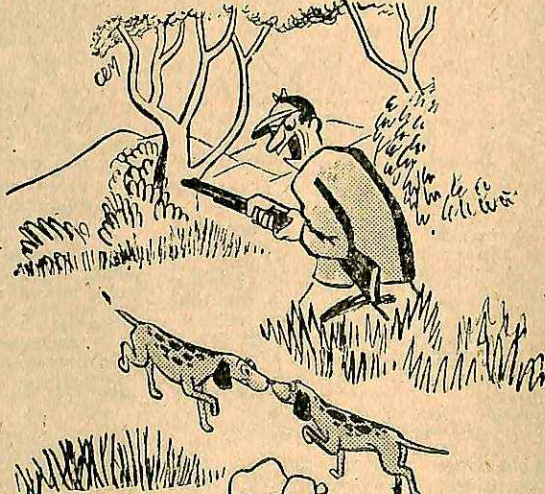
Η Νοβοζιμπίρσκ, πρωτεύουσα της Σιβηρίας, που αριθμεί σήμερα 1½ εκατομμύρια κατοίκων, είναι επίσης κέντρο επιστημονικών έρευνών ύψιστης σημασίας. Σύμφωνα με τις κυκλοφορούσες φήμες, μελετάται εκεί η δυνατότης χρησιμοποίησης των κοσμικών ακτίνων, που η καταστροφική δύναμή τους θα είναι πολύ ανώτερη της ατομικής βόμβας.

— Εδώ είναι κουρείον! Το στιλβωτήριο απέναντι! (Σκίτσο Π. Παυλιδή)

— Ο πόλιςμαν: 'Εν τάξει, παιδιά. Φτάσαμε στη σπιτί!...

— Άντε τώρα, αφήστε το κόρτε κι' έχομε... λειά!...

Ο Αμερικανικός δημοσιογραφικός όργασμος

δίψα των Αμερικανών για δόλοφρεσες σπαρταριστές ειδήσεις της «τελευταίας ώρας» ικανοποιείται από δυο τεράστια πρακτορεία, τα μεγαλύτερα του Κόσμου το «Ασσοσιέιτεντ Πρές» (Συνεταιρισμένος Τύπος) και το «Γιουνάιτεντ Πρές» (Ηνωμένος Τύπος). Οι δυο αυτοί οργανισμοί εξυπηρετούν όχι μόνο την Αμερική, αλλά ολόκληρο τον κόσμο. Ο πρώτος στεγάζεται σε τέσσερα πατώματα ενός ουρανοξύστου της Ν. Υόρκης κι' ο δεύτερος σε τρία πατώματα ενός άλλου. Εκεί συγκεντρώνονται οι ειδήσεις, «χτενίζονται», ξαναγράφονται και στέλνονται προς όλες τις διευθύνσεις, με τα τηλεγραφικά σύρματα και τους ραδιοφωνικούς σταθμούς.

Το «Ασσοσιέιτεντ Πρές» είναι ένας συνεταιρικός οργανισμός, αποτελούμενος από 1.300 μέλη, Αμερικανικές εφημερίδες. Κάθε εφημερίδα πληρώνει ένα ετήσιο ποσό, ανάλογως του μεγέθους της πόλεως όπου εκδίδεται. Απ' τις ιδιαίτερες τηλεγραφικές γραμμές του πρακτορείου αυτού, μήκους 500.000 χιλιομέτρων, περνούν 1.000.000 λέξεις την ημέρα, προοριζόμενες για 2.600 εφημερίδες και ραδιοφωνικούς σταθμούς, καθώς και για πολλά άλλα έντυπα, εξυπηρετούμενα από συνεργαζόμενα πρακτορεία, όπως π. χ. του «Καναδικού Τύπου» ή το ρωσικό «Τάς».

Το δεύτερο πρακτορείο είναι επιχείρησις μίας εταιρίας, πουλάει δε τις ειδήσεις σε όποιονδήποτε πελάτη. Μία εφημερίδα μικρής πόλεως πληρώνει 18-40 δολάρια τη εβδομάδα για μια σύντομη καθημερινή ειδησεογραφία, ενώ οι μεγάλες εφημερίδες πληρώνουν κάθε εβδομάδα 2.500 δολάρια ή περισσότερα (ανάλογως της κυκλοφορίας τους) για να εφοδιάζονται με ειδήσεις ολόκληρο το 24ωρο. Οι τηλεγραφικές γραμμές του «Γιουνάιτεντ Πρές» έχουν μήκος 200.000 χιλιομέτρων και διαβιβάζουν 1.000.000 λέξεις την ημέρα σε 1.900 εφημερίδες και ραδιοφωνικούς σταθμούς.

Για πρώτη φορά το 1848, ξη εφημερίδες της Νέας Υόρκης αποφάσισαν να συνεργασθούν για τη δημιουργία ενός πρακτορείου ειδήσεων. Είχαν σκεφθεί, πολύ σωστά, ότι ενώ μια μόνον εφημερίδα δεν μπορεί να στέλνει διαρκώς ανταποκριτάς σ' όλα τα μέρη του κόσμου, πολλές μαζί έχουν την οικονομική ευχέρεια να πληρώνουν απεσταλμένους, που θα τις εξυπηρετούν όλες συγχρόνως. Έτσι, ιδρύθηκε πρώτο το «Ασσοσιέιτεντ Πρές», κι' αργότερα, το 1907, ο μεγάλος του αντίπαλος, το «Γιουνάιτεντ Πρές». Σήμερα τα δυο αυτά πρακτορεία έχουν πραγματοποιήσει τεραστίες εξέλξεις και διατηρούν 300 γραφεία σ' όλο τον κόσμο. Στα 1933 μάλιστα εγκαίνισαν και την «τηλεφωτογραφία».

Είναι άπειρα και διασκεδαστικά τα επεισόδια του έντατικού κυνηγιού των ειδήσεων και του λυσσαλέου ανταγωνισμού των δύο πρακτορείων.

Πριν απ' το 1900, όταν οι τηλεγραφικές γραμμές ήταν ακόμη ελάχιστες στις Ηνωμένες Πολιτείες, αποτελούσε τεράστιο πρόβλημα η γρήγορη αποστολή ειδήσεων απ' τις μικρές πόλεις. Ένας ρεπόρτερ είχε σταλή τότε απ' το πρακτορείο του στο Ρίτσμποργκ του Μισισσιππί, για να παρακολουθήσει ένα αγώνα πυγμαχίας εξαιρετικού ενδιαφέροντος. Το πλησιέστερο τηλεγραφείο βρισκόταν 160 χιλιόμετρα μακριά, στη Νέα Ορλεάνη. Ο ρεπόρτερ είχε φροντίσει να εξασφαλίσει μια σιδηροδρομική μηχανή και δυο βαγόνια, που περιμεναν σε μια γραμμή, κοντά στο «ρίνγκ». Προβλέποντας ωστόσο ότι το πλήθος των θεατών μπορούσε να το κλείσει το δρόμο και να τον καθυστερήσει, είχε εφοδιασθή με μερικές κούφιες εβλίτες μπάλλες. Όταν τελείωσε ο αγώνας, έβαλε τα χειρόγραφα της περιγραφής του μέσα στις μπάλλες και τις πέταξε, πάνω απ' τα κεφάλια των θεατών, στους βοηθούς του που περιμεναν στα βαγόνια. Αμέσως το μικρό τραίνο ξεκίνησε για τη Ν. Ορλεάνη. Οι δημοσιογράφοι όμως του αντίπαλου πρακτορείου, που είχαν μυριστεί το κόλπο, πήδησαν πάνω στα δυο βαγόνια, κι' αμέσως έβαλαν πυρ.

να έπωφεληθούν κι' αυτοί.

Οι αντίπαλοί τους όμως αποτραβήχτηκαν τότε στη μηχανή, την έχωρισαν απ' τα βαγόνια κι' άφισαν τους άλλους στα κρύα του λουτρού!...

Όταν, πρό δλίγων ετών, είχε αποφυλακισθεί ο Μαχάτιμα Γκάντι, ο πρώτος που βρήκε μπροστά του, ήταν ένας ρεπόρτερ του «Ασσοσιέιτεντ Πρές».

—Υποθέτω, είπε τότε ο Γκάντι καρτερικά, ότι κι' εγώ πεθάνω, ακόμη θα συναντήσω ασφαλώς στη Χρυσή Πύλη του ουρανού έναν απεσταλμένο του πρακτορείου σας!...

Στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, οι πολεμικοί ανταποκριτάι των δύο πρακτορείων υπέφεραν αφάνταστες ταλαιπωρίες, στην Εύρωπη, την Αμερική και τον Ειρηνικό. Διεκινδύνευσαν άπειρες φορές τη ζωή τους, και πολλοί απ' αυτούς έπεσαν θύματα του καθηκόντος. Σκοτώθηκαν 10 κ' άλλοι 37 πληγώθηκαν. Ο Λάρρυ Άλλεν παρευρίσκετο σε 3 ναυάγια. Ο Ρόμπερτ Μπελλέρ βασανίστηκε και στραγγαλίστηκε σ' ένα Ιαπωνικό στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Ο Ρίτσαρντ Μάκ Μίλλαν πληγώθηκε από μια όβιδα, τινάχτηκε μακριά από δυναμίτιδα και τέλος κομματίστηκε από μια νάρκη μαζί με το τζιπ του. Έχουν ωστόσο συχνά και τα άπρόοπτα τυχερά τους οι ρεπόρτερ. Όταν ο Σάμ Νταϊβίς του «Ασσοσιέιτεντ Πρές» πήρε κάποτε συνέντευξη με τη Σάρα Μπερινάρ που κανε μια τουρνέ στις Ηνωμένες Πολιτείες, η μενάλη ήθοποιος ένθουσιασθηκε τόσο απ' την περιγραφή του ώστε τον φίλησε στα δυο μάγουλα και στα χείλη.

Ο Νταϊβίς τάχασε. Δεν περίμενε τόση διάγυσι από τη μεγάλη Γαλλίδα ήθοποιό. Εκείνη χαμογέλασε.

—Τό φιλι στο δεξιό μάγουλο, το είπα, είναι για την «Πρόσκληση», στο αριστερό για τον «Εξεταστή» (ήταν δυο μεγάλες εφημερίδες που αντιπροσώπευε ο Νταϊβίς) και στα χείλη για σ' εσ' τον ίδιο!

—Μη ξεχνάτε, κυρία, απάντησε μ' ετοιμότητα ο ρεπόρτερ, ότι αντιπροσωπεύω κι' ένα πρακτορείο με 380 άλλες εφημερίδες!... Δεν ξεφληστάτε ακόμη!

Στον αδιάκοπο αγώνα μεταξύ των δύο πρακτορείων, άλλοτε σημειώνει μια νίκη το ένα κι' άλλοτε το άλλο. Οι πραγματικοί όμως νικηταί είναι πάντοτε τα εκατομμύρια των Αμερικανών, που διαβάζουν στην εφημερίδα τους τις πιο φρέσκες κι' εξακριβωμένες ειδήσεις.

—Υποθέτω, το είπα ο Γκάντι, ότι κι' όταν πεθάνω ακόμη θα συναντήσω έναν απεσταλμένο του πρακτορείου σας!...

Τὸ δαχτυλίδι τῆς Πεντηκοστής

Θαλασσινὸ διήγημα

Ἀνάμεσα στὸν Ματέο Περνάνγκ καὶ τὸν Ζοέλ Πλανενδέζ, ἡ καρδιά τῆς μικρῆς Ὑδόνης δὲν εἶχε διαστάσει καθόλου. Εἶχε προτιμήσει τὸν δεύτερο.

Εἶνε ἀλήθεια πὼς ὁ Ματέο ἦταν πολὺ πλούσιος, ἐνῶ ὁ Ζοέλ ἦταν φτωχός, τόσο φτωχός πού ἐπρεπε νὰ παλεῖται κάθε μέρα μὲ τὰ κύματα, γιὰ νὰ ζήσει τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὴ γοιὰ ὑπέρτα του.

Μὰ ὑπὸς ὁρίζει κανεὶς τὴν καρδιά του; Καὶ ὑπὸς ἡ εὐτυχία ἐξαπατάει ἀπὸ τὸ χόρημα;

Πλησίαζε τώρα ἡ γιορτὴ τῆς Πεντηκοστής. Κι' ἦταν μιὰ παλιὰ συνήθεια στὸ Πλουγκράτ νὰ προσφέρουν αὐτὴ τὴν ἡμέρα οἱ νέοι σ' ἐκείνες πού ἀγαποῦσαν ἕνα χρυσὸ δαχτυλίδι μαζί μ' ἕνα μπουκέτο ἀπὸ ἀγριολούλουδα ἀπὸ κείνα πού φυτοῦνται πάνω στὰ βράχια τῆς ἀκτῆς. Οἱ νέες κρεμοῦσαν ἔπειτα αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι μὲ τὰ λουλούδια στὴν εἰκόνα τῆς «Παναγίας τῶν Κυμάτων» κι' ἂν ἦταν τυχεροὶ, τὸν ἄλλο χρόνο, γίνονταν οἱ γάμοι τους.

Κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ φέρῃ ἀντίρρηση σ' αὐτό. Γιατί οἱ νέες τοῦ Πλουγκράτ διάλεγαν πάντα μόνες τους ἐκείνους πού θὰ παντρεύονταν κι' ἀπὸ τὴ στιγμή πού θὰ κρεμοῦσαν τὸ δαχτυλίδι τους μὲ τὰ ἀγριολούλουδα στὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἦταν σὰν νὰ εἶχαν ἐνδεῖ καὶ ἑλπίδα.

Οἱ ἄνθρωποι πού στεκοῦσαν στὴν προκυμαία θαύμαζαν τὸν ἡρώισμό καὶ τὴν αὐτοθυσία του. Καὶ παρακολούθησαν ὅλες τὶς φάσεις τῆς δογματικῆς πάλης γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ μέρος ὅπου δρισκόταν ὁ Ζοέλ.

Οἱ ἄνθρωποι πού στεκοῦσαν στὴν προκυμαία θαύμαζαν τὸν ἡρώισμό καὶ τὴν αὐτοθυσία του. Καὶ παρακολούθησαν ὅλες τὶς φάσεις τῆς δογματικῆς πάλης γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ μέρος ὅπου δρισκόταν ὁ Ζοέλ.

Ἡ Ὑδὼν εἶχε συνελθεῖ τώρα καὶ κύτταζε κι' αὐτὴ μὲ ἀνείπωτη ἀγωνία πρὸς τὸ μέρος τῆς θάλασσας.

Ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, ἡ βάρκα ξαναγύρισε στὸ μουράγιο. Κι' ὁ Ματέο πῆδρε ἔξω, κρατώντας στὸ χεῖρα του τὸ λιποθυμῶν Ζοέλ.

Δάκρυα χαρᾶς κι' εὐγνωμοσύνης κυλοῦσαν τώρα ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Ὑδόνης.

Κι' ὁ Ματέο χαμογέλουσε ἐπίσης.

Δυὸ μέρες ἀργότερα, ὁ Ζοέλ πού εἶχε συνελθεῖ τὸ ἀναμεταξύ περιμένε τὴν ἀγαπημένη του ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς «Παναγίας τῶν Κυμάτων».

Κι' ὅταν ἡ Ὑδὼν πλησίασε, ἔσκυψε κι' ἀπόθεσε στὰ χεῖρα τῆς ἑνα μπουκέτο ἀπὸ ἀγριολούλουδα. Ἐνα ὀλόχρυσο δαχτυλίδι ἔλαμπε ἀνάμεσα σ' αὐτά.

Τὴν ὥρα αὐτή, ὁ Ματέο Περνάνγκ ταξίδευε μακριά. Εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ Πλουγκράτ καὶ κανεὶς δὲν τὸν εἶδε νὰ ξαναγυρίσῃ ποτὲ πιά ἐκεῖ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΜΑΜΠ.

•••

Ὁ προσευτικὸς πάστωρ

Κατὰ τὶς στατιστικὲς, ὑπάρχουν σήμερα στὴ Μεν. Βρεταννία 15.257.000 γυναῖκες ἡλικίας 15,65 ἐτῶν καὶ μόνον 11.000.000 ἄνδρες. Ἐπομένως, ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς Ἀγγλίδων εἶνε καταδικασμένος σὲ ἀγαμία. Ἐνας γέρος πάστωρ συγκινήθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν κατάστασι καὶ, μὴ μπορώντας νὰ τὴν διορθώσῃ ὁ ἴδιος, μὲ τὰ δικά του μέσα, ὑπέδειξε μιὰ λύσι πού φαινόταν ἀποτελεσματική. Δημοσίευσε δηλαδὴ σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες τὴν ἑξῆς δὴλωσι του:

«Ὅσο κι' ἂν ἡ γυνὴ μου θὰ σκανδαλίσῃ μερικὸς, φρονῶ ὅτι οἱ χιλιάδες τῶν γυναικῶν, πού δὲν ἔχουν καμμία πιθανότητα νὰ θροῦν οὐζυγο, πρέπει νὰ δικαιούνται ν' ἀποκτήσουν παιδιὰ, ἂν, τὸ ἐπιθυμῶν».

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Μόνο μιά ἔλειπε ἀκόμη, τὸ

Ἡ περιποίηση τῶν μικρῶν παιδιῶν

Συμβουλὲς στὶς μητέρες

Εἶνε ἀπίστευτο πόσες μητέρες δὲν ξέρουν νὰ περιποιούνται τὰ μικρὰ παιδιὰ τους ὅπως πρέπει. Γι' αὐτὲς λοιπὸν προορίζονται οἱ παρακάτω συμβουλές, πού ἀφοροῦν τὴν ὑγεία καὶ τὴν ὡμορφία συγχρόνως τῶν παιδιῶν.

ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ

Χρειάζεται ἀπαρατήτως καθημερινὸ πλύσιμο κι' ἔπειτα πούδραρισμὰ μὲ τάλκ. Μόνον ἐστὶ θ' ἀποφύγετε τὰ σκασίματα τῆς λεπτῆς κι' εὐαίσθητης ἐπιδερμίδας του.

Ἀν ὥστόσο πάσχῃ ἀπὸ ἔκζεμα, κοκκινίλες, ἔρπητα, σπειρία, διακόψετε γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα τὰ μπάνια καὶ καθαρίζετε τὸ μὲ βαζελίνη καὶ μπαμπάκι.

Οἱ μικρὲς «κρούστες», πού σχηματίζονται στὸ τοῖμα καὶ δέρμα, παρεμποδίζουν τὸ φύτρωμα τῶν μαλλιών. Γιὰ νὰ τὶς ἀφαιρέσετε, ἀλείψετε τὸ μέρος ἐκεῖνο μὲ βαζελίνη, ἀπ' τὸ βράδυ καὶ τὸ πρῶτὸ πλύνετε.

Ἐπαναλαμβάνετε τὸ ἴδιο πράγμα ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, ἂν χρειάζεται.

Βουρτσίζετε τὸ κεφάλι τοῦ μπεμπέ με μιὰ πολὺ μαλακὴ βούρτσά κι' ὅταν ἀκούη δὲν ἔχῃ θγάλει παρὰ ἕνα ἑλαφρὸ χνουδί. Καὶ σχηματίζετε μιὰ μικρὴ γωρίστρα, πού θὰ στρώσῃ σιγὰ-σιγὰ.

Γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ὠραία δόντια καθαρίζετε τὰ οὐλα του δυὸ φορές τὴν ἡμέρα μ' ἕνα λεπτὸ πανάκι. Μὴν τὸ ἀφινετὲ νὰ μασοῦλῃ σκληρὰ ἀντικείμενα, πού μπορεῖ νὰ τοῦ βλάψουν τὰ οὐλα.

Σκουπίζετε συχνὰ τὸ στόμα καὶ τὴ μύτη του, γιὰ νὰ μὴ κοκκινίσουν. Ἀν ὥστόσο ἔχουν ἐμφανισθῇ ἤδη οἱ κοκκινίλες, τοὺς βάζετε λίγη ἀλοιφή ὀξυγὺν ντὲ ζένκ.

Πλένετε τὰ μάτια του δυὸ φορές τὴν ἡμέρα.

ΕΝΟΣ ΕΤΟΙΣ

Γιὰ τὸ παιδί τῶν 12-15 μηνῶν, πού μόλις ἀπογαλακτίσθηκε, οἱ φροντίδες εἶνε οἱ ἴδιες ὅπως παραπάνω, ἀλλὰ ἀκόμη συστηματικότερες. Τώρα τὸ παιδί προσπαθεῖ νὰ βάλῃ στὸ στόμα του ὅλα τὰ πράγματα. Ποῖε ἀμέσως νὰ πλένετε τὰ χεῖρα καὶ τὸ πρόσωπό του μ' ἕνα μαλακὸ καὶ καθαρὸ πανάκι, ἢ ἀπλῶς νὰ τὸ σκουπίζετε.

Πλένετε συχνὰ τὰ μαλλιά του. Χτενίζετε τὰ καθεμερινῶς μὲ ψιλὸ χτένι καὶ βουρτσίζετε τὰ γενάρια διαλέγοντας ἕνα πρακτικὸ χτένισμα, πού τοῦ πηγαίνει στὸ πρόσωπο.

Κόβετε τὰ νύχια του κοντὰ, γιὰ νὰ μὴ γρατζουνισθῇ, ἀπὸ ἀδελιότητα ἢ μὲ μιὰ θυμωμένη κίνησι του.

Ἀν ἀνακαλύψετε ἀλλοθιόρρημα στὰ μάτια του, εἴτε ὁποιοδήποτε ἀνωμαλία στὸ πρόσωπο ἢ στὸ σῶμα του, συμβουλευθεῖτε ἀμέσως ἐιδικὸ γιαντρός.

Βουρτσίζετε καθημερινῶς ἑλαφρὰ τὰ δόντια του μὲ γλιστὸ νερό, τὸ ὅποιο ἔχετε προσθέσει μερικὲς σταγόνες ὕδατος «νταντιφθορ».

ΤΡΙΩΝ ΕΤΩΝ

Δὲν ἔχετε πιά νὰ κάνετε μ' ἕνα βρέφος, ἀλλὰ μ' ἕνα μικρὸ παιδί. Καιρὸς εἶνε νὰ τὸ συνηθίσετε νὰ μὴ παρουσιάζεται στὸ τραπέζι, χωρὶς νὰ εἶνε καλοχτενισμένο καὶ καθαρὸ στὰ χεῖρα καὶ στὸ πρόσωπο. Εἶνε μιὰ συνήθεια, πού εἶναι τὴ διατήρησι σ' ὅλη τὴν ζωὴ καὶ θὰ τὸ ωφελήσῃ πολὺ.

Μπορεῖ ἐπίσης νὰ μάθῃ νὰ πλύνῃ μόνο του τὰ δόντια του. Ἀπ' τὰ 5 ἔξω χρόνια του ἐπιβάλλεται νὰ τὸ πηγαίνετε κάθε τόσο στὸν ὁδοντίατρό, γιὰ νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ στόματός του καὶ νὰ θεραπεύῃ ἐνκαιρὸς κάθε δόντι πού ἀρχίζει νὰ χαλάῃ.

Πόλεμος τῶν νεύρων πρὸ 50 αἰώνων

Ἡ μελέτη μιᾶς ἀρχαίας ἱερογλυφικῆς ἐπιγραφῆς ἀποκάλυψε ὅτι ὁ «πόλεμος τῶν νεύρων» δὲν εἶνε ἐφεύρεσις τῆς ἐποχῆς μας. Πρὸ 5.000 ἐτῶν, ὁ βασιλεὺς Ἐννεκάρ τῆς γῶρας Ἐρέχ (στὴ νότιο Μεσοποταμία) ἤθελε νὰ κάμῃ δική του τὴν γειτονική πόλιν Ἀράττα. Ἀφού ζήτησε ἀπ' τὸν ἀρχοντὰ τῆς νὰ υποταχθῇ καὶ πῆρε ἀπάντησι ἀρνητική, ὄνισσε νὰ φοβερίσῃ τοὺς κατοίκους τῆς μὲ κεραυνοβόλο πόλεμο.

Ὅταν πιά τοὺς εἶχε τρομάξει καλά, τοὺς ἔστειλε μεγάλους ἱεροσφύτες κροφίμους, μαζί μὲ τὸ ἕξις ἡνυμνα: «Καταδυναστεύομενοι τῆς Ἀράττα, ἐξεγερθεὶτε καὶ διώξτε τὸν τύραννό σας! Θ' ἀποφύγετε ἔτσι τὸν πόλεμο καὶ θὰ ζήσετε εὐτυχέστερα κάτω ἀπ' τὸ σκῆπτρό μου». Κι' ἔτσι κέρδισε πράγματι τὴν ὑπόθεσι δίχως μάχη.

Ἕνα νέο ὄργανο γιὰ τὴν ἐξέτασι τοῦ αἵματος.

Ἡ διάγνωσις τῶν ἐσωτερικῶν ἀσθενειῶν τοῦ ὁργανισμοῦ παρουσιάζει συνήθως μεγάλες δυσκολίες γιὰ τὸν γιαντρός, πού δὲν μπορεῖ νὰ ἰδῇ τὸ πάσχον ὄργανο καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ βασισθῇ σὲ διάφορα συμπτώματα, ὅπως εἶναι ἡ γενική κατάστασις τοῦ ἀσθενούς, ἡ θερμοκρασία, ἕνας πόνος κτλ. Ἡ ἀκτινοσκόπησις καὶ ἡ ἀκτινογραφία παρέχουν, ὅπως εἶναι γνωστὸ, μεγάλες ὑπηρεσίες σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο. Ἀλλὰ, προκειμένου ἐιδικώτερα γιὰ τὸ στόμαχο, μᾶς δείχνουν τὸ ἐξωτερικὸ περίγραμμα τοῦ ὁργάνου, δὲν μᾶς πληροφοροῦν καθόλου, ὅμως, γιὰ τὴν ἐσωτερική του κατάστασι, πράγμα πού θὰ ἐπιθυμοῦσε ὁ γιαντρός γιὰ νὰ κάμῃ τὴν διάγνωσι του.

Τὶς τόσο πολύτιμες αὐτὲς πληροφορίες μᾶς τὶς παρέχει σήμερα ἕνα νέο ὄργανο, τὸ καλούμενον γαστροσκόπιον, πού εἶναι δυνατόν νὰ εἰσαχθῇ μέσα στὸ στόμαχο καὶ ν' ἀκολουθήσῃ ὅποια-δήποτε κατεύθυνσι θὰ ἠθέλαμε νὰ τοῦ δώσουμε.

Ἐφευρέτης του εἶναι ὁ Βόλφ-Σνίντλερ. Τὸ ὄργανο αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα εὐκαμπτον σωλήνα, μέσα στὸν ὅποιον ὑπάρχει ἕνας δεύτερος. Ὁ γιαντρός θάζει τὸ μᾶτι του στὴν ἀκρὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ σωλήνος. Ἡ ἄλλη ἀκρὴ καταλήγει σ' ἕνα φακό, πού μᾶς ἐπιτρέπει νὰ βλέπωμε μέσα στὸ στομάχι.

Γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λειτουργία αὐτοῦ τοῦ ὁργάνου χρειάσθηκε νὰ ὑπερπηδηθῶν δυὸ δυσχερεῖς. Πρῶτα-πρῶτα, μέσα στὸ στομάχι ἐπικρατεῖ ἀπόλυτο σκοτάδι. Προσετέθη, λοιπόν, στὸ γαστροσκόπιο μιὰ μικροσκοπικὴ ἠλεκτρικὴ λάμπα, πού τροφοδοτεῖται ἀπὸ μιὰ στήλῃ δυνάμειως μερικῶν βολτ.

Ἡ δεύτερη δυσκολία ἦταν ὅτι ὁ στόμαχος ἔπρεπε νὰ εἶναι «φουσκωμένος» κατὰ τὴν στιγμή τῆς εξέτασας. Σὲ τί χρειάζεται αὐτὸ τὸ «φουσκωμα»; Θὰ ρωτήσετε. Ἀλλ' ἂν ὁ «στόματος» δὲν ἦταν «φουσκωμένος» ὁ φακὸς τοῦ γαστροσκοπίου θ' ἀκούμπουσε πάνω στὶς ἐσωτερικὲς καρείες του καὶ δὲν θὰ βλέπαμε τίποτε σχεδόν. Ἐξ ἄλλου, ὅταν ὁ στόμαχος δὲν ἐργάζεται, ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνειά του εἶναι ξαρωμένη. Πρέπει, λοιπόν, νὰ τὴν ξεξαρώσωμε, γιὰ νὰ τὴν ἰδοῦμε.

Γι' αὐτὸ, ὁ σωλήνας ἔχει ἕνα «πούαρ», πού μᾶς ἐπιτρέπει νὰ «φουσκώωμε» τὸ στόμαχο καὶ ν' ἀπομακρύνωμε, ὅσο αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο, τὶς παρειές του.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

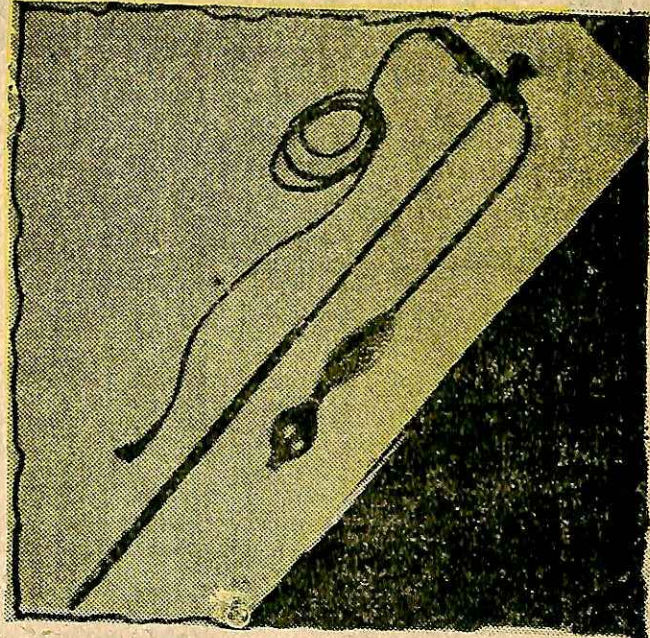
Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Πῶς γίνεται ἡ εξέτασις; Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ εἶναι νηστικός ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καπνίσῃ ἀπὸ δυὸ τοῦλάχιστον ὥρες, γιὰ τὴν ἑξάρωσιν.

Τὸ γαστροσκόπιον τοῦ Βόλφ-Σνίντλερ.

«φουσκώσῃ» τὸ στόμαχο. Δὲν ἀπομένει πλέον παρὰ νὰ βάλῃ τὸ μᾶτι του στὴν ἐξωτερικὴ ἀκρὴ τοῦ δευτέρου σωλήνος γιὰ νὰ ἰδῇ. Μόνον τὸ ἀνώτατο σημεῖο τοῦ στομάχου καὶ τὸ κατώτατο μένουν ἀθέατα.

Τὸ μεγάλον πλεονέκτημα τοῦ γαστροσκοπίου εἶναι ὅτι μᾶς ἐπιτρέπει νὰ διαγνώσωμε ἐγκαίρως μερικὲς ἀσθένειες, πού κανένα ἐξωτερικὸ σύμπτωμα δὲν τὶς προδίδει ἀκόμη. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἄλλες περιπτώσεις ἀσθενειῶν πού παρουσιάζουν ἀπολύτως ὅμοια συμπτώματα, ἔτσι πού ὁ γιαντρός θρίσκειται ἐμπρός σὲ δίλημμα. Τὸ γαστροσκόπιο μᾶς πληροφορεῖ καὶ πάλι ποῖα εἶναι ἐκείνη ἀπὸ τὴν ὁποία ὑποφέρουμε.

Ἐπίσης, σὲ περιπτώσεις ἐγχειρήσεων τοῦ στομάχου, τὸ γαστροσκόπιο μᾶς πληροφορεῖ γιὰ τὴν μετεγχειρητικὴν κατάστασι τοῦ ὁργάνου αὐτοῦ καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προσαρμόσωμε ἀναλόγως τὴν κατάλληλη διαίτα. Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὴν ἀπλὴν ἐξέτασι τοῦ στομάχου, τὸ γαστροσκόπιο μᾶς ἐπιτρέπει ἐπίσης τὴ λήψι φωτογραφιῶν.

Τὸ εἰδικὸ γιὰ τὴ λήψι φωτογραφιῶν γαστροσκόπιο εἶναι ἐφοδιασμένο μὲ μιὰ μικροσκοπικὴ φωτογραφικὴ μηχανή, πού ἔχει τὸ μέγεθος ἑνὸς μικροῦ καρυδοῦ. Ἡ μηχανὴ αὐτὴ περιέχει ὀκτὼ πλάκες τῶν 6x12 χιλιοστομέτρων. Ἐχει ἐπίσης πολλοὺς φακοὺς, πού εἶναι τοποθετημένοι σὲ τρόπο πού νὰ μᾶς δίνουν μιὰ γενικὴ εἰκόνα τοῦ στομάχου. Ἐτσι, εἶναι δυνατόν νὰ πάρωμε ταυτόχρονα πολλὰς φωτογραφίες, ἕνα εἶδος πανοράματος, δηλαδή, τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφάνειας τοῦ στομάχου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φωτογραφιῶν αὐτῶν οἱ γιαντροὶ βγάζουν διάφορα συμπεράσματα, νρήσιμα γιὰ τὴν τακτική πού θ' ἀκολουθήσουν γιὰ τὴν θεραπεία ὠρίμενης στομαχικῆς νόσου.

Ἡ γαστροφωτογραφία ἔχει μόνον τὸ μειονέκτημα ὅτι μᾶς δίδει μαζὶς εἰκόνας, ἐνῶ τὸ χροῖμα τοῦ ἐσωτερικοῦ θλενογόνου τοῦ στομάχου ἀποτελεῖ σὲ πολλὰς περιπτώσεις τὴν πιὸ ἀσφαλὴ ἐνδειξὴ γιὰ τὴν διάγνωσι μιᾶς στομαχικῆς παθήσεως. Γι' αὐτὸ, ἡ εξέτασις μὲ τὸ ἀπλό γαστροσκόπιο εἶναι κάποτε ἀκριβέστερη. Γιατὶ ὁ γιαντρός βλέπει τότε τὸ στόμαχο νὰ ζῇ πραγματικὰ καὶ ἀντιλαμβάνεται ἐπίσης τὶς διαφορὰς ἀποχρώσεως πού παρουσιάζει ὁ θλενογόνος ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος στὸ ἄλλο.

Τελευταία, εἶναι προσπάθεια, λήψεως ἐγχρώμων φωτογραφιῶν. Ἡ μέθοδος αὕτη, ὅμως, δὲν τελειοποιήθηκε ἀκόμη.

Ὅστόσο ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι καὶ αὐτὸ θὰ κατορθωθῇ πολὺ γρήγορα.

Τὸ ἄκρον τοῦ γαστροσκοπίου πού εἰσαχθῇ στὸ στόμαχο.

Πῶς φωτίζει ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτήρ τὸ «ὀπίκτον πεδίου».

Ἡ ἐξωτερικὴ ἀκρὴ τοῦ γαστροσκοπίου, ἀπ' ὅπου βλέπει ὁ γιαντρός.

ΚΑΡΣΙΑ

ΦΩΤΙΖΜΕΝΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

Ἡ θέσις τοῦ γαστροσκοπίου μέσα στὸ στόμαχο.

ΟΙ ΥΚΑΝΥΚΟΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Πώς εργάζονται και πώς... μα- δούν τους τιμίους πολιτάς

Στους τελευταίους έξι μήνες, έχουν μεγαλώσει οι περιορισμοί στην Άγγλια. Υπάρχει έλλειψη καύσι- νου σε μία χώρα που κανε άλλοτε τόση εξάντληση απ' αυτό. Έχει επι- δεινθεί δραστικά στο ψυχή που δεν υ- πήρχε κατά τον πόλεμο. Στο ρε- στυράν για να φαν κανείς ένα κομμάτι ψυχή, πρέπει να παραιτη- θεί απ' τη σούπα που ή απ' το επι- δόρπιο.

Ώστόσο οι Άγγλοι έχουν πιο κουρασθεί να υποβάλλονται σε πε- ριορισμούς όπως κατά τον πόλεμο. Πόθουν να ξαναβρουν τη θελήσουν, να ξαναπαλυσθούν την υκάνυ- ρομιά τους... Να γιατί έχει κάμει την εμφάνισή της - δειλή και δια- κτική άκομη - η μαύρη αγορά.

Στον πόλεμο, ήταν ανύπαρκτη, ά- κι γιατί την κυνηγούσαν αποτελε- σματικά οι αρχές αλλά γιατί κάθε Άγγλος θεωρούσε ανάξιο κι' αντι- πατριωτικό τίς να απαιτείται ο α- νήν. Σήμερα όμως, οι Άγγλοι δεν έχουν πια κανένα δισταγμό ν' ανα- δάσουν στη «μαύρη» ένα ύψος. Πολλοί προμηθεύθηκαν απ' αυτή την πηγή τον πατροπαράδοτο χριστου- γεννιάτικο γάλο. Υπάρχουν δε ή όη στο Λονδίνο μερικά ρεστυράν όπου μπορεί κανείς να φαν «μα- ρανορίτικα» δηλαδή να περυννεί λη όσα φαντάζεθε, χωρίς να πε- ριοριστεί στο 5 σελίνια που επί- τρέπεται νομικά, να ζοδεύει για το νεύμα του.

Εννοείται ότι οι υκάνυκοτερες του Λονδίνου έσπευσαν να διοργανώ- ρουν συστηματικά τη μαύρη αγορά που τους αποδίδει κέρδη σεβάστα. Ασχολούνται προπάντων με το έμ- πόριο κουπονιών των ειδών «μα- τίου» με τις μεταξωτές, κάλτσες, τα ελαστικά, τα καρύδια και δια- φορά άλλα είδη.

Υπάρχουν τώρα στο Λονδίνο ή μεγάλες συμμαρίες που συνανών- ζονται μεταξύ τους στην εξάσκηση του παράνομου (επαγγελματίες) των Κοδεμιά απ' αυτές έχει τον τομέη της, όπου δεν επηρεάζονται καμιάς άλλη. Τα πεδία της δράσεως τους είναι πολλά και διάφορα.

Μέσα σε 18 ημέρες έγιναν στο Λονδίνο κλοπές κοσμημάτων αξίας 1½ δισεκατομμυρίου δροχών και ληστείες δυο ταχυδρομικών γρα- φείων.

Οι κούρσες λαγωνικών αποτελούν σημαντική πηγή εσόδων για τις συ- μμαρίες. Οι διοργανωτές τους δέχον- ται κάθε τόσο την επίσκεψη ενός αγαπού ανθρώπου, που κρατάει έ- ναν κουβά κι' ένα σφουγγαρι και τους προτείνει να καθαρίσουν το «α- κυλοδρόμιον» με «τιμή λογική». Ε- ννοείται ότι στην πραγματικότητα

ή «λογική» αυτή τιμή είναι ένα σε- βαστό χαράτσι! Όποιος όμως αρ- νηθεί να το πληρώσει στη συμμαρία, θα μετανοήσει πικρά γιατί οι υκάν- υκοτερες θα δημιουργήσουν έπεισθια στις ακυλοδρομίες, που θα τρέψουν εις φυγήν την πελατεία του.

Πολλά επίσης αποδίδει κι' ή «προστασία» των πλανοδίων πωλη- τών οι οποίοι ξέρουν ότι αν δεν πληρώσουν στη συμμαρία της συ- νοικίας το καροτσάκι τους θα βρε- θεί αναποδογυρισμένο, τυχαίως δη- λεν. Έτσι, ο αρχηγός μιας συμμα- ρίας αγοράζει τη συμμαρία λιουσί- να του με τις εισπράξεις της προ- στασίας των πανωταξίδων κι' απ' την ίδια πηγή ντυθηκαν κουφώτατα κι' οι άνθρωποι του...

Κάθε τόσο, οι συμμαρίες έπινο- ρούν κάτι καινούριο. Παρακολου- θούν η ενδιαφέρον όλα τα προβλή- ματα της διεθνούς πολιτικής και ξέρουν να τα εκμεταλλεύονται. Έ- πειτα απ' τις τελευταίες αντιανγλι- κές εκδηλώσεις της Παλαιστίνης, πολλοί Έβραίοι έμποροι του Λονδί- νου απειλούντο με αντίποινα. Δέ- χθηκαν λοιπόν την επίσκεψη δυο νέων πολυ καθώς πρέπει, που τους προσέφεραν τις υπηρεσίες τους. Α- φού κατηύθυναν τους φυλετικούς αγώνες δηλώσαν:

«Αν ήσαστε σε μία ομάδα απηλ- λαγμένη απ' όλες αυτές τις αφο- ρητές φυλετικές προκαταλήψεις κι' είμεθα πρόθυμοι να σας προστάτη- ρουμε, αν δεχθείτε να μας πληρώ- νετε για τον κόπο μας 5 λίρες τη βδομάδα.

Στη φιλελεύθερη όμως Άγγλια ή εξουσία προστατεύει τους Έβραι- ους όσο και τους Χριστιανούς. Υ- πάρχει ένα είδος απόσπασμα της Σκότλαντ. Γυαρό κατά των αντι- εβραϊκών εκδηλώσεων. Κι' ο αρχη- γός του, μόλις έμαθε το νέο κόλλη- των υκάνυκοτερες, συνέστησε στους εμπόρους να πληρώσουν το ποσό, και να εידιοποιήσουν έπειτα την ά- στυνομία για να συλλάβη τους εκ- θιστάς!

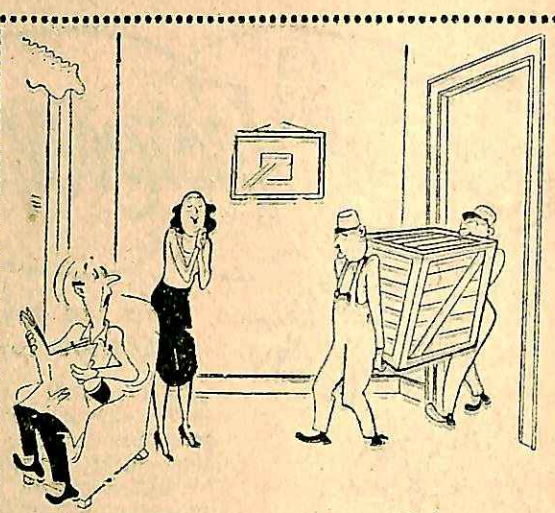
Φαίνεται επίσης ότι οι συμμαρίες του Λονδίνου σκοπεύουν να επε- κτείνουν τη δράση τους στους ηπ- ποδρόμους που τους παραμέλησαν ως σήμερα. Η υπηρεσία πληροφο- ριών τους τους βεβαίωσε ότι ή έ- πιβλαφή της αστυνομίας είναι πό- λυ χαλαρή στα μέρη αυτά κι' ότι χρειάζεται μια «προστασία» καλο- πληρωμένη.

Έξ άλλου, λέγεται ότι οι υκάνυ- κτερες σκοπεύουν να διοργανώσουν σε επαγγελματική ομοσπονδία, κα- τά το αμερικανικό σύστημα. Το κυ- ριότερο πρόβλημα είναι ή έκληση του ανωτάτου αρχηγού μιας πο- σωπικότητας ισχυρός κι' αξίας ν' αυτή τη θέση που θα γίνει ίσως ο αοριανός ΑΑ Καπόνε της Άγγλιας.

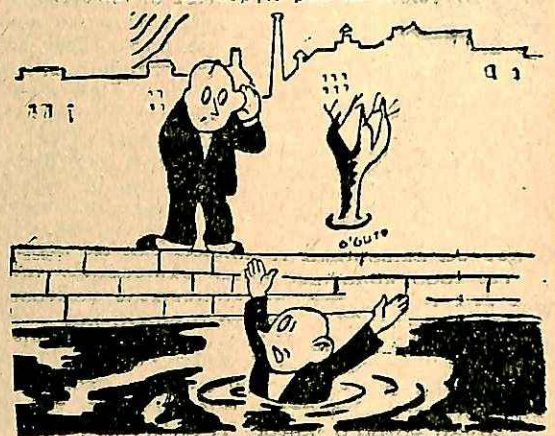
Εννοείται ότι κι' ή Σκότλαντ - Γυαρό προετοιμάζεται να παλέψη σκληρά με τους υκάνυκοτερες. Έ- χει καταρτίσει ένα σχέδιο δράσεως - το δωδεκάτο ως τώρα - κι' έχει αναθεώσει την εκτέλεσή του στο πε- ριφημότερο λαγωνικό της τόν επί- θεωρητή Απ. Ο νέος αυτός Σερλοκ Χόλμς έφερε τα πρόσωπα και τις μεθόδους πλέον από κίλων Λον- δρέων κακοποιών. Εργάζοταν δε ως τώρα στα γραφεία της Σκότλαντ. Γυαρό, κι' έτσι έχει το πλεονέκτη- μα να μη τών ξέρουν προσωπικά οι υκάνυκοτερες.

Φοιτητής 79 ετών!

Ποτέ δεν είχε άργα για να μά- θη κανείς... Ακολουθώντας αυτή την αρχή ένας Αμερικανός απ' τον Άγιο Θωμάκις ο Κ. Τζέιμς Νίκλεν, έγεννήθηκε στο Πανεπιστήμιο για να αποδεχθεί χημεία κι' ατατο- μία, μόλις ντότι είχε 79 ετών! Πράγ- ματι, γεννήθηκε το 1868 στο Ρήν- τινγκ της Άγγλιας. Αφού υπήρξε ναύτης επί πολλά χρόνια, έγκατα- στάθηκε τέλος στον Άγιο Θωμάκι- σκό. Και τώρα που είναι πια ένας σεβάστος γεροντάκος με άσπρη γε- νειάδα, κυριεύθηκε ξαφνικά από έ- ψιμη δίψα μάθησης! Φαίνεται δε ότι είναι ένας απ' τους καλύτερους σπουδαστάς του κολλεγίου - όπως βεβαιώνει ο καθηγητής της χημεί- ας που θα μπορούσε να ταν... έν- γονός του!

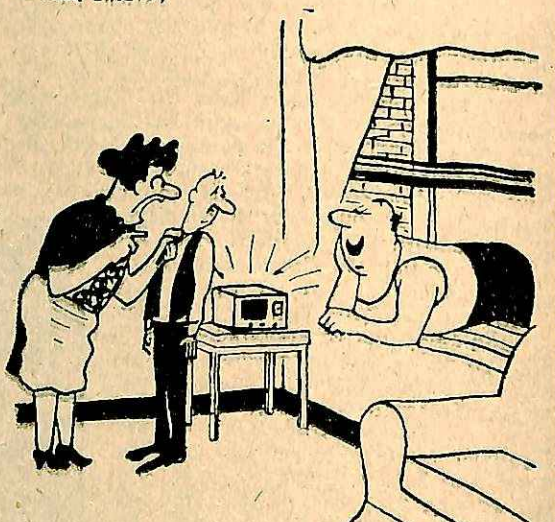

Ευτυχία, το καινούργιο μου καπέλλο!

Ο ΒΑΡΥΚΟΟΣ

- Βοήθεια! Πνίγνυμαι!...
- Πώς είπατε;

- Μου επιτρέπετε να χαμπλώσω λιγάκι το ραδιό- φωνο; Δεν ακούω καμιά από τις βραίες που ξε- ατομίζετε!..

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΤΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ!

Ένα από τα δυσκολώτερα προβλήματα για κάθε άνθρωπο είναι ή επαγγελματικός προσανοτο- λισμός του. Αλλά πώς δα μπορείτε να έξακριβώσετε ποιές είναι οι κλίσεις σας και ποιο είναι το έπαγγελμα όπου, σύμφωνα με την ιδιαίτερη ιδιοσυγκρασία σας, δα εύδοκιμήσετε καλύτερα! Στόν παρακάτω πίνακα δα βρήτε, βασισμένοι στην ήμερομηνία της γεννήσεώς σας, μερικές χρήσιμες ένδειξεις, που δα σας οδηγήσουν και δα σας κατευδύνουν με ασφάλεια στην έκλογή σας.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ	ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ - ΡΟΠΕΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟ ΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ
Από 20 Ιανουαρίου έως 18 Φε- βρουαρίου. Ζώδιον: Ύδροχόος. Αστρική επίδρασις: Κρόνος.	Συγκεντρωτικό και κριτικό πνεύμα. Δη- μιουργικές ικανότητες. Ίδεαλισμός. Μυ- στικοπάθεια. Άνεξαρτησία. Άλτρουϊσμός.	Αφρημένες επιστήμες. Μαθηματικά, φυ- σική, χημεία, φιλοσοφία, Γεωργία. Θρη- σκευτικές ένασχολήσεις. Αποστροφή προς το ύπαλληλικό στάδιο.
Από 19 Φεβρουαρίου έως 20 Μαρτίου. Ζώδιον: Ίχθεις. Ασ- τρική επίδρασις: Ζεύς.	Αγάπη προς τις περιπέτειες. Άρριθισμός. Τολμηρά και επικίνδυνα σχέδια. Τυχοδιω- κτισμός.	Επιχειρήσεις παντός είδους. Άνώτερες διοικητικές θέσεις. Πολιτική. Ριψοκίνδυ- νες και τυχοδιωκτικές επιδιώξεις.
Από 21 Μαρτίου έως 19 Άπρι- λίου. Ζώδιον: Κρίος. Αστική επί- δρασις: Άρης.	Δυναμισμός. Μεγάλη δραστηριότητα. Ίκα- νότητες συλλήψεως και πραγματοποίη- σέως. Μαχητική διάθεση.	Στρατιωτικόν έπάγγελμα. Βιομηχανία. Χειρουργοί, όδοντίατροι, δικηγόροι, μη- χανικοί, μεταλλουργοί, έξερευνηταί. Σφαγείς ζώων, κουρείς, σιδηρουργοί.
Από 20 Άπριλίου έως 20 Μαΐου. Ζώδιον: Ταύρος. Αστρική επί- δρασις: Άφροδίτη.	Ίσχυρογνωμοσύνη. Σταθερότης και έπι- μονή στις επιδιώξεις. Ίκανότης άφομοιώ- σεως. Δημιουργικότητα. Καλλιτεχνικόν αί- σθητήριο.	Ήρεμες και σταθερές επιδιώξεις. Γεωρ- γία. Επαγγελματίαι παντός είδους. Ύ- πάλληλοι. Καλλιτέχναι, ιδίως διακοσμη- ταί και άοιδοί.
Από 21 Μαΐου έως 20 Ιουνίου. Ζώδιον: Δίδυμοι. Αστρική επί- δρασις: Έρμης.	Ίκανότητες άφομοιώσεως και προσαρμο- γής. Έφευρετικότητα. Αγάπη προς τις τέ- χνες και τις επιστήμες. Έμπορική δε- ξιότης.	Ίατροί, δικηγόροι, πολιτικοί, προπαγαν- δισταί, αρχιτέκτονες. Επίσης έμποροι, βιομήχανοι, παραγγελιοδόχοι, χορευταί, ήθοποιοί. Αλλά και κακοποιοί παντός εί- δους, παραχαράκται κ.τ.λ.
Από 21 Ιουνίου έως 22 Ιουλίου. Ζώδιον: Καρκίνος. Αστρική επί- δρασις: Σελήνη.	Νωθρότης και φαντασιοπληξία. Ίκανότη- τες άφομοιώσεως. Πλαστική δύναμις. Δι- αίσθησις. Ίσχυρη μνήμη. Αγάπη προς τα γράμματα και τις τέχνες.	Ποιηταί, ζωγράφοι, φιλόλογοι. Ναυτικοί. Μετρία επιτυχία στο ύπαλληλικό στάδιο. Άνικανότης για τις επιχειρήσεις και το έμποριον.
Από 23 Ιουλίου έως 22 Αύγου- στου. Ζώδιον: Λέων. Αστρική επίδρασις: Ήλιος.	Μεγάλη έσωτερική όρμη. Κριτική δύνα- μις. Άρμονία στις εκδηλώσεις. Άνώτερες τάσεις. Άνικανότης ειδικεύσεως.	Πολιτικοί, φιλόσοφοι, επιστήμονες, διευ- θυνταί μεγάλων επιχειρήσεων. Άνώτερες διοικητικές θέσεις. Μεταρρυθμισταί, πρω- τοπόροι.
Από 23 Αύγουστου έως 21 Σε- πτεμβρίου. Ζώδιον: Παρθένας. Αστρική επίδρασις: Έρμης.	Άρμονία. Συναισθηματικότητα. Μεγάλη δύναμις έλξεως. Αγάπη προς τις διασκε- δάσεις και την εύκολη ζωή. Καλλιτεχνικές τάσεις.	Ήρεμες επιδιώξεις. Επιπλοποιοί, μυρο- ποιοί, κουρείς, άοιδοί, διακοσμηταί, χο- ρευταί, ήθοποιοί. Επίσης ζωγράφοι και ποιηταί.
Από 22 Σεπτεμβρίου έως 21 Ο- κτωβρίου. Ζώδιον: Ζυγός. Ασ- τρική επίδρασις: Άφροδίτη.	Ήρεμία. Έλλειψις αποφασιστικότητας και θάρρους. Καλλιτεχνικές τάσεις που έξωτερικεύονται με μεγάλη δυσκολία.	Ύπαλληλικό στάδιο. Μέτριες επιχειρήσεις. Καλλιτεχνική σταδιοδρομία χωρίς ιδιαί- τητη λάμψη.
Από 22 Οκτωβρίου έως 20 Νο- εμβρίου. Ζώδιον: Σκορπιός. Ασ- τρική επίδρασις: Άρης.	Μαχητικές ικανότητες. Θάρρος που φθά- νει κάποτε μέχρι παραλογισμού. Δραστη- ριότητα. Αγάπη προς τα τυχερά παιχνίδια και τις παράτολμες επιχειρήσεις.	Στρατιωτικόν έπάγγελμα. Βιομηχανικές επιχειρήσεις. Έξερευνηταί, Χειρουργοί, μεταλλουργοί, μηχανικοί. Τυχοδιώκται παντός είδους.
Από 21 Νοεμβρίου έως 20 Δε- κεμβρίου. Ζώδιον: Τοξότης. Ασ- τρική επίδρασις: Ζεύς.	Πνεύμα συνεχείας. Σύστημα, τάξις, ίσορ- ροπία. Συντηρητισμός. Οργανωτικές ίκα- νότητες που παρακωλύονται από έλλειψη πρωτοβουλίας.	Μέτριες επιδιώξεις. Εύδοκίμησις στην ύπαλληλική σταδιοδρομία και στο τραπε- ζιτικό έπάγγελμα. Βραδεία άνοδος.
Από 21 Δεκεμβρίου έως 19 Ια- νουαρίου. Ζώδιον: Αιγόκερως. Αστρική επίδρασις: Κρόνος.	Ίσχυρη φιλοδοξία, που οδηγεί συχνά στον άρριθισμό. Τάσις εκμεταλλεύσεως των άλλων. Πείσμονες επιδιώξεις. Πολλαπλές ικανότητες.	Έλευθερία επαγγέλματά ή άνώτερες θέ- σεις. Πολιτικοί, δικηγόροι, επιχειρημα- τίαί, ίατροί, μηχανικοί, βιομήχανοι, διπλω- μάται. Επίσης μουσικοί και ποιηταί.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- ★ Ο διάβολος σφαλά μια θύρα και ο Θεός άνοιγει δέκα.
- ★ Έλληνική
- ★ Όσο ψηλά και αν είναι το δέν-τρο, πάντοτε τα φύλλα που θα πέ-σουν στη γη
- ★ Κινεζική
- ★ Ο γέρος κι' αν στολίζεται στον άνήφορο γνωρίζεται.
- ★ Έλληνική
- ★ Όλοι μαστόροι γίνονται στην τέχνη κάθε άλλου.
- ★ Έλληνική
- ★ Δέντρο που συχνά μεταφυτεύ-ται, δεν μπορεί να ριζώσει.
- ★ Ισπανική
- ★ Ο έρωτας είναι τυφλός μ' άνοι-χτομάτες πιάνει
- ★ Έλληνική
- ★ Στο σίδερο ή σκουριά, κι' ο φθόνος στον κακό.
- ★ Ισπανική
- ★ Η κρίσις είναι ό άδηγός και ή γλώσσα ό τυφλός.
- ★ Ισπανική
- ★ Πολλά λίγα κάνουν ένα πολύ.
- ★ Γαλλική
- ★ Το διάβολο τα παιδιά είναι πάντα τυχερά.
- ★ Ισπανική

Η ΕΚΔΙΚΗ ΤΗΣ ΤΖΑΛΜΑ

Αλλόκοτο διήγημα

— Πώς έγιναν πλούσιος; Άρχισε ο Ζοζέ Φράνσις. Αυτό είχε μια τραγική ιστορία... "Αλλωστε, είχε σωστό να σάς πω πως την περιουσία που έχω σήμερα δεν την χρωστάω στην εργασία και στους κόπους τού δικού μου. Είχα φάει τα νειάτα μου, γυρίζοντας στα νησιά του Ειρηνικού, αλλά ποτέ η τύχη δεν με είχε ευνοήσει... "Ως πού, πτό τέλος...

— Την εποχή εκείνη, υπηρετούσα σ' ένα καράβι, τη «Βικτωρία». Γυρίζαμε από ένα ταξίδι στα νησιά Τουαμότου κι είχαμε ξεπεράσει τη μικρή νήσο των Χριστουγέννων, όταν, ξαφνικά, το πλοίο μας έπιασε φωτιά.

— Τα αμάρτια μας ήταν γεμάτα από άκατέργαστη μάζα καουτσούκ κι η πυρκαϊά πήρε μέσα σ' ελάχιστο διάστημα τρομακτικές διαστάσεις. Δεν υπήρχε καμιά έλπις σωτηρίας. Από τις τέσσερες θάρκες μας οι δυο είχαν καί σαν πυροτεχνήματα. Στοιβαχθήκαμε στις άλλες δυο. Εγώ είχα βρεθί στην πιο μικρή.

— Την πρώτη μέρα, ταξιδέψαμε με σχετική ηρεμία. Είπε αλήθεια ότι δεν ξέραμε πού πηγαίναμε. "Αλλωστε, αφήναμε τη βάρκα μας να κυλά πάνω στα κύματα, ελπίζοντας πως ο καλός Θεός θα μάς οδηγήσει στο δρόμο από όπου περνούσαν τα πλοία.

— Τη δεύτερη μέρα, όμως, ξέσπασε μια δυνατή τρικυμία. Σε μια στιγμή, η μικρή βάρκα μας αναποδογυρίστηκε. Οι σύντροφοί μου κι' εγώ βρεθήκαμε μέσα στη θάλασσα.

— Και, στο ανάμεταξύ, απλώθηκε η νύχτα. Κι' όπως ήταν επόμενο, χάσαμε πολύ γρήγορα ο ένας τα ίχνη του άλλου.

— Χίλιες φορές εκείνη τη νύχτα νόμισα πως είχε φτάσει η τελευταία μου στιγμή. Κι' όμως εξακολουθούσα να

ζω πάντα και να παλεύω με τα κύματα...

— Το άλλο πρωί, η θάλασσα είχαν ήρεμηση. Κι' εγώ ήμουν μόνος κι' ένοιωθα τις δυνάμεις μου να λιγοστεύουν ολοένα. Πεινούσα τρομερά κι' ένα μούδιασμα απλωνόταν σ' όλο μου το σώμα.

— Ξαφνικά, ανατρίχισα.

— Είχα διακρίνει σε άρεκτη απόσταση τη σιλουέτα ενός πλοίου, που φαινόταν ναρχεται προς το μέρος μου.

— Σας είπα ότι ήμουν ένα έρειπιο. "Αλλ' από τη στιγμή που είδα αυτό το πλοίο, ξαναβρήκα τις δυνάμεις μου κι' ένοιωσα μια απέραντη χαρά στη σκέψη ότι σε λίγο θα είχα σωθί.

— Άρχισα τότε να κολυμπάω προς το μέρος του πλοίου. Θάπρεπε νάχη περάσει το μεσημέρι, όταν έφτασα κοντά.

— Τι περίεργο! Δεν φαινόταν κανείς πάνω σ' αυτό. Θάλεγε πως ήταν ολότελος έρημος.

— Ωστόσο, δεν διάσασα καθόλου. Αρπάχτηκα από ένα σχοινί και σιγά-σιγά κατάρθωσα να σκαρφαλώσω ως το κατάστρωμα.

— "Αλλά, Θεέ μου, πού βρισκόμουν, λοιπόν; Έδω κι' εκεί, πάνω στο κατάστρωμα, υπήρχαν μερικά πτώματα... Τα πρόσωπά τους ήταν μελανιασμένα και τα μισάνοιχτα μάτια τους φαινόταν σαν να παρακολουθούσαν τις κινήσεις μου.

— "Εφτασα τέλος στην καμπίνα του κυβερνήτου. Κοντά στην πόρτα, βρισκόταν το σώμα μιάς νεαρής ιθαγενούς, άσκετά όμορφης, μ' ένα μαχαίρι μπηγμένο στην καρδιά. Και, πιο πέρα, πάνω σε μια κουκέτα, ήταν ξαπλωμένος ένας άνθρωπος ως σαράντα χρόνων με μελανιασμένο πρόσωπο όπως ήταν και των άλλων, που είχα ήδη έδω κι' εκεί στο κατάστρωμα.

— "Όλα αυτά μου φαινόταν πολύ μυστηριώδη και άκατανόητα. "Ενοιωσα τ'άγόνά μου να λυγίζουν και σωριάστηκα βαρύν σε μια πολυθρόνα...

— "Αλλά, ξαφνικά, είδα κάτι που δεν τό είχα προσέξει την πρώτη στιγμή. Κάτω από την κουκέτα ήταν πεσμένο ένα χαρτί.

— Σηκώθηκα άμέσως, τό πήρα στο χέρι μου και διάβασα:

«Το «Κάντιε», τό όμορφο πλοίο μου, δεν θα περιέχει σε λίγο παρά μόνο νεκρούς... Θά είμαι κι' εγώ ένας απ' αυτούς... "Εκείνος που θα πατήσει τό πόδι του έδω, άς μην τρομάξει! Πεθάνουμε όλοι δηλητηριασμένοι. Τό δηλητήριο βρίσκεται μέσα στο κρασί και είνε από εκείνα για τα όποια δεν υπάρχει αντίδοτο... "Εκείνη που τό έρριξε είνε η Τζάλμα. Φυσικά, την τιμώρησα όπως της άξιζε... "Όταν την είδα ξαφνικά μπροστά μου κι' έμαθα από τό στόμα της τό έγκλημά της, δεν σκέφθηκα τίποτε άλλο παρά πώς έπρεπε να την τιμώρησω... Τράβηξα άμέσως τό μαχαίρι μου και της τό έχωσα στην καρδιά. "Ετσι, όση ώρα μου μένει άκούη να ζήσω δεν θ' άκούω τό άπαισιο γέλιο της. Γιατί η Τζάλμα γελούσε μ' έναν άπαισιο τρόπο όταν ήρθε στην καμπίνα μου και μου άφηγήθηκε τί είχε κάμει... "Εχω μετανιώσει τώρα, αλλά τί τό όφελες; Γιατί ό μόνος υπεύθυνος για ό,τι έγινε ήμουν εγώ...»

Ναί, εγώ, ό πλοίαρχος Τζάλμας Μόρις. Είχαμε μείνει περισσότερο από τρείς μήνες στην Παπειτή, για να φορτώσουμε «κόπρα» (καρύδια φοινικοδέντρων). Και στο διάστημα αυτό έμεινα μαζί με την Τζάλμα σ' ένα μικρό σπιτάκι στο βάθος του όρμου. Σύμφωνα με τά έθιμα της Ταϊτής ήταν γυναίκα μου... "Αλλ' εγώ την έβλεπα σαν ένα όμορφο παινιδάκι. Κι' όταν ήρθε η στιγμή για να φύγωμε, της είπα καθαρά πώς δεν έπρόκειτο να την πάρω μαζί μου, αλλά τόύ κάκου... Ξεκινήσαμε, τέλος, από την Παπειτή. Και, ξαφνικά, την τρίτη μέρα έπειτα από την άναχώρησί μας, οι άνδρες μου άρχισαν να πεθαίνουν ένας-ένας έπειτα από τρομερούς πόνους... Κι' εγώ ό ίδιος ένοιωθα σαν μιά φωτιά μέσα στό σωθικά μου... Είχαμε πάθει δηλητηρίαση. Σύρθηκα τότε ως την καμπίνα μου και, κείνη τη στιγμή, είδα την Τζάλμα μπροστά μου. Πώς είχε υπή μέσα στό πλοίο; Μυστήριο... Γελούσε άπαισία καθώς με κύταζε.

— "Εσύ έδω! φώναξα κατάπληκτος. Τζάλμα... μίλησε άμέσως... έξηγήσου. "Εκείνη γελούσε πάντα και με κύτταζε μ' ένα θλέμμα αλλόκοτο, ένα θλέμμα γεμάτο έρωτα παράφορο κι' άγριο ίκανοποίησι.

— Μίλησε, τέρας, καταραμένη! ούρλιαξα. Τί γυρεύεις μέσα στό πλοίο;

— Δεν τό νοιώθεις, άγάπη μου; μου

— "Εκείνη απλώσε τά χέρια πός τό μέρος μου και θέλησε να μ' άγκαλιάσει... Τό χέρι μου πήγε άμέσως στην λαδή του μαχαριού μου. Και, χωρίς να σκεφθώ περισσότερο, τό τράβηξα έξω και τό έχωσα στό στήθος της. "Επειτα, τό τράβηξα πάλι και τό έμψηξα με λύσσα στην καρδιά της! "Ο Θεός άς με συχωρέσει για τό έγκλημα μου...

— Δεν μου μένει τώρα παρά να πεθάνω. Σ' εκείνον που θα πατήσει πρώτος τό πόδι του έδω άφήνω τό «Κάντιε» και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτό...»

άπαντησε. Είμαι η σκιά σου. Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς έσένα. Και τώρα είμαστε μαζί.

— Σώπασε για μιά στιγμή, χαμογέλασε παράξενα και πρόσθεσε:

— Μαζί για πάντα!...

— Είσαι τρελή;

— Ναί... ίσως... ποιός ξέρει;... "Ασφαλώς θα είμαι τρελή. Στα μέρη τά δικά μας η άγάπη τρελαίνει. "Επρεπε να τό ξέρης αυτό.

Κόχλαξα από όργη.

— Θα σε πετάξω στην θάλασσα! της φώναξα.

Μά δεν τρόμαξε καθόλου. "Εκανε μιά άδριστη χειρονομία και μου είπε:

— Τό ίδιο κάνει. Τί στην θάλασσα, τί έδω μέσα...

— Τι έννοεις;

— Τα μάτια της άστραψαν.

— "Ο θάνατος είναι παντού, μου άποκρίθηκε. "Ο θάνατος βρίσκεται και στην θάλασσα κι' έδω μέσα... παντού.

Δεν ήξερα τί με κρατούσε και δεν την έπνιγα. Γιατί καταλάβαινα καλά ότι αυτή ήταν εκείνη που μάς είχε δηλητηριάσει.

Τώρα με κύτταζε τρυφερά και πονεμένα. Τά χείλη της έτρεμαν.

— "Η Τζάλμα δεν ήθελε να φύγης, μου είπε, γιατί σ' αγαπούσε... "Αλλά τώρα θα μείνεις για πάντα κοντά μου...

— Σ' έμας δηλητηριάσει; τη ρώτησα.

— Ναί, μέσα στο κρασί που ήπιατε οι σύντροφοί σου και σύ.

— Καλά εγώ, άλλ' οι σύντροφοί μου τί σού έφταιξαν; Ξαναρώτησα.

— Τίποτε, άπάντησε η Τζάλμα. "Αλλ' έπρεπε να πεθάνετε όλοι. Τό «νίγκ», τρέχει τώρα μέσα στο αίμα σας... Είνε τό τρομερότερο από όλα τά δηλητήρια και κανείς σας δεν θα γλυτώσει... "Όταν σας δώ να πεθάνετε όλοι, τότε θα δηλητηριασθώ κι' εγώ...

— Τζάλμα, είσαι ένα τέρας! φώναξα.

— Σ' αγαπούσα, καλέ μου!

— Σ' τρώγλα!... Δεν έχεις λοιπόν καρδιά! "Εσύ δεν είσαι γυναίκα, είσαι τίγρις.

— Μη μου μιλάς έτσι, αγαπημένη της καρδιάς μου.

— Σού τό είπα: δεν έχεις καρδιά.

— Ναί, λοιπόν, δεν έχω καρδιά. Μά γι' αυτό φταίς εσύ, ήλπε της ζωής μου. "Εσύ μου πήρες την καρδιά μου. Σ' άγάπησα τόσο πού θόλωσε τό λογικό μου.

— Πάψε να μιλάς. Φύγε, χάσου άπ' έμπρός μου γιατί...

— Δεν φοδούμαι τίποτε.

— Θα σε σκοτώσω!

— Τόσο τό καλύτερο. Ποθώ να πεθάνω άπ' τό χέρι σου, να μου δώσης έσύ τό θάνατο.

— "Ηταν τρελή η γυναίκα αυτή; Δεν μπορούσα να καταλάβω...

— Με σφιγμένες τίς γροθιές την κύταξα με όργη, με μανία. Είχε θολώσει πια τό μυαλό μου. "Ενοιωθα τό δηλητήριο στις φλέβες μου.

— Καταραμένη!... Καταραμένη!... μούγγρισα.

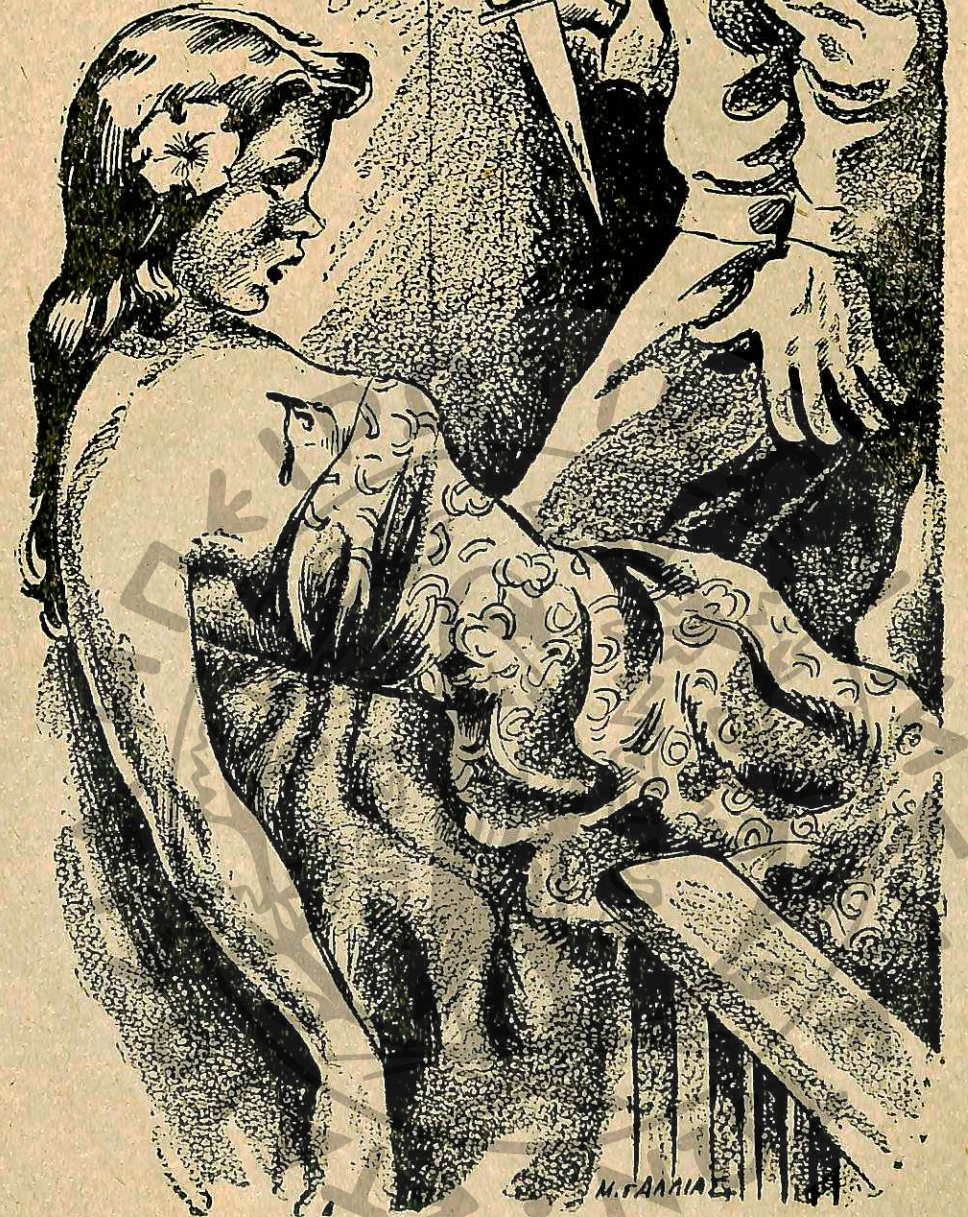
— "Εκείνη απλώσε τά χέρια πός τό μέρος μου και θέλησε να μ' άγκαλιάσει... Τό χέρι μου πήγε άμέσως στην λαδή του μαχαριού μου. Και, χωρίς να σκεφθώ περισσότερο, τό τράβηξα έξω και τό έχωσα στό στήθος της. "Επειτα, τό τράβηξα πάλι και τό έμψηξα με λύσσα στην καρδιά της! "Ο Θεός άς με συχωρέσει για τό έγκλημα μου...

— Δεν μου μένει τώρα παρά να πεθάνω. Σ' εκείνον που θα πατήσει πρώτος τό πόδι του έδω άφήνω τό «Κάντιε» και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτό...»

Δεν έχω κανένα στόν κόσμο πού να λυπηθί για τό χαμό μου. Και θα ήθελα να ύπάρχη κάποιος πού να με σκέπτεται με καλωσύνη και συμπόνοια...»

— Τό μυστήριο είχε λυθί, κατέληξε ο Ζοζέ Φράνσις. "Εξησα άρκετές μέρες μόνος μου πάνω στο «Κάντιε», ανάμεσα σ' αυτά τά πτώματα, πού η συντροφιά τους δεν μου ήταν καθόλου ευχάριστη. "Αργότερα, συνάντησα ένα μικρό πλοιάριο με Μαλαισίους. Αυτοί με βοήθησαν να ριζώμε τά πτώματα στην θάλασσα και με συντρόφεψαν ως την Σαγκάη, για να πάρουν την άμοιδή που τούς είχα ύποσχεθί. "Εκεί πούλησα τό πλοίο και τό έμπόρευμα... "Η θάλασσα δεν με τραβούσε πιά. Κι' άλλωστε, ήμουν τώρα άρκετά πλούσιος, χάρις στη γενναιοδωρία του πλοιάρχου Μόρις. "Ο Θεός άς αναπάψη την ψυχή του!

ΛΕΣΛΙ ΤΣΕΣΤΕΡ

ορείσει κανείς να υποτάσσεται, όταν δεν μπορεί να την μεταβάλει με σαβάρη κέρους της αξιοπραΐας του. (Και γιατί ένω δεν τον ζέχασα;) ούτων, πολύ λαγκά. Γιατί η περιπονητική αυτή οίψη δεν ος α

Ζήτησε από το σπίτι σας άρ-
ρεθωνιασθήκατε υπογράψατε
και την αίτηση για να πάρετε
άδεια να παντρευτήτε. Αλλά
τώρα δεν δίνει σημεία ζωής.
«Ας αναλάβει ένας σοβάρος
άνθρωπος από το σπίτι σας να

Ρία (θεο)νίκη: Ὁ μικρὸς
γυναικίος ἐγώτισμος, ποὺ δὲν
σὰς ἀφῆσε νὰ τοῦ θυμίζετε τὰ
χορὶνα ποὺ ἐκείνος ἔχασε.

Δὸν Ζουάν: Δηλαδή, φι-
λοδοξεῖτε νὰ γίνετε Δὸν Ζου-
άν. Καὶ ῥωτᾷ πῶς ἐπιτυγχά-
νεται αὐτό. Σὰς ἀπαντῶν: Γί-
νεται πρῶτα σοβαρός νῆα νὰ
σὰς πάρουν καὶ οἱ γυναῖκες
στὰ σοβάρια.
Ἐπιπόλαιον ψ. ὁ. ψ.:
Δὲν βλέπω νὰ εἰσέρω καὶ τό-
σο ἐπιπόλαιος. Ἔχετε, ὅπως

«Α πο νο ο π τ ε ι υ μ ε ν η
Μ. Σ.»: Ἡ καρδιά σας κάνει
πολύ ἄσχημα πού χτυπάει με-
τάση ἐπιμονή γιὰ ἕναν ἄντρα,
πού ἡ ὥς τώρα συμπεριφορά
του σὰς ἔχει τόσες φορές πεί-
σει ὅτι εἶνε ἀνάξιος σας...
Νά παντρευτῆτε καὶ νά νά ζή-

πολύ υψηλή. κ. α. (:))

Την γνώρισα α' ένο σπιτί. Εθιμα-
ζε με γλυκεία ατσάφνα και
από την πρώτη στιγμή άσφες-
ρότανα με συμπάθεια (τράπον
τίνα)(!!) Την άγνοησατε,
λοιπόν έχωραστε, και πρό η-
μερών συνέβη το μοιραίο
την είδατε στο όνειρό σας και
... την έσπανάναστε!... Και
γραψάτε, μάλοστο, σχετικό ποίη-
μα, που μου (έμβαλετε)...

Αντιγράψω ένα του τετράστι-
χο:

(Κυριακή): Ἡ ἀγάπη σας ἔφτασε ἀργά... Τέσσερα παιδιά εἶνε, ἑσπερίκ βαρεῖς ἀλυσίδες πού σας δένουνε μέ τό παρελθόν... Ἀν τίς ἀνοίσετε θά δημιουργήσετε πῆν παντοεινία σ'ς δυστυχία Λοιπόν, μέ παλληκαρία! Πέστε ὅ, τί σ'την εὐτυχία πού ἀρμενεύεστε... Τώρα ἡ ζωή σας εἶνε πιά κλειμένη ἀπό παντοῦ. Τήν, τριγυρίζουνε ψαλλά τεχνή, μέ τή φωτισμένη τέσσερα ζευγάρια φωτεινά διαμάντια - τὰ ἑστιά τῶν παιδιών σας.

«Διὰ τὴν» Γύθειον: Μᾶλλον
οὐ ἀγαπημένους σας βλέποντας
πῶς τὰ οικονομικὰ τοῦ δὲν εἶ-
νε ἄρκετὰ γιὰ νὰ σας δώσου-
νε τὴν εὐτυχία ἐσφίξει τὴν
καρδιά τοῦ κι ἀποφάσισε νὰ
σας ἀφήσῃ ἐλεύθεροι... Αὐτὸ
εἶν' εὐγενικὸ καὶ δὲν πρέπει

Στην Αμερική τα μεγάλα παπούτσια είναι χαρακτηριστικό διαφορά (πνιγ ή πνιγ) ως «μπαρμάν» για να παρουν. ορισμένοι παλαιοί τους τα τελευταία μοντέλα τους. Η μισ Τέσσον Τέσσον, που βλέπτε στην εικόνα μας έχει τον τίτλο της «βασιλίσσας» αυτών των (μπαρμάν). γιατί καμία πελάτσια δεν αρνείται ποτέ ν' αγοράσει τα παπούτσια που της επιδεικνύει με απαράμιλλη χάρη και κομψότητα.

να σας απογοητεύει... "Αν, τω ν, σας δεχόμαστε μαζί με τον έρωτά του και τη φτώχεια δώστε του το να το καταλάβει... "Αρκεί να μη μετανοήσετε αργότερα... Γιατί οι γυναίκες χρειάζονται πριν απ' όλα κάποια άνδρα στο γάμο αν όχι πολυτέλεια...

"Γ. Χ.": Ένταυθα: "Η στροφή και η συνήθεια είναι οι πρόδρομοι του έρωτος. Σας εύχομαι - και το ελπίζω... - να ριζώνετε την αγαπημένη σας στην αγκαλιά σας..."

"Χ. Χ.": Αγαπάτε και δεν αγαπάτε μου γράφετε. Δηλαδή, τότε φλέγεσθε από έρωτα και τότε παγνύεστε σε φλόγες της Νορβηγίας... "Ο έρωας δεν έχει τέτοιας διακυμάνσεις προς τα πάνω και προς τα κάτω του θερμού του..."

Η λία ν. Ι. Κ.: Ένταυθα: "Αφίστε να περάσουν μερικά χρόνια και βλέπετε. Αν είναι πάντα το ίδιο έρωτευμένη μαζί σας όπως σήμερα, τότε οι ιδιαιτερότητες διαφορές δεν θα παίξουν κανένα ρόλο: Θα σας ακολουθήσει στο δρόμο της ευτυχίας..."

Γιο λαντ ν. Β.: "Ο σύζυγος δεν είναι μόνο «σανι σωπρά» δημιουργεί και μια πραγματικότητα που μια τιμιά γυναικά πρέπει να τη δεχασθ. Μην λέτε: «Η ζωή εκκλίνει για μένα...» Η συζυγική σας ευτυχία βρίσκεται δίπλα στον άντρα σας, στο παιδικό σας..."

"Μια πονεμένη καρδιά: "Αν τον αγαπάτε ακόμα, ξεχάστε τα όλα και ξαναφέρετε στην αγκαλιά του... "Μα ρα μένο ν. Β. Σ.: "Ο πρώτος, φυσικά, ήταν ο άνδρας που σας άρεσε. Φροντίστε τώρα να τον ξεχάσετε. Ξεχάστε τον, και ζητήστε αλλού την ευτυχία με ήρωισμό - σαν Κρητικοπούλα!"

Νέλλη ν. Ι. Κοιριντία: Γράψτε μου ιδιαιτέρως - Κύριε 7. Αθήναι - στέλνοντάς μου και μία φωτογραφία σας..."

Τά κ η ν. Ι. Φλώρινα: Περιμένετε το αποτέλεσμα της «γραπτής» σας εξομολογήσεως. Δεν μπορεί παρά να είναι αίσιο έφ' όσον η αγαπημένη σας κοκκινίζει μόλις σας βλέπει... Την κάνετε σύνομο του μυτικού σας. Τ' άλλα - κι η ανταπόδοσή η δική της - θα ακολουθήσουν μοιραία...

Βασίλη ν. Μ. Ένταυθα: Το γράμμα σας προδίδει έναν πραγματικά διαλεκτό άνθρωπο. Τηλεφωνήστε στο σπίτι μου - 81.372 - και θα σας δεχτώ μ' ευχαρίστηση μόλις σας περισεύει έστω και μία στιγμή..."

Μί ρ κ α: Να κάνετε ό,τι σας λέει η καρδιά σας αφού όμως πρώτα πεισθείτε πως σεις έχετε δίκιο...

Λάκη ν. Τ.: Πάλι οι «μαθητικοί έρωτες»!... Δεν σας λέει το «ναι» αλλά σας κυττάει («με το ένα μάτι κατά την διάρκεια του μαθήματος»). Το αποτέλεσμα δεν είναι δυσκολο να προβλεφθεί: Θα... μείνετε και οι δύο σας στην ίδια ταξί!...

"Ονειροπαρμένον": Μην ακούτε τον κόσμο. Πεισθείτε μ' ό ν ο ς σας αν είναι αγνή και αφού τακτοποιήσετε πρώτα οικονομικά την κατάσταση σας ταξιδέψτε μαζί της το δρόμο της ζωής. - Για τα ευγενικά σας λόγια ευχαριστώ...

"Απονοήστε με ν ο ν α ε ρ ο π ο ρ ο ν": Η αγαπημένη σας θύμα μιας φοβερής κι απίστευτης τραγωδίας είναι λογικό να βρ' μόνο ο έρωας λησμονία κι αγάπη... Πάρτε την κι εν' ανάνηκ πληναινέ την κόπου μακρύ, από την «κοινωνία που συζητεί» ζητήστε μετάβαση σε κάποια άλλη ασυμφορική βίαι - και θαλασσωμε τον πόνο της με φιλά...

"Ε. Π. Λ.": Ζητάτε συμβου...

λή πως ν' αγαπηθείτε από τα κορίτσια. Γράψτε όμως με μολύβι και γιά να σας τιμωρήσω δεν σας τη δίνω!... "Χ α μ ε ν ο π ο υ λ α ν": Ο αγαπημένος σας είναι, απλούστατα, κατενάρης... Κι έσεις θα είσαστε άναξία της γυναικείας φήμης - που προϋποθέτει πονηρία... - αν δεχθείτε να σας τυλίξη. Η συμβουλή μου είναι να τον αποφύγετε οπωσδήποτε...

"Κ ρ η τ ι κ ο π ο υ λ α ν": Βεβαίως να τον παντρευθείτε. Και με τον καιρό, θα δεχθείτε ακόμα περισσότερα μαζί του. Με τα δεσμά της συνθέας και της στοργής... "Μ α ρ α μ ε ν ο κ ρ ί ν ο ν": Τα έλαττώματα αυτά που τα βλέπετε και μόνιμα σας εν' αρκεία γιά να σας απομακρύνουν από τον άνθρωπο αυτόν. Άλλωστε, αργότερα - μετά ένα γάμο π.χ. - θα ταν... λυ άνα...

Α ν δ ρ ε α ν Α. Κρήτην: Τι να σας πω; Τέτοια απόλυτη μετεβολή στα αισθήματα μιας κοπέλλας είναι πολύ περίεργη... Έξακριβώστε και ξαναγράψτε μου...

Α ν δ ρ ε α ν Ε. Κρήτην: Θάρρος!... Πλησιάστε την και μιλήστε της... Η τύχη ευνοεί τους πολυπρούς!...

Γ. Ε. Σ.: Φίλοσοφετε αγαπτή μου... Και τώρα πομπήσε η ζήτηση είναι κουραστικό και γιά σας και γιά μας...

Ε υ τ ε ρ η ν Α.: "Αφίστε να τα κανονιστεί ο ίδιος με την αρραβωνιαστικιά του. Σεις μην ανακατεύετε δόλο, γιά να μην έχετε ειθύνη η τυφή..."

Π ό η ν Η. Κρήτην: "Αν δεν σας αγαπάει, άδικα παιδεύετε με την ανανησί του... Ξεχάστε τον, και ζητήστε αλλού την ευτυχία με ήρωισμό - σαν Κρητικοπούλα!"

Χ ρ κ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Παλή και καινούργια αγάπη

Μιά άναγνωστρία γράφει: "«Ορμημένη από τα καλώς συμβουλάς της στήλης του «Ερωτικού Γραμματοκιβωτίου» θέλησα να σας γράψω γιά να ζητήσω τη συμβουλή σας. Η υποθεσί μου είναι απλή ίσως και κοινή μ' α μόνι μου δεν μπορώ να βρω μία τελική λύση, γι' αυτό σας παρακαλώ να με βοηθήσετε..."

"Είμαι νέα δεκαεννέα έτών, από καλή οικογένεια, με ήλικας άρχας..."

"Συνήντησα ένα νέο στο δρόμο της ζωής μου που δυστυχώς νόμιξα ότι τον αγαπούσα. Λέω δυστυχώς γιαιτί τώρα που ένοιωσα βεβαία την άναπη, καταλαβαίνω πόσο άδικο είχα τότε να πιστεύω ένα τέτοιο πράγμα..."

"Εκείνος είναι τρελλός γ'ά μένα και πρό πάντων, τώρα που του είμαι κάπως αδιάφορη. Κι' η σίττα είναι γιαιτί άγάπησα παράφορα κάποιο φίλο του, που γνώρισα μόλις πρό δυο μηνών..."

"Ο φίλος μου μ' αγαπάει... Μου το είπε προχθές..."

"Σημειωτέον ότι δεν ξέρω τις σκέψεις μου με το φίλο του..."

"Σ' αυτή την κατάσταση βρίσκομαι τώρα που σας γράφω. "Αργε, έχω το δικαίωμα να καταστρέψω μια τέτοια ευτυχία: Η μήπως πρέπει ν' άκουω τη φωνή της καρδιάς μου; Φοβούμαι πολύ και σ'αυτό δυο περιπτώσεις..."

"Αυτά τα ερωτήματα βασανίζουν το μυαλό μου..."

"Σας παρακαλώ δώστε μου τη συμβουλή σας και βγάλτε με από το αδιέξοδο..."

Ελθίρα.

Το διλημμά σας είναι σοβαρό. Η καινούργια σας αγάπη ουφ φαίνεται πολύ φρεσκά και άδοκιμασθη άκόμη. Έχετε τόση πεποίθησι ότι ο δεύτερος σας αγαπάει θαθεία και πραγματικά: Είσαστε εξ' άλλου τόσο βεβαία ότι και σεις τον άγαπάτε τόσο διαφορετικά, τό...

σο θαύτερα και άλλοιώςτικα από τον πρώτο: Σας συμβουλεύω να εξετάσετε καλά. Και αν πεισθείτε πως πραγματικά τώρα γνωρίζετε το «μεγάλο έρωτα» τότε επιβάλλεται να φερθείτε με ειλικρίνεια. Δεν είναι τόσο αδιάλυτος ο σύνδεσμος σας με τον πρώτον, ώστε να σας επιβάλλη θυσίες. Άντιθέτως θα ήταν άνηθικο να παντρευτείτε έναν άντρα και ν' αγαπάτε άλλον. Άλλά προς Θεού, ειλικρίνεια δεν σημαίνει θαρραλότητα. Προσπαθήστε να μαλακώσετε τον πόνο που θα προσέψετε στον άνδρα που πιστεύετε στην αγάπη σας. Προετοιμάστε το αινά-αινά, στοργικά, και όταν νοιώσετε πως πρθε η κατάλληλη στιγμή, τότε μιλήστε του τιμια. Ελπίζω να σας καταλάβει...

Μ ι α ν δ ρ ε λ η σ ο υ ε ν ν η κ κ.: Ο θυμός σου είναι μεγάλος κι' ο θυμός σου δι. καιοιογνημένος. Άλλά η σκέψη σου να τον εκδικηθείς είναι κατά τη γνώμη μου, η πιο άτυχη που θα μπορούσε να κάνει. Τι είδους εκδίκηση σκέπτεσαι σ' αυτό μου κορίτσι; Αυτές οι εκδικήσεις βασανίζουν πιο πολύ εκείνον που τις κάνει παρά εκείνον που τις υφίσταται. Δεν σ' συμβουλεύω να του μιλήσεις άλλη φορά συ η ίδια. Στείλε κανένα φιλικό σου πρόσωπο στο οποίο νάχες εμπιστοσύνη απόλυτη, κι' αυτό θα προσπαθήσει να τον πείσει. Καμμία φορά οι τρίτοι τα καταφέρνουν καλύτερα σ' αυτό τις τις περιστάσεις. Άλλά αν δεν τον πείσει ούτε και μ αυτό τον τρόπο να σ' παντρευτεί μετά το κακό που συντελεί τότε δεν βλέπω τί άλλο μέσον μπορείς να μεταχειριστείς. Πρόσεξε πολύ και ζήνισε κάθε σου πράξι. Από το έπος της επιστολής μου φαίνεται πολύ απελπισμένη, γι' αυτό σου ξαναλέω: Πρόσεξε! Στο κάτω-κάτω, δεν ξέρω αν δεν είναι μεγαλύτερη δυστυχία να γίνεις με το στανό γυναικά ενός άσυνείδητου άνδρα, βγάλε τον από την καρδιά σου. Αυτή θα είναι η άληθινή σου εκδίκηση. Κι' έλευθερίνη από τη θύμησι του, προσπάθησε να ξαναρχίσεις τη ζωή σου. Χρειάζονται ήρωικά μέσα στη ζωή...

Α δ ε σ π ο τ α ν ε ι δ.: Τα: Γιατί να σκέπτεσαι την αγάπη πριν όνεις από το αύριο σου, μικρή μου; Πάντως μερικές περιπτώσεις, στη βεβαιότητα ιδέας ότι πρέπει μια γυναικά να εκδηλώνει πρώτη την αγάπη της. Μην διαλέσαι λοιπόν. Χρειάζεται επιφύλαξη, αφού μάλιστα είσαι τόσο μικρή κι' έχεις τόσο καιρό μπροστά σου...

Μ η χ α ν ο υ ρ ν ο ν Π λ γ.: Γιά πολλούς λόγους υπάρχει πιθανότητα να μη μιλήσει έξεδέλωσας σ'ατη φίλη τη γιά το αισθημά σας. Γι' αυτό το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να φανερώσετε τον νος σας το αισθημά σας σ'ατη κοπέλλα που αγαπάτε και ν' την οποία έχετε καλούς σκεπές. Αυτό είναι ώςιο κι' ευγενικό... Γιατί διατάχετε, στον έρωτα νικάει πάντα το τολμηρός. Κι' ά, ακόμα φανταστούμε ότι της μιλήσε κιόλας η εξαδέλφη σας, κι' αυτή άπέκρουσε την αγάπη σας (πράγμα που δεν το πιστεύω). Πάλι όμως μη ξεχνάτε ότι το πρόσωπο του ανθρώπου είναι σπαθί...

Μ η μ ε λ η σ ο υ ο ν ε λ λ α ρ ι α: "Αν τον αγαπάτε άληθινά, να του τα συγχωρήσετε όλα. Αφίστε λίγον καιρό να περάσει, όχι και πολύ. Κι' αν αυτός εξακολουθεί να κρατά σ'αυτά ενωστική μιλία του σεις πρώτα. Στην άληθινή αγάπη δεν υπάρχει ταπεινότητα. Άλλά αυτό βεβαία αν νομίζετε μετά την προσλητική διαγωγή που ό,τι θα ζήσετε ευτυχισμένη κοντά του..."

Μ ι λ κ α Μ. Θεσσαλονίκη: Λέν γράφετε τί σας έμποδίζα...

να ένωθείτε, τέσσερα χρόνια που αγαπιόσαστε. Αυτό θα είχε σημασία γιά να κρίνω αν η άγάπη του γιά σας είναι πραγματική. Το ότι πειράζει άλλες κοπέλλες και οι ερωτοτροπεί με διάφορα κορίτσια δεν είναι άποδείξεις ότι δεν σας αγαπάει. Πάντως ο χαρακτήρας του θα είναι μάλλον επιπόλαιος. Δεν μπορείτε να έξηγηθείτε μαζί του με θάρρος...

Γ. Ζ.: Πως έχετε τόσο σίγουρα ότι σας συμπαθεί, αφού άποφύγετε να σας μιλήσει; "Ισως δέχθηκε το ραντεβού που της ώρίσατε γιά να σας ξεφορτωθεί επειδή ντράπηκε να σας άρνηθεί εκείνη τη στιγμή ή στο κάτω-κάτω, γιά να γελάσει μαζί σας. Υπάρχουν παραδείγματα ανθρώπων που κάνουν «σπόρ» με την αγάπη. Δεν πρέπει να έπιμενείτε πιά...

Μ ι α ν δ ρ ο υ τ ο υ χ ι ο υ ε ν ν η κ κ. Ε.: Φαίνεται κοπέλλα αρκετά μορφωμένη και έξορε να αναλύετε τα αισθημάτα σας. Τι χρειάζεται όμως η άσφαση όταν δεν μάς βοηθεί να δυναμώσουμε τη θέλησή μας και να νικήσουμε τα πάθη μας; Ο κύριος αυτός που είναι τόσο πρόθυμος σήμερα να θυσιάσει τη γυναίκα του γιά κατήρι σας ποιος σας έγγυαται ότι μετά λίγα χρόνια δεν θα θυσιάσει και σας την ίδια; Δυσπιστείτε πάντα στους άνδρες όταν δείχνουν τέτοια σκληρότητα στη γυναικά τους. Έπειτα είναι τόσο άσχημο να έχετε ότι σπριζετε την ευτυχία σας απάνω σε μια «κλωπή». Γιατί κλοπή και άπάτη κι' έγκλημα είναι το να πάρετε τον άνδρα της φίλης σας. Μια συμβουλή σας δίνω σ'αυτή: Νικήστε την καρδιά σας άγάπη κι' έτσι θα τον βοηθήσετε κι' αυτόν να σταθεί τιμωρ και δυνατός. Η άνώτερη καρδιά που θα νοιώσετε γι' αυτή την ήλική σας νίκη θα σας κάνει να αισθανθείτε λιγότερο τον πόνο της θυσίας. Είσαστε γυναικά και δεν πρέπει να κάνετε αυτό που δεν θα θέλατε να σας κάνουν. Ο σύμμοιος έρωτας η ποίηση...

Σ ε ν η τ ε μ ε ν ο ν ε ο.: Σεις είκοσι έτών κι' αυτή δεκαπέντε. Μα τί λέτε; Είναι ηλικία αυτή, της νέας μάλιστα γιά έρωτες; Ζητάτε να χτιστεί στην άμμο. Αφίστε τη μικρούλα άουχη. Μην παίξετε με τα νήπια...

Μ α δ η μ έ ν η Μ α ρ ν α ρ ι τ α: Να τον ξεχάσετε όσο γίνεται πιο νρήνορα. Να τον σβύσετε από τη σκέψι σας γιά, τι δεν αΐζει την αγάπη σας. Θα πονέσετε θέβαιο άρκετον καιρό, αλλά θα νιατρευτείτε...

Μ ε υ τ λ α ν 13 Α.: Τι κρίμα να μη ζήτε στην Αθήνα και να μην έχετε ίση το έργο του Σαίχηρ («Πολύ κακό γιά το τίποτε»). Η αγαπημένη σας ουφ φαίνεται να μιλάει υπερβολικά στη Βεατρίκη, την ήρωίδα του Σαίχηρ. Κι' εκείνη αγαπάει πραγματικά, αλλά φέρεται φαινομενικά ψυχρά κορροϊευτικά, πειρακτικά. Αυτό δεν την έμποδίζει να γίνη σ'ατη τέλος του έργου άνακή. Πως: "Ολόκληρη ιστορία. Μεσολάβουν φίλοι διάφορες κομπίνες κλπ. Τώρα, πως θα τα καταφέρετε και σεις με την αγαπημένη σας γιά να γίνη άνακή; Δεν ξέρω. Σκεφθείτε διάφορους τρόπους. Έχω όμως την ιδέα ότι το ασφαλέστερο είναι να βρείτε το σπουδαιότερο, το πρώτο σημείο στο χαρακτήρα της και από εκεί να προσεγγίσετε να την κατακτήσετε...

Α υ ο ί α Σ.: Το νομάριο σας δείχνει σπάνια ειλικρίνεια αλλά και εξ' ίσου σπάνια ιδιοσυγκρασία γιά ένα νεαρό κορίτσι. Δεν δοκιμάζετε μια άληθινή έρωτική διαρκεία τουλάχιστον δυο έτών; Μου φαίνεται απαραίτητη, επειδή σας βλέπω σαν άρρωστη από... έρωτικό υπερτίμωτο. Επίσης διακόψτε κάθε σκέψη με την τελευταία σας αγάπη αφού όμοιωγείτε ότι μάλλον τον συχαίνετε...

Ο ι μ υ ς τ ο υ λ α ι μ ο υ π ρ έ π ε ι ν α ε ι ν ε «σφιχτοί» και όχι χαλαροί και άτανοι. Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση της ωριμότητας του. Γιά να το πετύχετε, έχετε τρία μέσα...

Οι μύς του λαιμού πρέπει να είναι «σφιχτοί» και όχι χαλαροί και άτανοι. Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση της ωριμότητας του. Γιά να το πετύχετε, έχετε τρία μέσα...

Οι μύς του λαιμού πρέπει να είναι «σφιχτοί» και όχι χαλαροί και άτανοι. Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση της ωριμότητας του. Γιά να το πετύχετε, έχετε τρία μέσα...

Οι μύς του λαιμού πρέπει να είναι «σφιχτοί» και όχι χαλαροί και άτανοι. Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση της ωριμότητας του. Γιά να το πετύχετε, έχετε τρία μέσα...

1. ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Γιά να έχετε ΛΑΙΜΟ

Τι πρέπει να κάνετε

στη διάθεσί σας: τα μασάζ της «μάσκα της όμορφιάς» και τις ζεστές κομπρέσες.

1 ο ν Μ α σ σ α ζ: Αφού περάσετε το λαιμό και τα χείλια σας με μια λιπαρή κρέμα, θα κάμετε τις ακόλουθες κινήσεις:

α) Αρχίζοντας από το επάνω μέρος του λαιμού, θα κατεβείτε άουά προς τη βάση του με την παλάμη του δεξιού χεριού και έπειτα το ίδιο με το αριστερό.

β) Θ' άναστρέψετε τα χείλια με το επάνω μέρος της παλάμης θ' ανεβείτε από τη βάση προς τα όστά των σιαγώνων (ή διευθύνσεις που ακολουθούν τα χείλια σας θα είναι από το εμπροσθεν μέρος του λαιμού προς τα πίσω) και θα καταλήξετε στο επάνω μέρος του τοαχόλου.

γ) Θα κατεβείτε με τις παλάμες κατά μήκος των αυγνικών σπονδύλων.

2 ο ν Μ α σ κ α: Θα κάμετε μια «μάσκα όμορφιάς» από κροκό αυγού και θα την εφαρμόσετε επί ένα τέταρτο της ώρας σ' όλη την έπιφάνεια του λαιμού.

Αν ο λαιμός σας είναι πολύ «γεμισμένος», είναι προτιμώτερο ν' αντικαταστήσετε τον κροκό των αυγών με ένα από όποιο θα προσθέσετε ένα καλό τονωτικό φάρμακο.

3 ο ν Κ ο μ π ρ ε σ σ ε ς: Θα βάζετε ζαδορικά στο λαιμό σας κομπρέσες με ζεστό και κρύο νερό. Είναι προτιμώτερο μάλιστα, αντί γιά κρύο νερό να χρησιμοποιήσετε μικρά κομματάκια πάγου με τα όποια θα τρίψετε το λαιμό σας.

Ο λαιμός πρέπει, εξ' άλλου, να είναι εύλυγος, «στρογγυλός» και ίσιος. Οι συσπάσεις και τα έπιμονα και διαρκή στριφνογυρίσματα προκαλούν ρυτίδες. Γιά να τις αποφύγετε, είναι άρκετες μερικές πολύ άπλες κινήσεις κάθε πρωί.

Το καλύτερο μάλιστα είναι να τις κάμετε μπροστά στον καθρέφτη σας, γιά να έλέγχετε μόνιμα την άκρίβεια της έκτελέσεώς των.

α) Γιά να αποφύγετε τις ζάρες γύρω από τους σπονδύλους του τοαχόλου: Γείστε το κεφάλι σας προς τα εμπρός, έπειτα προς τα πίσω, δέκα έως δεκαπέντε φορές (εϊκ. 1 και 2). Οι κινήσεις αυτές πρέπει να γίνονται με άνεσι, χωρίς να σφίγγετε και να καταβάλλετε εξαιρετική προσπάθεια.

β) Γιά να δώσετε μια καλή φόρμα στο λαιμό σας: Γείρετε το κεφάλι δεξιά και έπειτα άριστερά περί τις δέκα φορές (εϊκ. 3 και 4).

γ) Γιά να τονώσετε τους μύς: Κρατήστε ίσια το κεφάλι, σας κι έπειτα στρίψτε το άουά πρώτα προς τα δεξιά και κατόπιν προς τα άριστερά, σε τρόπο που να φέρετε το σαγόνι πάνω στον ώμο, χωρίς όμως ν' άνασπώνετε τον ώμο σας. Η κίνηση αυτή πρέπει να γίνη δεκαπέντε ως είκοσι φορές (Εϊκ. 7 και 8).

δ) Περιστροφική κίνηση: Η άσκηση αυτή είναι συνέχεια της προηγούμενης. Αφού το σαγόνι σας έγγιξη το δεξίο ώμο, θα επαναφέρετε το κεφάλι σας στην κανονική του θέση. Θα το γείρετε προς τα εμπρός, θα το άνασπώνετε και θα κάμετε κατόπιν στροφή προς τ' άριστερά. Οι ίδιες κινήσεις θα επαναληφθούν προς την αντίθετη κατεύθυνσι. (Δύο φορές προς τα δεξιά και δύο προς τα άριστερά).

Κατόπιν θα κάμετε άλλες δύο άσκήσεις προσθέτοντας μια κίνηση του κεφαλιού προς τα πίσω. Η κίνηση αυτή θα έκτελεσθή άμέσως μετά την κάμψη προς τα εμπρός.

Και τώρα να δυο άλλες πολύτιμες συμβουλές:

α) Συνηρίστε να κοιμάσθε γωρίς να είλαρι που φέρνει μια έπικίνδυνη γαλάρασι των μυών του λαιμού.

β) Οι γυναίκες της άρχαιότητας έβάδιζαν μ' ένα βάρος στο κεφάλι, γιά να διατηρούν ίσιο το λαιμό τους και να έχουν έμφανη Βασιλισσών. Το ίδιο μπορείτε να κάμετε και σεις. Κάθε πρωί, όταν σηκώνεσθε, βάλτε ένα γονυδο Βιβλίο στο κεφάλι σας και κάμετε δέκα φορές το γύρο του δωματίου σας, πατώντας στις άυτες των ποδιών.

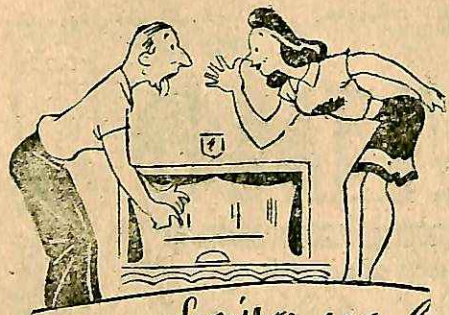
Αν κάμετε προσεκτικά αυτές τις άσκήσεις, δεν θα έχετε να φοβηθείτε τίποτα γιά το λαιμό σας. Θα είναι πάντοτε νέος, ώςιος και δεν θα γεράσει ποιν από την ώρα του.

Και αυτό, όπως έσημειώσαμε και παραπάνω είναι το σημαντικώτερο.

Ο λαιμός είναι ένα από τα μέρη του σώματος που καταστρέφεται πολύ εύκολα και που κανένα σκεδόν μέσον δεν μπορεί να τον επαναφέρει στην προτέρα κατάσταση του.

Προσπαθήστε, λοιπόν, με μερικές πολύ άπλες φροντίδες, που δεν σας στοιχίζουν μεγάλο κόπο, να διατηρήσετε τη φρεσκάδα του και την άνηθότητα του, που θα δώσει έναν άερα νεώπιο στο πρόσωπό σας και θα κάμη τις ζωηρά την όμορφή σας.

Η κωμωδία μας

Ο γαμπρός

Πρόσωπα: Ο κ. Πασκάλ, είσοδηματίας, Φανή, κόρη του, Γερτρούδη, αδελφή του, ένας λωποδύτης, Έρρικος Βερμόν, μυστήφης της Φανής, που... αναμένεται και δεν φτάνει στην έπαυλη του μέλλοντος πεθερού του Στεφανίνα, υπέρθετος.

(Στο Ντρε, Ο κ. Πασκάλ στριφονυρίζει πάνω-κάτω στην έπαυλη μ' ένα ντύμα στο χέρι και ξεφωνίζει σαν τρελλός).

Πασκάλ.—Ζήτη ή Γερτρούδη!... Μπράβο Γερτρούδη, να μου ζήσης!... Ωραία τα κατάφερες, περίφημα, έξοχα, έξοχα!...

Φανή.—Τί συμβαίνει, καλέ μπαμπά; Χάλασε τον κόσμο με τις φωνές σου. Τι έκαμε ή θεία Γερτρούδη;

Πασκάλ.—Τί έκανε ρωτάς; Διάνα έκανε! Έλυσε το πιο δύσκολο πρόβλημα που με βασάνιζε τόσον καιρό.

Φανή.—Πρόβλημα;

Πασκάλ.—Ναί, κόρη μου, πρόβλημα αλγεβρικό. Σού θρήκε γαμπρό!

Φανή, (κοκκινίζοντας).—Μπαμπά, φτάνουν τ' άστερα;

Πασκάλ.—Δέν άστειεύομαι καθόλου. Έδω έχω το γράμμα της θείας σου. Άκουσε τί γράφει: «...Σας έρθηκα, αγαπητέ μου αδελφέ, έναν πρώτης τάξεως γαμπρό για τη Φανή. Ένα θαυμάσιο νέο, τον Έρρικο Βερμόν, ώραίο, κομψό, με εισόδημα άρκετών χιλιάδων λιρών το χρόνο...». Λοιπόν τί λες; Είσαι ευτυχισμένη, κορούλα μου;

Φανή.—Πολύ ευτυχισμένη, μπαμπά.

Πασκάλ.—Και δέν ξέρεις το πιο σπουδαίο. Ο κ. Βερμόν φτάνει άπόψε έδω για να μάς γνωρίσει και να τον γνωρίσουμε.

Φανή, (συγκινημένη).—Άλήθεια;

Πασκάλ.—Βέβαια, παιδί μου. Το γράφει κι' αυτό ή θεία σου ρητά στο γράμμα της. Λοιπόν μήν καθόσαστε. Άνασκουμπώητε. Σεραφίνα!... Σεραφίνα!...

(Μπαίνει ή υπέρθετος).

Σεραφίνα.—Μέ ζητήσατε, κύριε; Με θέλετε;

Πασκάλ.—Και θέβαια σέ θέλω. Τί κάθεσαι με σταυρωμένα τα χέρια; Άνασκουμπώητε είπα. Περιμένουμε το γαμπρό. Συγυρίστε την έπαυλη. Θέλω να είναι δλα στή θέσι τους και ν' αστράφτουν. Καί σύ, κόρη μου, να πäs να ντυθεί, να γίνης ώραία. Είμαι πια άπόγευμα. Σε λίγο θά φτάση ο γαμπρός.

Φανή.—Ναί, μπαμπά, πηγαίνω.

Πασκάλ.—Σού το ξαναλέω: να γίνης ώραία, γοητευτική. Να σέ δη ή κ. Βερμόν και να χάση τα πασκάλια του!

Φανή.—Ναί, μπαμπά.

Πασκάλ.—Και σύ, Σεραφίνα, να φα-

νής άξια της περιστάσεως. Γαμπρο περιμένουμε, δέν είναι παίζε — γέλασε.

(Η Φανή, βαθεία συγκινημένη πηγαίνει να... γίνη ώραία. Η Σεραφίνα άνασκουμπώνεται κι' άρπάζει την ξεσκονιστρα. Ο κ. Πασκάλ στριφονυρίζει σαν τη οβούρα, δίνει διαταγές, φυσα και ξεφυσά, κάνει σαν τρελλός).

(Πάνω σ' αυτή την άναστάτωση ένας τετραπέρατος λωποδύτης τρυπώνει στην έπαυλη χωρίς να τον μυρίστη κανείς κι' αρχίζει να βουτάει διάφορα πολύτιμα αντικείμενα μονολογώντας).

Ο λωποδύτης.—Πρώτης τάξεως εύκαιρία! Θα κάνω γερί μπάζα... Δέν βλέπω κανένα έδω...

Η Φανή του κ. Πασκάλ.—Ξεσκονιστε παντού... Να τα σηκώσετε όλα...

Λωποδύτης.—Αυτό ακριβώς κάνω: Τα σηκώνω όλα! Μά... ποιός είν' αυτός πάλι; Ο κύριος της έπαυλεως σίγουρα. Χμ... Πρέπει νάχω τα μάτια μου τέσσερα.

Η Φανή του κ. Πασκάλ.—Γρήγορα... Κουνηθήτε... Βάλτε χέρι παντού... Λωποδύτης.—Έν τάξει! Κι' έγω χέρι έβαλα.

(Τα βήματα του κ. Πασκάλ πλησιάζουν. Ο λωποδύτης τρυπώνει σέ μία ντουλάπα).

Πασκάλ, (τρίβει τα χέρια του εύχαριστημένος).—Περίφημα! Όλα πάνε καλά. (Κυττάζει το ρολόγι του). Πέρασε ή ώρα. Όπου νάαι θά φτάση ο γαμπρός... (Βηματίζει πάνω—κάτω νευρικά. Περνά κάμποιση ώρα. Άκούγεται έξαφνα από μακριά σφύριγμα τραίνου). Το τρέινο ήρθε! Φανή... Σεραφίνα!... Τό νού σας!... Έρχεται!... Έρχεται!... (Περνά ένα τέταρτο και πλέον κι' ο γαμπρός δέν φαίνεται. Ο κ. Πασκάλ άνησυχεί). Διάβολε!... Γιατί άργησε; (Μηχανικά άνοίγει τη ντουλάπα, βλέπει το λωποδύτη και... ξεκαρδίζεται στα γέλια).

Λωποδύτης.—Ξέρετε... ήθελα να... το όποιον...

Πασκάλ.—Ξέρω... ξέρω... Μά αυτό είναι θαυμάσιο!... Είναι εξαίσιο!... Είχε δίκιο ή Γερτρούδη που μου γράφει πως είσαστε ένας φαροέρ, γαμπρούλη μου...

Λωποδύτης.—Δηλαδή;

Πασκάλ.—Άφήστε τ' άστεία. Τα κατάλαβα όλα. Ήρθατε έδω χωρίς να σας πάρουμε χαμπάρι, δέν βρήκατε κανένα να σας υποδεχτή, σκεφθήκατε αυτή την έξυπνη φάρσα να κρυφθήτε στή ντουλάπα. Χά, χά, χααά!... Πολύ ώραίο, πολύ έξυπνο... Μπράβο, γαμπρέ μου!... Η Φανή θά ένθουσιαστή. Είσαι τετραπέρατος!...

Λωποδύτης.—Ναί, αυτό είναι. Είμαι τετραπέρατος!...

Πασκάλ.—Και τώρα έμπρός. Το τρεπάζι μάς περιμένει...

(Ο... (γαμπρός) ννυρίζει τη Φανή και της φέρεται σαν τέλειος ίππότης. Γευματίζουν και άγά τη νύχτα φεύγει κατενθουσιασμένος. Όλοι είνε εύχαριστημένοι. Ο κ. Πασκάλ, που δέν έχει ύπνο, τηλεφωνεί στή Γερτρούδη).

Πασκάλ.—Έμπρός! Σύ είσαι αδελφούλα μου; Εύγε! Συγχαρητήρια. Θαυμάσιος, άμίμητος ο γαμπρός που μάς έστειλες για τη Φανή. Και τί φαρσέρ!... Φαντάσου... φεύγοντας πήρε μαζί του δλα τα άσημικά μας, για να γελάσουμε. Είμαι κατενθουσιασμένος. Μπράβο!... Εύγε!...

Γερτρούδη.—Τρελλάθηκε ή αδερφή μου; Για ποιόν γαμπρό μιλάει; Ο κ. Βερμόν δέν έφυγε για το Ντρε γιατί έσπασε το πόδι του. Άσφαλώς ή αδερφή μου ή μεθυσμένος είναι ή τρελλός!...

(Ο... (γαμπρός) ννυρίζει τη Φανή και της φέρεται σαν τέλειος ίππότης. Γευματίζουν και άγά τη νύχτα φεύγει κατενθουσιασμένος. Όλοι είνε εύχαριστημένοι. Ο κ. Πασκάλ, που δέν έχει ύπνο, τηλεφωνεί στή Γερτρούδη).

Πασκάλ.—Έμπρός! Σύ είσαι αδελφούλα μου; Εύγε! Συγχαρητήρια. Θαυμάσιος, άμίμητος ο γαμπρός που μάς έστειλες για τη Φανή. Και τί φαρσέρ!... Φαντάσου... φεύγοντας πήρε μαζί του δλα τα άσημικά μας, για να γελάσουμε. Είμαι κατενθουσιασμένος. Μπράβο!... Εύγε!...

Γερτρούδη.—Τρελλάθηκε ή αδερφή μου; Για ποιόν γαμπρό μιλάει; Ο κ. Βερμόν δέν έφυγε για το Ντρε γιατί έσπασε το πόδι του. Άσφαλώς ή αδερφή μου ή μεθυσμένος είναι ή τρελλός!...

(Ο... (γαμπρός) ννυρίζει τη Φανή και της φέρεται σαν τέλειος ίππότης. Γευματίζουν και άγά τη νύχτα φεύγει κατενθουσιασμένος. Όλοι είνε εύχαριστημένοι. Ο κ. Πασκάλ, που δέν έχει ύπνο, τηλεφωνεί στή Γερτρούδη).

Πασκάλ.—Έμπρός! Σύ είσαι αδελφούλα μου; Εύγε! Συγχαρητήρια. Θαυμάσιος, άμίμητος ο γαμπρός που μάς έστειλες για τη Φανή. Και τί φαρσέρ!... Φαντάσου... φεύγοντας πήρε μαζί του δλα τα άσημικά μας, για να γελάσουμε. Είμαι κατενθουσιασμένος. Μπράβο!... Εύγε!...

Γερτρούδη.—Τρελλάθηκε ή αδερφή μου; Για ποιόν γαμπρό μιλάει; Ο κ. Βερμόν δέν έφυγε για το Ντρε γιατί έσπασε το πόδι του. Άσφαλώς ή αδερφή μου ή μεθυσμένος είναι ή τρελλός!...

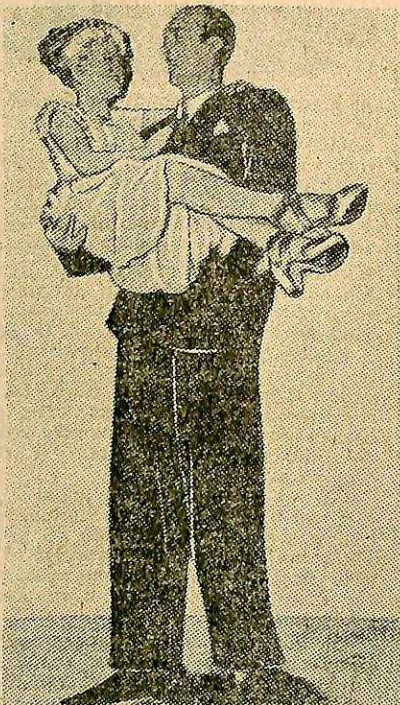
(Ο... (γαμπρός) ννυρίζει τη Φανή και της φέρεται σαν τέλειος ίππότης. Γευματίζουν και άγά τη νύχτα φεύγει κατενθουσιασμένος. Όλοι είνε εύχαριστημένοι. Ο κ. Πασκάλ, που δέν έχει ύπνο, τηλεφωνεί στή Γερτρούδη).

Πασκάλ.—Έμπρός! Σύ είσαι αδελφούλα μου; Εύγε! Συγχαρητήρια. Θαυμάσιος, άμίμητος ο γαμπρός που μάς έστειλες για τη Φανή. Και τί φαρσέρ!... Φαντάσου... φεύγοντας πήρε μαζί του δλα τα άσημικά μας, για να γελάσουμε. Είμαι κατενθουσιασμένος. Μπράβο!... Εύγε!...

ΤΗΣ «ΕΦΑΓΕ» ΤΗ ΜΥΤΗ!

Σέ μία πόλι της Β. Γαλλίας ένας Ουκρανός εργάτης, ο Βασιλάβ Σκρόκου είχε την κακή συνήθεια να μαλώνει συχνά με τη γυναίκα του και να τη δαγκάνει στο πρόσωπο. Η άτυχη αυτή σύζυγος, μη άντέχοντας περισσότερο, άπεφάσισε έδω και λίγες ημέρες να τόν ένκεταλείψη. Ο Σκρόκου όμως άντρίψε και με μία φοβερή δαγκωματιά της έκοψε ολόκληρη τη μυτη! Η Κάρμεν Ρόσι — όπως λέγεται ή γυναίκα του — μεταφέρθηκε άναίσθητη στο νοσοκομείο όπου σέ λίγο της πήνε μία νειονίσια της τήν, κοιμένη μυτη της, που τήν βρήκε καταγής! Οι γιατροί όμως της πήραν ένα κομμάτι δέρματος από το μπρό κι' έθ της φτιάξουν — εύτυχώς! — μία καινούργια μυτη!

Ο ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο Άμερικανός Χένρυ Χάιτ είναι ο ύψηλότερος άνθρωπος του κόσμου. Το άνάστημα του φθάνει τα 2 μέτρα και 33 πόντους! Η γυναίκα του, καθώς βλέπετε, που έχει κανονικό άνάστημα μοιάζει με παινινάκι μέσα στην άγκυλιά του. Ο νίγας αυτός καταροχθίζει με καταπληκτική όρεξη πέντε γεύματα τήν ημέρα... Ο Χένρυ Χάιτ κατένεται από μία παλιά Ιρλανδική οικογένεια που μετανάστευσε στην Άμερική τόν περασμένο αιώνα. Όλα τα μέλη αυτής της οικογένειας, άνδρες και γυναίκες, ήσαν άληθινοί γίγαντες και... τροφοδοτούσαν με (νούμερα) τα διάφορα ίπποδρόμια του κόσμου.

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ

«με τις παντόφλες»

Το πορτρέτο του από τη γραμμάτσα του Φύλλης Μόιρ

Κανείς άπ' τους μεγάλους άνδρες δέν έχει μυστικά άπ' την ιδιαιτέρα γραμματέα του. Αυτή τόν ξέρει όπως είνε πραγματικά, έχει γνωρίσει τούς θυμούς, τούς ένθουσιασμούς, τις άπογοητεύσεις του, έχει μάθει τις ιδιοτροπίες του, τις απαιτήσεις του... Να γιατί ή μίς Φύλλης Μόιρ, που ύπήρξε επί πολύν καιρό γραμματέα του Ουίνστον Τσώρτσιλ, είνε ή καταλληλότερη για να μάς παρουσιάση τόν μεγάλο Άγγλο πολιτικό «με τις παντόφλες τ ο υ», μέσα στο ιδιαιτερο περιβάλλον του.

Όταν ή Τσώρτσιλ μου ύπαγόρευσε για πρώτη φορά ένα γράμμα, με τη βαθεία και ήχηρη φωνή του, άνακάλυψα με όρικη, ότι ψεύδιζε, τόσο που δέν μπορούσα σχεδόν να καταλάβω ώρισμένες λέξεις του... Σε λίγο που σταμάτησε για ν' άνασάν τόν παρακάλεσα δειλά να επαναλάβη τις φράσεις του. Μου άπάντησε μόνο μ' ένα μουνγκρητό δυσφορίας, που μ' έκανε να μη του ξαναζητήσω ποτέ τέτοιο πράγμα...

Οι πρώτες μέρες που πέρασα κοντά του, ήσαν σωστός εφιάλτης. Μου ύπαγόρευσε αδιάκοπα προσωπικά γράμματα, εκθέσεις, κλπ. Δέν έδισταζε ποτέ ούτε και ρωτούσε: «Τί είπα;». Δέν είχα ώρισμένες ώρες έργασίας. Συνά, μετά το βραδυνό φαγητό θυμόταν ότι έπρεπε να γράψω άμέσως ένα γράμμα. Το ένα έφερε άλλο... κι' έτσι εξακολουθούσαμε ως τα μεσάνυχτα! Όταν πήγαίνα επιτέλους να κοιμηθώ, ήμουν μισοπράσινη άπ' την κουραστική προσπάθεια που είχα καταβάλει για να τόν παρακολουθώ.

Όσον καιρό έζησα κοντά στο ζεύγος Τσώρτσιλ, δέν τών άκουσα ποτέ να μαλώνουν, ούτε καν να λογομαχούν. Όταν χωρίζεται προσωρινά άπ' τη γυναίκα του, ή Ουίνστον της στέλνει καθημερινά στοσιγικά και μακροσκελή γράμματα. Τη συμβουλεύεται πάντα, όσάκις πρόκειται να πάρη μίαν άπόφαση. Είχα συνήθειε πια να τόν άκούω να τη σονάει πολλές φορές τήν ημέρα: «Κλέμμι!... Κλέμμι!».

Η κ Τσώρτσιλ είνε πάντα εξαιρετικά καλοντυμένη, με λεπτό γούστο. Της άρέσουν τα μακρού φορέματα από μαύρο βελούδο. Τα κρύβει μαλλιό τα είνε πάντοτε καλοχτενισμένα... Πηγαίνει σιγδόν καθμερινώς στο κοιμητήριο. Κάποτε τα έξοδα για τήν τουαλέτα της κάνουν το σύζυγό της να ξαυώνη τα ρούδια του και να της λέη:

— Ξέρεις πόσα άθρα θάπρεπε να γράψω, για να πληρώσω αυτό το φόρεμα;

Εκείνη του ύπόσχεται τότε νάνε λογικότερη στο έξης. Ξέρει άστόσο ότι, κατά βάθος ή σύζυγος της εύχαριστείται για τήν κομωότητά της.

Ο ίδιος δέν φροντίζει διδλου να νει κομψός. Μολοντί τα κοστούμια του έχουν βνή άπ' τούς καλλίτερους ράφτες κι' είνε πάντα καθαρά και φρεσκοσιδερωμένα, μολοντί οι παρότρυνες γκρίζες ή μαύρες ρεμπόυμπλικές του προέχονται άπ' το μεγαλύτερο κατελλάδοκο του Λονδίνου, ώστόσο ή εμφάνισή του έχει πάντα κάτι το παρσιευμένο. Ντύνεται συνήθως λίγο «ντεμοντέ». Του άρέσουν οι πιτζάμες από κρέμ μεταξάν, τα άστρα μεταξάντα πουκάμισα, οι γραβάτες πατιγιόν, τα γάντια από γκρίζο σατέν, τα κολάρα με τσακιστές μύτες.

Όταν δένεται τούς δημοσιογράφους,

φορεί μιά ρόμπ - ντε - σάμπρ από βαρύ μπλέ ύφασμα και παντόφλες από δέσμα φειδιού.

Κάποτε, σ' ένα έννοδοχείο της Βοστώνης, περίμεναν πολλοί δημοσιογράφοι να τούς δεχθ ή τή μισήμέρι ή Τσώρτσιλ. Εκείνος, κατά τη συνήθειά του, ήταν άκόμη στο κρεβάτι. Τέλος, ζήτησε τήν περίσημη μπλέ «ρόμπ - ντε - σάμπρ». Ο λογίας Τόμπσον — σωματοφύλακας του επί πολλά χρόνια και σήμερα έπιβεωρητής της Σκώτλαντ Γουάρ — έβαξε παντού, αλλά δέν τήν εύρισκε. Οι δημοσιογράφοι κι' οι φωτογράφοι είναν άγχίσει ν' άνυπομονούν. Τέλος, άφου άνοιξε όλες τις βαλίτσες και τα υπαυλα, ή Τόμπσον άνεκάλυψε τή ρόμπα, αλλά φοδερά τσαλακωμένη...

— Δώστε τήν στόν καυσιέρη για σιδέρωμα, του έίπε ήσυχά ή Τσώρτσιλ, και παρακαλέστε τούς κυρίους δημοσιογράφους, να περιμένουν λίγο άκόμη.

Φυσικά, οι αντιπρόσωποι του Τύπου έγιναν έξω φρενών για τήν καινούργια αυτή άγοπορία. Και γραιάσθηκε κατόπιν όλη ή διπλωματική ευδυσχεσία του Τσώρτσιλ, για να τούς έξευενισή...

Ο Τσώρτσιλ δέν περπατάει ποτέ! Δίνει πάντα τήν έντύπωσι ότ τρέχει. Βιάζεται διαρκώς... Κι' όμως κάποια μυστηριώδης δύναμις τόν έμποδίζει κάθε φορά να φτάση στήν ώρα του, στα ραντεβού του! Όταν ήταν άκόμη νέος ύπολοχαγός είνε τήν τ μ ή να τόν προσκάλεση σέ γεύμα ή πρίγκηψ της Ουαλλίας. Έλοιπόν ή Ουίνστον τόν άσισε να περιμένη ένα τέταστο της ώρας... κι' από τότε κάνει το ίδιο για όλο τόν κόσμο! (Νατόσο λέει, συχνά:

— Η έλλειψις άκρίδειας είνε μιά φοικτή συνήθεια!

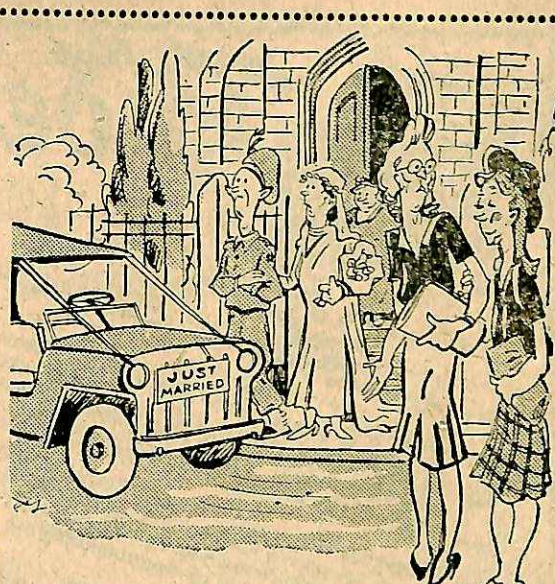
Όπως όλοι όσοι άπορορρώνται βαθιά άπ' τις σκέψεις τους, ή Τσώρτσιλ είνε συχνότατα άδρημνός. Χάνει τα νυαλιά του έκατό φορές τήν ημέρα... Γελαί δέ πρώτος ή ίδιος με τις άδρημνάδες του! Κάποτε, μου διηγήθηκε, ότι είχε ζητήσει άπ' τήν τηλεφωνήτρια του έννοδοχείου να του φέρη ένα ούισκυ στο δωμάτιό του, νομίζοντας πως τηλεφωνούσε στόν καυσιέρη!

Μιά άλλη φορά πάλι μου έίπε: — Πρέπει νάσαστε διαρκώς κοντά μου, για να με προστατεύετε! Κάποιοι αδιάκριτοι και κακομαθημένος δημοσιογράφος κατάφερε να εισχωρήση στο γραφείο μου. Άναγκάσθηκε να του δώσω μιά γροθιά... Πέστε, παρακαλώ, στόν Τόμπσον να πρή να τόν σηκώσει!...

Πουθενά αλλού δέν είνε τόσο ευτυχισμένος ή Τσώρτσιλ όσο μέσα στο οικογενειακό του περιβάλλον, με τη γυναίκα του και τήν κόρη του Διάνα. Μπαίνοντας πολλές φορές στο σαλόνι, βόηκα τη Διάνα να χορεύη και τόν πατέρα της να της τραγουδά, κρατώντας το ρυθμό!

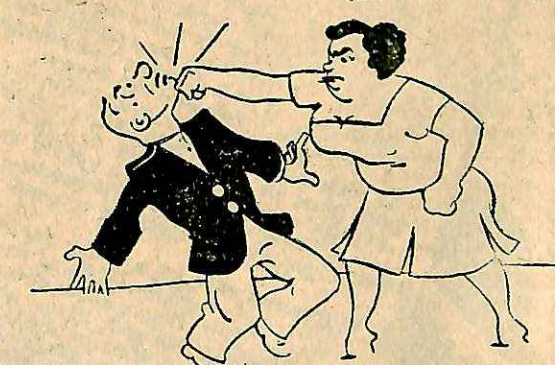
Ο αυταρχικός αυτός άνθρωπος ύποχωρεί συχνά στα καπρίτσια της κόρης του. Μιά Κυριακή Βόδβυ, ή Διάνα έπιθύμησε πολύ να χορεύη. Ήναστε όμως περαστικοί άπ' τήν πόλι εκείνη και δέν έέραμε κανένα καβαλιέρο. Ο Τσώρτσιλ φορούσε τή ρόμπα και τις παντόφλες του κι' έπιπε ήσυχά το ούισκυ του, όταν ή κόρη του του ζήτησε δειλά να τήν πρή να χορεύη. Της έοριξε τότε μιά ματιά πάνω άπ' τα νυαλιά του, άνοστήναξέ σηκώθηκε και ντύθηκε... Στήν αίσθουσα χορού του έννοδοχείου δέν ενόρεσε κανείς. Άλλά ή Τσώρτσιλ δέν νοιάσθηκε γι' αυτό. Έπιασε τη Διάνα άπ' τή μέση και γόρεμε μαζί της πολλά βάλε και δόξ... Έπειτα, ικανοποιημένος, γιατί είνε εκτελείσι τα πατρικά του καθήκοντα, ξαναγύρισε στή ρόμπα του και στο ούισκυ του.

ΦΥΛΛΙΣ ΜΟΙΡ

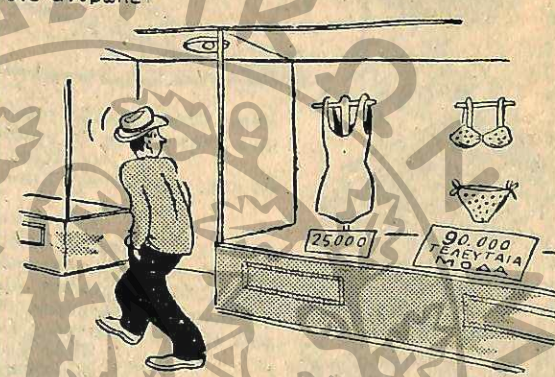

— Καλέ, καλά έκανε ή Καλλιόρη!... Ποιος έρει πότε θάρβουνε οι Άμερικανοί!

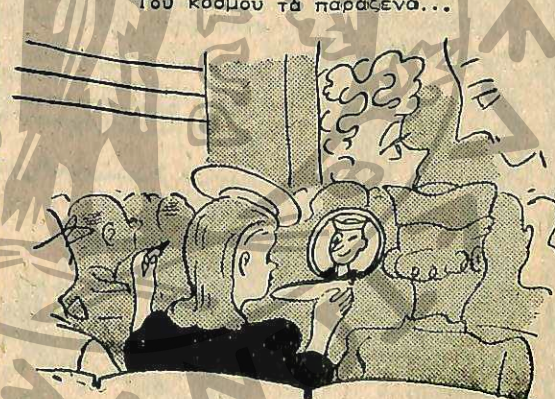
(Σκίτσο Π. Παυλίδη)

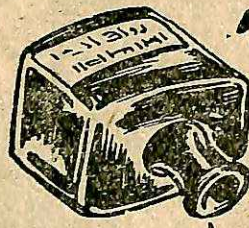
Η νεόπλουτη: Έγινες ύπουργός... άνευ χαρτοφυλακίου; Να, λοιπόν, για να μάθης, άχρηστε άνδρπε!

Του κόσμου τα παράξενα...

— Πίσω μου σ' έχω σατανά!...

Τὰ δέκαχρονα Ζου ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Αγαπητοί μου, ο «Θησαυρός» σας στέλνει κάποιο μήνυμα. Κλείνει τα έννα χρόνια του και μπαίνει πιά, στο δέκατον, κι έγιναν τα γραφεία του, φίλων πολλών προσκύνημα, όπως περίπου των πιστών Όθωμανών, ή Μέκκα των.

Και σκέπτεται στα χρόνια του τα δέκα, με συγκίνηση, πως σ' ένα άπειρο κοινόν, έχει ανταποκριθή κι από το παρελθόν του την τεραστία κίνηση, δεν ξέρει το τί θάπρεπε να πρωτοθυμηθί!

Ας κάνωμε αναδρομή στο «Θησαυρό» το παρελθόν. Πόσης μελάνης ποταμοί, σ' αλήθεια δεν χυθήκανε, για τα μυθιστορήματα, για τις συγκρούσεις των παθών, για στίχους, για διηγήματα, που δημοσιευθήκανε εις τους έννα τόμους του!...

Ο «Θησαυρός», έσκηψε. Μ' αν έχη τα πρώτα και τέλος τα κατάφερε. Μ' αν έχη τα πρώτα γυρίζει το κεφάλι του στα χρόνια που κυλήσανε — σε μια έννησεία — κι εύχαριστεί τους φίλους του, που τόσο τον βοήθησαν!

Εύχαριστεί τους φίλους του, στρατιά συνεργατών, τόσο καλών κι αγαπητών!... Πόσοι, πόσοι συνεργάται, θα τους ήθελε... μη μιλάτε, ο καθένας αμιλλάται, πως τον άλλον θα υπερβάλει, συνεργάται μας πιστοί, και σπουδαίοι και μεγάλοι, κι απ' τις πέννες τους, γνωστοί.

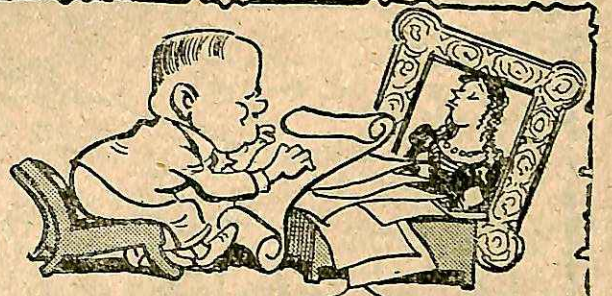
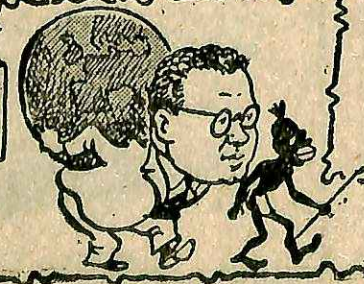
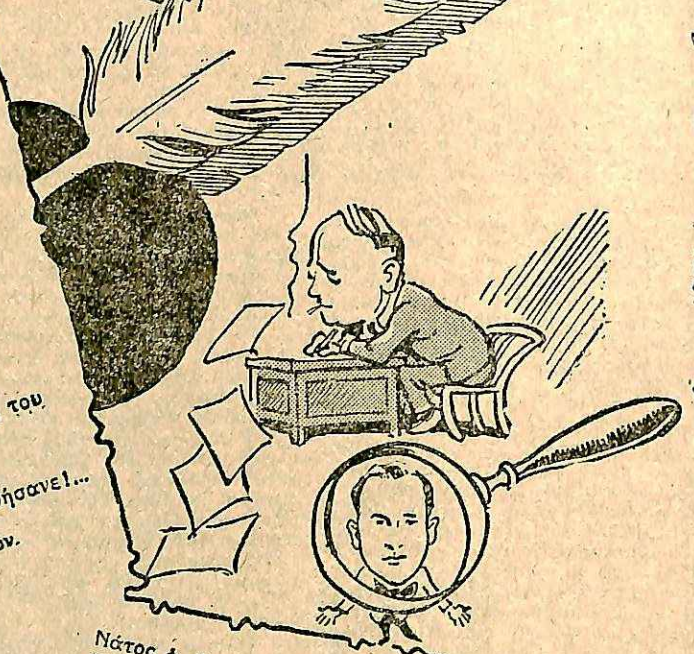
Νάτος ο Μελάς ο Σπύρος, συνεργάτης μας καλός, που με μια μόνο τριχα στο κεφάλι κατορθώνει να τη φέρνει βόλτα - βόλτα, μια χαρά να τη διορθώνει και την τσέπη του φαλάκρα να καλύπτει επιμελώς... Νά και ο Παλαιολόγος, χρονογράφος από σόι και με πέντε μέτρα... μπράι! Δέν τον βλέπετε; Τι κρίμα!... Σας το λέω, καλού - κακού, ο Παλαιολόγος είναι... ορατός διά φακού!

Μέσα στους φίλους τους στενούς του «Θησαυρού» πρωτίστως είναι στην πρώτη τη γραμμή Χαϊρόπουλος ο Χρήστος κι άγιος κάθε φήμης νά τος, μαζί με την Σουσου και ο Ψαθάς ο Μίμης

Σας είπαμε πολλάκις ποιος είναι ο Χαϊρόπουλος ο Χρήστος ή Λαλάκης. Είν' ο συνθέτης ο γνωστός που χει «σουξέ» μεγάλα. «Τι κι αν δεν είμασ' έρασται...», την «Πάολα» και άλλα. ο πεζογράφος ο καλός που πάντα ευελπιστεί μια κι είναι «Θέατρο ή ζωή» να πρωταγωνιστή!... Ο δέ Ψαθάς; Κι αυτός γνωστός κι εύθυμογράφος ξακουστός, στον «Θησαυρό» εγέννησε, πρό χρόνων, τη «Σουσου» άνοητη και άναϊδη κι όλίγοι τι, γλωσσού!

Κόρη, που ίσως κάποτε, μελάδες να προξένησε στον δόλιο τον μπαμπά της — κάθε φορά που έγραφε τα κατορθώματά της — και να βλαστήμησε κι αυτός την ώρα που την γέννησε!

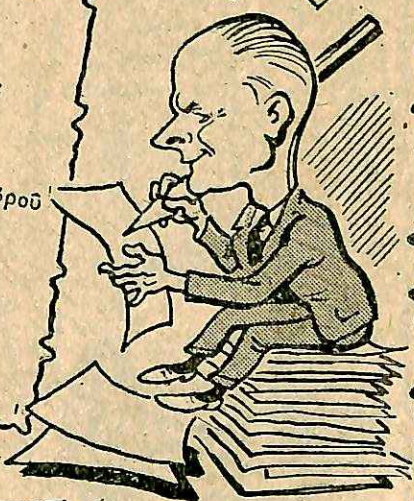
Απ' τους άλλους συνεργάτες, φίλτατος στους αναγνώστας κι ο Πολίτης είναι, ο Κώστας, που ως ρεπόρτερ διαλεκτός σ' όλης της γής τα μέρη έπηγε κι από την καλή κι απ' την κακή τα ξέρει όπου παντού τον έφερε το ταξιδιού ή αγάπη κι έπηγε και στην Αργεντινά

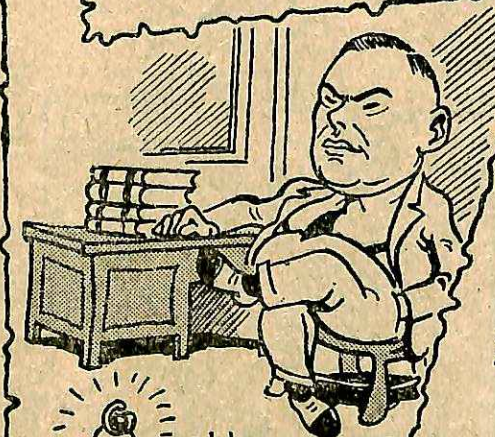
και... είδε και Άράπη!... Κι' ο Μίμης ο Γατόπουλος, που είνε συνεργάτης μας ή και... συνεργ - γατόπουλος, με τ' άρθρα του τα έκδρομικά και τα ιστορικά, που γράφει τακτικά, απ' το κοινόν διαβάζεται, που λέν μετ' απληστίας, και σχέσεις είχε άλλοτε με τη γνωστή τη δούκισσα... της Πλακεντίας!

Ο «Θησαυρός» που πάντοτε διεκρίθη για το «τάκτ» του δυό φίλους μόνο εγνωρίσε σε θέσι αρχισυντάκτου: Αρχισυντάκτης σύγχρονος ο Σταματίου ο Χάρης, και κάπως παλαιότερα, ο φίλος Μαγγανάρης.

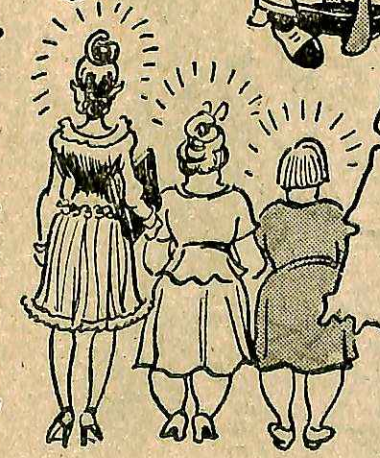
Μήπως τυχόν δεν ξέρετε τον σύγχρονό μας; Μήπως; Σας τον παρουσιάζουμε: Βιβλιοφάγου τύπος είνε να ψάχνη διαρκώς στα παλαισιωμένα για νάβρη σκληρόκοθρα κι' άπιθανά βιβλία!... Άλλά να κι' ο Άλέκος Δράκος, τύπος ευγενούς κι' άβρου με τον Χάρη Σταματίου οι ψυχές του «Θησαυρού»! Κάντε τόπο και περνάει κόσμος χιουμοριστικός, ο Παυλίδης και ο Γάλλιος κι' ο Δημητριάδης Φώκος. Γκείβελος και Νομικός. Ή γραμμή τους δαντελλένια, λεπτεπίλεπτη κι' άερή, θέματα παντού γυρεύουν κι' αν για «Θησαυρό» δουλεύουν βγάδουν γελοιογραφίες πούνε πάντα... «θησαυροί».

Μόνιμός μας σκιτσογράφος, όπως το γνωρίζει πās τις, είνε ο Μιχάλης Γάλλιος και των εξωφύλλων... δράστης! Στα γραφεία νύχτα κάθε ώρα του την χάνει με πινέλλα ή με πέννες και με σινική μελάνη. Συμπάθετατος ως νέος, με χοντρά χρυσά γυαλιά και περίπου τρεις οκάδες μπριγιαντίνη στα μαλλιά!... Έχει και μικρό μουστάκι χρήσιμο σαν ζωγραφίζει γιατί πέννες και πινέλλα στο μουστάκι του... σκουπίζει!

Τακτικοί γελοιογράφοι και γνωστοί σας ως εικόες είνε ο Παύλος ο Παυλίδης και ο Νίκος Νομικός κι' αν τυχόν με τ' αρχικά τους, θέλει ο κόσμος να τους πω θάνε ο Νίνι ο Ένας και ο άλλος ο Πιπί!... Μέσ' τους τόσοι συνεργάτες και κυρίες μερικές, όλες χαϊδεμένες γάτες και κομπές κι' Ιωάννα Μπουκούβάλα, ή Μιράντα, ή Έσμεράλδα κι' άλλες πάλι γράφουν άλλα!... Ο αγαπητός Δεπόλλας κινηματογραφικά, είνε φίλος του φρέντ 'Αστειρ, μέσα στην όθνη ζη με τον Τζόννι Βαϊσμούλλερ κολυμπούσανε μαζί, και τους ξέρει πλέον όλους, κι' όπως άκουσα ποτέ ήταν με την Μπέττυ Νταϊεις στο σχολείο, συμμαθηταί! Κάποιοι άλλοι συνεργάτες, έγραφαν ιστορικά λογοτέχνες φυσικά, ο Γιάννης, ο Αθανάσιος ο Κώστας. Σταθίτε στους αναγνώστας! Εύθυμογράφων λόγος, καθένας μας κερνά με στίχους κωμικούς, ό,τι και αν δούν, ζητούν σατύρας νανε στίχος και με σκοπούς κυτταύν... εύθυμογραφικούς!

Αυτοί λοιπόν στον «Θησαυρό» μας κάνουν ανησυχούς διότι πάντοτε άργούν να φέρουνε τους στίχους!

Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἄσπρου καὶ τοῦ
μαύρου

Ἡ χώρα μας εἶνε μιὰ ἀπ' τὶς λίγες, ὅπου τὸ ψωμί ἀποτελεῖ τὴ βασικὴ τροφή τοῦ λαοῦ. Ὑπὸ κανονικὲς συνθήκες, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων κατηνάλισκαν καθάνας περίπου 100 δράμας ψωμί τὴν ἡμέρα κί' οἱ ἀγρόται μισή ὅκα. Οἱ πρῶτοι ἔτρωγαν κυρίως ἄσπρο ψωμί κί' οἱ δεῦτεροι μαῦρο. Ποιὸ ἀπ' αὐτὸ τὰ δύο εἶνε τὸ καλύτερο;

Τὸ ἄσπρο περιέχει σχεδὸν μόνο ἄμυλον. Εἶνε ἐλαφρὸν, καλοψημένο, εὐκαλοῦντόν. Τοῦ λοιποῦ ὅμως τὰ ἀπαραιτήτα φασφώρηκα ἄλατα κ' οἱ βιταμίνες Β 1. Ἐξ ἄλλου, προκαλεῖ μιά ἀδράνεια τῶν ἐντέρων, ποῦ χρειάζεται συχνὰ φάρμακα ἢ καὶ εἰδικὴ λουτροθεραπεία.

Τὸ μαύρο ψωμί λέγεται ἀλλοιῶς καὶ «πλήρες», γιατί περιέχει ὅλα σχετὸν τὰ συστατικά τοῦ σιταριοῦ (πίτουρα, φλούδα, ἄμυλον, γλουτένη). Θεωρητικῶς θὰ πρέπει νὰν ἰδεῖσθες. Δυστυχῶς ὅμως, εἶνε βαρὺ, ὕγρο, δυσκολοχώνευτο. Ἀφομοιώνεται κακὰ, προκαλεῖ ἐντερίτιδες καὶ ἀδυνατίζει ὅσους κάνουν μεγάλη κατανάλωσι τοῦ. Γι' αὐτὸ πρὸ πάντων εἶνε ἀδύνατοι σχεδὸν ὅλοι οἱ ἀγρότες. Τὰ πίτουρα τοῦ μαύρου ψωμιοῦ περιέχει «φυτικὸν ὄξι», ποῦ ἀφαιρεῖ πολὺτιμο ἀσθέσιον ἀπ' τὸν ὀργανισμό κι' ἐπομένως δημιουργεῖ παιδιὰ ραχητικά. Ἡ προσθήκη φωσφορικοῦ ἀσθεστοῦ στο ζύμωμα μπορεῖ νὰ τὸ κάνει λιγώτερο βλαβερὸ, ὅχι ὅμως καὶ πρὸ εὐκολοχώνευτο.

Μ' άλλα λόγια, κάθε είδος ψωμιού
έχει τα έλατόματά του, και κάνει κα-
κό όταν γίνεται κατάχρησής του. Το ίδιο
συμβαίνει άλλωστε για κάθε τρόφιμο.
'Όσοδηποτε κι 'άν είναι θρεπτικό, μπο-
ρεί να βλάψη σέ μεγάλη ποσότητα.
Γι' αυτό οι βόρειοι λαοί, πιο προωθευ-
μένοι από υγιεινής απόψεως, τρώνε λί-
γο ψωμί, συνδυάζοντας το με μία γε-
νική μελετημένη διαίτα.

να αναμειχθῇ,
ἀλλὰ ἡ δια-
φορὴ αὐτῇ
εἶναι κατὰ
75 % μικρότε-
ρη ἀπ' τὴ
συνηθισμένη.

Ὁ ἐφευρέ-
της, ποὺ ἐ-
δωσε τέτοια
ἐπαναστα-
τὴ λύσι στὸ
πρόβλημα
τῆς πτήσεως,
δὲν εἶναι εἰδι-
κὸς ἀεροναυ-
πηγὸς, ἀλλὰ
ἀπλὸς μηχαν-
ικὸς αὐτοκι-
νῆτων. Γι' αὐ-
τὸ μεταχειρι-
σθηκε μέσα
ἀπλὰ καὶ
πρακτικά, γι-
ὰς τοὺς πο-
σθηματικούς

Το αεροπλάνο του Κούστερ μπορεί να κατέβη σιγά-σιγά προς τη γη, άκουξη κι με το χειρότερο καιρό, και να προσγειωθεί πάνω σε πυκνό χιόνι ή σε άνωμαλο έδαφος, με ταχύτητα λιγώτερη από ενός καλού δρομέως. Άποφεύγονται λοιπόν οι κινήσεις των ποσογείσων με μεγάλη ταχύτητα και με έλαττωμένη ορατότητα.

Οι χειρισμοί του νέου αεροπλάνου είναι εύκολωτατοι. Κι' η ασφάλεια που προσφέρει, θα συντελέσει δίχως άλλο στη μεγαλύτερη διάδοση της αεροπορίας μεταξύ των διστακτικών.

Σε μία δοκιμή που έγινε στο κυβερνητικό αεροδρόμιο του Μπέλτσκιλ, ένα αεροπλάνο τέτοιου τύπου με ιμνάδες 75 ιππών και βάρους 800 κιλών (μαζί με τον πιλότο) πέταξε περισσότερα από 100 ώρες, αναπτύσσοντας ταχύτητα 100 χιλιομέτρων περίπου. Οι απογειώσεις κι οι προσγειώσεις του έγιναν σ' ένα χώρο 30 μέτρων.

Το φθινόπωρο, πρόκειται να έπαναληφθούν οι δοκιμές. Τα φτερά του αεροπλάνου θάνε τρισεύρη στενότερα, γιατί απειδεύθη ότι μπορεί να ελαττωθή το πάχος τους στο ήμισυ, χωρίς να λιγοστέψη ή αυλωτική τους ικανότης.

Ἄν ἡ εφεύρεσις ἐπιτύχη ἐντελῶς στὴν πράξει, θάξῃ ἀσφαλῶς ἐφαρμογὰς τεράστιες, ποὺ δὲν μποροῦν ἀκόμη νὰ προβλεφθοῦν.

"Οπου οἱ εἰδικοί τὰ χάνουν κυριολεκτικῶς

Τὸ νέο αεροπλάνο τοῦ Ἀμερικανοῦ Γουίλλαρτ Κλάστερ ἀποτελεῖ μία ἀληθινὴ ἐπανάσταση στὴν ἀεροναυπηγική. Εἶνε πρωτοφανὲς στὸ εἶδος του. Τὰ φτερά του ἔχουν τὸ σχῆμα μισῶν μεταλλίων βαρελιῶν, κομμένα κατὰ τὴ διεύθυνσι τοῦ βόρου καὶ στερεωμένω ἀριζώντια καὶ παράλληλα πρὸς τὸ σκάφος τοῦ αεροπλάνου. Οἱ εἰδηκοὶ ποὺ παρακολούθησαν τὶς δοκιμὲς του δὲν μποροῦσαν νὰ πιστέψουν τὰ μάτια τους, ὅταν τὸ εἶδαν νὰ πετᾷ!...

Ἄκόμη περισσότερο σάστισαν, διὰν ὁ ἐφευρέτης τοὺς ἐγγήνους τί κατορθώνει αὐτοὶ τοὺς ἀεροπλάνους: νὰ ἀπογειώνεται καὶ νὰ προσγειώνεται μὲ ταχύτητα 25 χιλιόμετρον ἡνώρα σ' ἓνα χώρα 15 μέτρον, νὰ σπῇ τοὺς διπλάσιους φορτίους ἀπὸ ἓνα συνηθισμένον ἀεροπλάνον μεταφορῶν μὲ τὴν ἴδια δύναμιν, μωτέρ, νὰ πετάῃ σιγὰ καὶ σὲ μικρὸν ὕψος ἢ νὰ περῇ τὴν ταχύτητα τοῦ πλοῦ. . . Σημειώτεον ὅτι ὅλες αὗτὲς οἱ ἰδιότητες τοῦ ἀποδείχθηκαν κατὰ τὶς ἐπίσημες δοκιμαίας του.

Ἡ «καρδιά» τοῦ νέου αὐτοῦ αεροπλάνου εἶνε ταυ τεράτρου. Ἐχουν, ὅπως εἶπαμε, σχῆμα κυλινδρικό, μὲ τὴν καμπύλη πλευρὰ τοὺς πρὸς τὰ κάτω. Στὸ νοητὸ κέντρο αὐτοῦ τοῦ κυλίνδρου βρίσκεται τὸ μοτέρ (ἓνα σὲ κάθε πτερό) τὸ ὁποῖο κινεῖ μιὰ ἑλικά κατακόρυφη, ποὺ βρίσκεται, στὴν πρῶ ἀκρὴ τοῦ κυλινδρικοῦ πτεροῦ κι' ἔχει ἕως σκεδόν ἴσο μὲ τὸ διάμετρο τοῦ κυλίνδρου. Ἐστὶν, μὲ τὴν περιστροφή τῆς ἑλίκας, οἱ ἄκρες τῆς διαγράφου στὸν ἀέρα ἔχουν κύκλο ἐλάχιστα μικρότερον ἀπ' τὸ ἀντίστοιχο πτερό.

Καί τώρα ἄς δοῦμε τὸν τρόπο τῆς λειτουργίας αὐτοῦ τοῦ καινοῦργίου συστήματος. Στὰ συνηθισμένα αεροπλάνα, τὰ φτερά ἔχουν τέτοιο σχῆμα καὶ κλίση, ὥστε μετὰ τὴν κίνηση πρὸς τὰ ἑμπρός, αὐξάνεται ἡ πίεσις τοῦ αἵρος στὴν κάτω ἐπιφάνειά τους καὶ ἑλκύεται στὴν ἐπάνω. Ὅταν τὸ αεροπλάνο εἶνε σταματημὲν ὑπάρχει ἰση πίεσις σ' ὅλα τὰ μέρη τῶν φτερῶν του· περίπου 9 τόνων πρὸς κάθε τετραγωνικὸ μέτρο. Μόλις, μὲ τὴν περιστροφή τῆς ἑλικας, ἀρχίσῃ νὰ κινήται πρὸς τὰ ἑμπρός, δημιουργεῖται ἡ διαφορὰ πίεσεως ποὺ εἶπαμε πρὶο πᾶν, αὐξάνεται δὲ ἡ διαφορὰ αὐτὴ ἀνάλογα πρὸς τὴν ταχύτητα, ὥς ὅτου γίνῃ τέση ὥστε ν' ἀνυψώσῃ τὸ αεροπλάνο. Τα σπινερία αεροπλάνων νοεῖσάντων γιὰ τὴν ἀπογείωσιν ταχύτητα 200 χιλιόμετρον τὴν ὥρα καὶ διαδρῶντ' 1.300 μέτρον στὸ ἔδαφος, προσεγγίζουν δὲ μετὰ ταύτητα 160 χιλιόμετρον καὶ διατρέχουν μιά ἀπόστασιν 600 μέτρον ἕως τοῦ σταματημίου.

Στὸ ἀεροπλάνο λοιπὸν τοῦ Καῦστερ, οἱ ἑλικες ἀπορροφῶν τὸν ἀέρα πρὸς τὰ πίσω κι' ἐξαττῶνουν ἐστὶ τὴν πίεσιν τοῦ στήνυ ἐπ'ἀνάψει τῶν στερῶν. Ἀπομένει λοιπὸν ὁλόκληρη ἡ πίεσις τῶν 9 τόνων κατὰ τετραγωνικὸ μέτρο στὴν κάτω ἐπιφάνεια, κι' αὕτῃ εἶνε ἄρκητῃ γιὰ νὰ σκῶσιν φιλάτ τὸ ἀεροπλάνο. Ἀντὶ ὁπλαζὸν δὲ δημιουργεῖται ἡ διαφορά πίεσεως μετὰ τὴν κίνησιν τοῦ ἀεροπλάνου πρὸς τὰ ἑμπρός, προκαλεῖται μὲ τὴν κίνησιν τοῦ ἀέρος τῶν στερῶν πρὸς τὰ πίσω. Χρειάζεται βέβαια νὰ τρέξῃ λίγο τὸ ἀεροπλάνο στὸ ἑσάρας γιὰ

Ο καθένας θεωρείται της σατύρας ἐξοχότης
 καὶ ἐγκέφαλος σπουδαίος, καθαρώς σατυρικός,
 θέλετε τὰ ὀνόματά τους; Παπαδόυκας Παναγιώτης
 Γιαννακόπουλος ὁ Γιώργος, Γιαννακόπουλος ὁ Χρήστος
 κί' ἄλλοι, κί' ἄλλοι πού ἐργασθῆκαν καὶ Γαλαμάς,
 Σιλβίος, Εὐαγγελίδης, Θιάσιος καὶ Δημήτρης Γιαννουκάκης,
 Σακελλάριος Ἀλέκος, καὶ ἦρθαν καὶ μᾶς ἔφυγαν... δεκάκις
 πού στὸν «Θησαυρὸ» μᾶς ἤρθαν τὰς ἡμέρας
 καὶ χρειάζονται μονάχα στὰς ἡμέρας τὰς θερμὰς
 ὅταν ἐρχώμεθα μεθ' ἡμῶν καλαμπούρια!
 «γὰ νὰ φέρουσι τὰ μέλη τὰ ἐρίτιμα...
 τοῦ «Θησαυροῦ» ὁ «Θησαυρὸς»; Αὐτὸ εἶν' ἄλλο ζήτημα...
 Τώρα, πῶς βγαίνει ὁ τρομερὸς ἐκδοτικὸς ὄργιου
 Στὴ μέση αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ ὁ Παπαγεωργίου,
 ὁ φιλτατός ὁ Γιάννης,
 ποὺ τὸν ἀκούς καὶ σοῦ μιᾶ καὶ ἑαφνικά τὸν χάνεις!...

τώρα έχάτως Εἶν' τύπος αεικίνητος,
καὶ ἔτσι πλέον μάστις, ἔγινε κι'... αὐτοκίνητος
διότι τὸν πᾶσχοιλον χάνεται, πῶς εὐκόλα ἀπὸ πρῶτα,
Τυπογραφεῖο... τὰ κλισέ... χαρτί... ὅλα μὲ βιάσι,
Παντοῦ, παντοῦ θά τρέξῃ
καὶ ὅταν τὸ τηλέφωνο στὸ χέρι του τὸ πιάσῃ
μιλάει ὥρες ἑξή ι...
"Ὅ, τι κι' ἂν λέγε γι'
καὶ πῶς...

ὁ χέρι του τὸ πιάσῃ
μιλάει ὥρες ἕξῃ !...
"Ὁ, τί κι' ἂν λένε γύρω του, δὲν θὰ τὸν καταπλῆξῃ
καὶ πάντα τὰ ἀποδέχεται μὲ ἀδιαφορία.
Καὶ πόσο ἔχει δικαίω, μπορεῖ νὰ τὸ ἀποδείξῃ
τοῦ «Θησαυροῦ» ἢ σεβάστῃ γνωστῇ κυκλοφορίᾳ !...
Αὐτὸς λοιπὸν τοῦ «Θησαυροῦ» εἰν' ὁ ἰθὺίων νοῦς.
Καὶ γιὰ τοὺς συνεργάτες του ἂν ποῦμε τοὺς στενωπούς:
Τὸν Παπαγεωργίου, πρὸ παντὸς, τὸν Κώστα ἄς θυμηθοῖ
ποῦναι ἐξαδελφός τοῦ Γιάννη καὶ στὴν πρώτη ἐποχῇ
ξεκίνησαν μαζί, κι' ὅλο ἐμπρός, βῆμα ταχὺ,
— πῶς να μὴν τ' ὁμολογήσω; —
ξεπεράσανε τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἄφησαν πιά πίσω!

Δεύτερος «στενώς συμπράττων» εἶνε ὁ Χρόνης. Τὸ ταμείον!... Διαχειρίσις δικῶν καὶ... νευραλγικὸν σημεῖον γιὰ τοὺς τοσούτους συνεργάτας. Ὅμως, ὅλα πάνε πρῶμα γι' αὐτὸ λένε κι' οἱ Ἑγγλέζοι πῶς ὁ... «χρόνης εἶνε χρήσιμα!...» Παρηγορίζει ὁ «Θησαυρὸς». Ἐννέα χρόνια κλείνει, κρατάει πάντα μιὰ γραμμή, χωρὶς νὰ παρεκκλῇ ἐννεαετία σωστή. Εὐχαριστεῖ τοὺς συνεργάτες του θερμὰ εὐχαριστεῖ κι' ὅλους τοὺς συνεργάτες του. Τὸ λέει μὲ καμάρι, τὸν Γιάννη Ἀναγνωστόπουλο, τὸν ἄξιο διευθυντὴ τοῦ πρῶτου ἔτους τοῦ 1914. «Ὅλους τοὺς συνεργάτες σου. Τὸ λέει μὲ καμάρι, Εὐχαριστεῖ θερμότερα τὸ «Πρακτορεῖον Τσαγγάρη» κι' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, τὸν Γιάννη Ἀναγνωστόπουλο, τὸν ἄξιο διευθυντὴ τοῦ πρῶτου ἔτους τοῦ 1914. «Ὅλους τοὺς συνεργάτες σου. Τὸ λέει μὲ καμάρι, Εὐχαριστεῖ θερμότερα τὸν Τύπο Ἀθηνῶν κι' ἀπ' τοὺς καλοὺς τοὺς φίλους!...» καὶ πῶς πῶς... τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟ... καὶ πῶς πῶς... καὶ πῶς πῶς...

μαθητές και ευκλειδιστές.

αὐτῶν.

43

ΕΠΙΣΤΗΜΗ & ΟΛΟΓΥΣ

Το ράδιο για τους κουφούς

Μία νέα θεραπευτική μέθοδος

Το άκουστικό αυτό ήταν ήλκισας 7 ετών χαριτωμένο, έξυπνο αλλά έντελως κουφό! — Στην αρχή, δεν άκουγε πολύ καλά, έζηγνε ή υπέρετα του στον ώτολόγο. Ο οικογενεακός μας γιατρός σύστησε να του κόψουμε τις αμυγδαλές. Έπειτα όμως απ' την έγχειση αυτή, η κατάσταση του χειροτέρευσε. Κουφάθηκε έντελως! Πιστεύετε, γιατρέ, ότι μπορεί να γίνει καλά;...

Ο ώτολόγος έχωσε βαθιά στη αυτί του παιδιού ένα «οινοφάρυγγοςκόπιο», ένα λεπτό δηλαδή σωλήνα, έφωδισμένον με μία ηλεκτρική λαμπρίδα μικρή όσο ένας σπόρος πεπτονού. Κτύπησε μέσα επί μερικά λεπτά και βεβαιώθηκε για κείνο που είχε υποπτευθεί: Ένας ογκος έφραζε τα ανοίγματα των «ευσταθιανών σάλπιγγων», των δύο σωλήνων δηλαδή που αρχίζουν απ' το εσωτερικό της αυτίς και καταλήγουν στο αυτί. Με την αφαίρεση των αμυγδαλών του παιδιού, είχαν αναπτυχθεί υπερβολικά δυο «λεμφοειδείς» ιστοί, που έμεναν ως τοις σε λανθάνουσα κατάσταση, είχαν φράξει τους σωλήνες, κι έτσι ο μικρός είχε κουφάθει. Αυτό συμβαίνει σε πολλά παιδιά, μετά την έγχειση των αμυγδαλών.

Για να νιατρευθεί ο μικρός, έπρεπε να ξαναοίξουν οι σωλήνες. Δεν μπορούσε όμως να γίνει έγχειση στο μέρος εκείνο. Κι ο γιατρός αποφάσισε να δοκιμάσει το ράδιο. Ξεροντας ότι οι «λεμφοειδείς» ιστοί είνε εξαιρετικά ευαίσθητοι στις ακτίνες του.

Πράγματι, τράβηξε ξέω το «οινοφάρυγγοςκόπιο» κι έχωσε στη θέση του ένα μεταλλικό ραδδάκι, που είνε προσκολλημένο στην άκρη του κάρτι σαν υ κορό κουτάκι. Το άφισε να έπιδραση επί ένα-δυο λεπτά. Το κουτάκι περιείχε ελάχιστο ράδιο. Η κύρια αυτή συνεχίσθηκε καθημερινώς, επί λίγες βδομάδες. Και το παιδί ξαναβόηκε την άκοή του, σαν πρώτα. Οι ακτίνες του ραδίου είχαν κάψει τους όγκους να ζαρώνουν είνε σταματήσει την ανάπτυξη τους. Ξεφράχθηκαν έτσι οι «ευσταθιανές σάλπιγγες», και ο μικρός νιατρεύτηκε.

Από τότε, η νέα αυτή μέθοδος εφαρμόστηκε και σε πολλά άλλα παιδιά άκουστικά. Όσα απ' αυτά ώφειλαν την πάθησή τους σε τέτοιους όγκους, έγιναν τελείως καλά.

Δεν πρέπει ωστόσο να νομισθεί κανείς ότι το κόψιμο των αμυγδαλών, αυτό καθ' εαυτό, προκαλεί την κουφάρα. Απεναντίας μάλιστα τη νιατρεύει σε πολλές περιπτώσεις. Έπειτα όμως απ' την έγχειση αυτή, μπορεί ν' αναπτυχθούν «λεμφοειδείς» ιστοί στο λάκκον της αυτίς και τις «ευσταθιανές σάλπιγγες». Και τότε τα παιδιά γάνουν την άκοή τους.

Πολλές φορές ωστόσο, η κουφάρα τους εκδηλώνεται πολύ αργότερα, στα μέσα της ζωής τους, όποτε δεν μπορεί πιά να νιατρευθεί τόσο εύκολα κι' αποτελεσματικά με το ράδιο.

Αυτή είνε η συνθηστέρα αιτία, όσάκις η κουφάρα έντομίζεται στο «μέσον ούς» — γι' αυτό υπάρχουν και άλλες μεθόδους που προσβάλλουν το «έσωτερικόν ούς» ή το νεύρο της άκοής όπως επίσης υπάρχει και η κληρονομική συνηθία «ώτο σκληρώσις». Σεκάδες γιλιόδων κουφοί δεν θα είχαν πάθει αυτό το άτύχημα, αν το είχα προσλάβει στην παιδική τους ηλικία με τις ακτίνες του ραδίου.

Να γιατί οι ειδικοί προτείνουν να εφαρμόσθ η νέα μέθοδος όχι μόνο στα νοσούντα, αλλά και τα σχολεία ως προληπτικό μέτρον. Φρονούν ότι αν οι μαθηταί των δημοτικών σχολείων εξετάζονται τουλάχιστον μία φορά το έτος και υποβάλλονται σε ραδιοθεραπεία, τότε παρουσιάζουν υπερτροφία του «λεμφοειδούς» ιστού νύου απ' τις «ευσταθιανές σάλπιγγες», ο αριθμός των κουφών στην επομένη γενιά θάη έλαττωθή κατά 50%.

Σημειώτουν ότι δεν είνε πολλή δαπανηρή αυτή η μέθοδος. Ειδικά καταστήματα νοικιάζουν στους ώτολόγους τα μικρά ραδιενεργά ραδδάκια, για 15 δολάρια το μήνα. Αν λοιπόν σ' ένα μήνα χρησιμοποιήθ η ένα τέτοιο ραδδάκι για 6 αρώστατους, το κόστος για κάθε ένα είνε μόλις 2½ δολάρια.

Το μικροσκοπικό κουτάκι, που υπάρχει πάνω στα ραδδάκια, μπορεί να περιέχει «ραδίο», δηλαδή ένα ραδιενεργό αέριον που χρειάζεται άνωσως κάθε τόσο. Άλλοτε όμως, περιέχει λίγο στερεό άλας του ραδίου. Στην περίπτωση αυτή, πωλείται 1.200 δολάρια αλλά έχει πρακτικώς απείριστοι διάρκειας. Μόνον έπεται από 1.600 χρόνια γάνει τη μισή αποτελεσματικότητά του!

Σ. ΓΟΥΛΑΚΕΡ

Το μικρότερο ραδιόφωνο

Το μικρότερο ραδιόφωνο του κόσμου, έργον του Ιταλοαμερικανού ηλεκτρομχνα νικ ο υ Κλέντο Μπρουνέτι, κρεεί μέος σε μία θήκη κραγιονιού των χειλιών! Ο δημιουργός του προβλέπει ότι, χάρις στις νέες, τελεσιποιήσεις το κόστος των ραδιοφώνων του τύπου αυτού θα ελαττωθή κατά 30 - 60%. Το ραδιόφωνο αυτό της τρέπης σπρίζεται σε μία άσχη που εφαρμόσθηκε κατά τον πόλεμο στις διευθυνόμενες ρουκέτες. Τα σώματα έχουν, αντικατασταθί με γραμμές ζωγραφισμένες με άσπρη, ακονη πάνω σ' ένα μικρό κυλινδρό. Τα υπόλοιπα εξαρτήματα, όλα μικροσκοπικά είνε κολλημένα στις γραμμές αυτές. Δυο μικρές μπαταρίες κι' ένα μικρόφωνο ληιπούται συμπληρώνουν τη συσκευή.

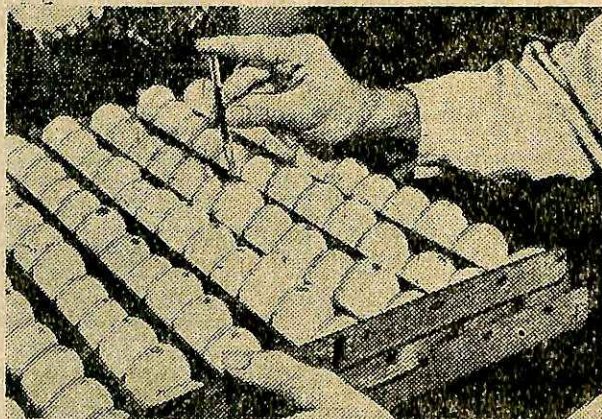
Ο αέρας καθαρίζει το νερό. Μία νέα μέθοδος καθ' ημερίαν του νερού των ποταμών είνε η διοχέτευσις αέρος μέσα σ' αυτό. Επί 3 συνεχή καλοκαίρια, δοκιμάσθηκε στο Παρίσι, άλλης της Αμερικής, όπου διοχετεύονταν καθημερινώς 1½ τόννους οξυγόνου μέσα στα νερά του ποταμού Φλαβύ. Και τα αποτελέσματα υπήρξαν άπολύτως ικανοποιητικά. Με τη μέθοδο αυτή νίνεται υιά επί τάκουνος του φυσικού καθαρισμού του νερού που έπέρχεται πάντοτε αυτόματως με τον άερισμό του κατά τη ροή του.

Οι υπερήχοι διαλύουν την όμιχλη

Ένας έφευρέτης απ' το Νιού Τζέρσεϋ πήρε προνόμιο ευρετηχνίας για μία καινούργια μέθοδο διαλύσεως της όμιχλης με ήχητικά ή υπερηχητικά κύματα. Με τη μέθοδο αυτή διασκορπίζεται όχι μόνον η φυσική όμιχλη αλλά κι η τεχνητή που παράγεται με χημικές ουσίες για πολεμικούς σκοπούς. Οι παλμοί των ήχητικών κυμάτων, γάνουν τα αιώρουμένα υδρία της όμιχλης να συνενώνονται σε μεγαλύτερα σωματίδια και να πέφτουν στο έδαφος. Η έφευρέσις είνε πολύ χρήσιμη για τα αεροδρόμια, για τα πεδία των νυμνασίων και των μαχών, για τους αυτοκινητοδρόμους τις σιδηροδρομικές και τις θαλάσσιες νωσμές συγκοινωνίας κλπ.

Ο μυνδραγός κατά του καρκίνου

Επί πολλούς ετών, οι άνθρωποι θεωρούσαν το μυνδραγό ως μαγικό αυτό. Κατά την Παλαιά Διαθήκη, ήταν σωματόλον νομιμότητος. Το Μεσσίανισμόν πιστεύουν ότι το αυτό αυτό βοννούσε και θοννύσε όταν το έσεριζέσαν. Τελευταίως λοιπόν σ' ένα αμερικανικό έπιστημονικό έργαστήριον υπήρξε υία ποσότης «ποδοφυλλίνης» (ουσία βγαλμένη απ' τη ρίζα του μανδραγόρα) που ορισμένη για διάφορα πειράματα. Κατά τύχην έπεσε λίγη απ' αυτήν μέσα σε υία καλλιέργεια καρκινώδων και κοινών κυττάρων. Αμέσως σταμάτησε η αύξηση των πρώτων ενώ τα δεύτερα εξακολούθησαν να πολλαπλασιάζονται κανονικά. Έπειτα απ' την παρρησίαν αυτή οι έπιστήμονες δοκίμασαν την ποδοφυλλίνη σ' καρκινώδεις ποντικούς, με ικανοποιητικά αποτελέσματα. «Ώστόσο δεν μπορεί να κομμοποιηθί σε άρρώστους αν

ΜΠΟΛΙΑΣΜΕΝΑ ΑΥΓΑ!

Μία τρομακτική έπιδημία θερίζει αυτές τις ημέρες τις δρυίδες των πτηνοτροφείων σε μερικές Πολιτείες της Αμερικής. Η θνησιμότης φθάνει 100% σε πολλά πτηνοτροφεία. Η κυβερνήσις άρχισε υία άληθήν έθνική εκστρατεία για την καταπολέμηση της έπιδημίας. Μεταξύ άλλων προφυλακτικών μέτρων άπεφείσθη ο ευβολισμός όλων των αυγών μ' ένα ειδικό έμβόλιο που έγινε από μολυσμένους νεοσσούς.

δεν άπομονωθί το αντικρκινικό συστατικό της νιστί σε άπως μεγάλη ποσότητα είνε πλητρωμένης.

Το μεταλλικό ύψοςμα

Ένα νέο «πλαστικό ύψοςμα» υαλιότερό, σαν καθρέφτης, χρησιμοποιείται για διάφορους βιακομητικούς σκοπούς, προπάντων δε για μόντεριν αιμαζούκ και για στήν παραθύρων. Αποτελείται από πλενόμενες ίνες «ασράν» (μιάς κοινής πλαστικής ουσίας) με τα κενά μεταξύ τους παραγεμωμένα με υία διάλυσι σαν το βερνίκι των νυχιών. Πάνω απ' αυτό έχει επικολληθί ένα λεπτότατο στρώμα από αλουμίνιο χρουσάκι ή ασήμι. Τέλος, η μεταλλική έπιφάνεια έχει έπαλειφθί μ' ένα προστατευτικό βερνίκι.

Η τρέλλα περισσεύει!

Στην άπραντη αίθουσα του Γενοδοχείου Μονχάπτον, της Γενουάνας, όπου νινόναν το έθιοιο συνέδριο της Αμερικανικής Ψυχιατρικής, Έταιρείας, έτυχε να μνηί ένα πειράσμα. Επί δυο μέρες πείρασε η καθόταν ού ντιβάνοι στις γλάστρες με τις χουμαλίες που γράζαν την αίθουσα, χωρίς να δείξη κανείς ότι το έικε προσέξει. Τέλος ένας έπιστημονγράφος έγήγησε το πείρασμα αυτό φαινόμενον:

— Με τόσους ψυχιατρικούς που βρίσκονται εδώ, ποίος τολμούσε να κάμη λόγο για το πειράσμα που έβλεπε;... Θεόδωρον... υή τον πάσαν για τρέλλα!

Μία απ' τις άνεκωνώσεις που έγιναν σ' αυτό το συνέδριο, ήταν ότι ο δεύτερος πόλεμος απέδειξε δυο σπουδαίες πρηνματικότητες: 1) ότι κυκλοφορούν ελεύθεροι πολύ περισσότεροι ψυχοπαθείς απ' όσο εβ πιστεύε κανείς (οι νιατροί της στρατολογίας άπηλάξεσαν υί αυτό το λόγο τα 12% των άνδρων). 2) Ότι κι ο ήρεμότερος άκούμ άνθρωπος μπορεί να νινη ψυχοπαθής, αν δοκιμάσθ πολύ δυνατός συνκινήσεις.

Λαδωμοποιές απ' τη σόγια

Το λινέλαιο για τις λαδομποιές έχει τώρα ένα μεγάλο άντιπάλο: το λάδι της σόγιας. Κατεργασμένο ειδικώς ώστε να ζεραινεταί ρητινός. Ηδη παράγονται στις Ηνωμ. Πολιτείες 500.000 τόννοι τέτοιου λαδιού το χρόνο. Προβλέπεται δε ν αύξηθί η παραγωγή, τόσο που να υή χρειάζεται πιά εισαγωγή λινελαιού ή λινωρόσπορου απ' το έξωτερικό.

ΑΓΟΡΙ Ή ΚΟΡΙΤΣΙ;

Το αιώνιο πρόβλημα

Είνε άραγε δυνατό να έπηρεασθί ως ένα σημείο το φύλο του παιδιού που πρόκειται να γεννηθί; Να ένα σημαντικό, αλήθεια, πρόβλημα, που άπασχολεί την ανθρωπότητα από την αρχαιότητα. Πολλοί που έχουν όλο κορίτσια θα ήθελαν να άποκτήσουν κι' ένα αγόρι και πάλι πολλοί που έχουν όλο αγόρια θα ήθελαν ν' άποκτήσουν ένα κορίτσι. Πώς θα κατορθωθί αυτό;

Να ένα ζήτημα που παίζει μεγάλο ρόλο στον σύγχρονο πολιτισμό μας. Σε υία κοινώνια που βασίζεται η γυνή πώς το όνομα μιάς οικογενείας δε γάνεται όταν έχη γυνή, γιατί έτσι θα συνεχισθί η γενιά, το φύλο του διαδόχου, όπως είνε αναμφισβήτητο, έχει μεγάλη σημασία.

Έννοείται πως στις προσπάθειες που κατέβαλαν οι άνθρωποι για να λύσουν αυτό το πρόβλημα, χρησιμοποιήσαν όλα τα τεχνάσματα. Η λύσις του προβλήματος που θα μπορούσε να καθορίθ εκ των προτέρων το φύλο του παιδιού που θα γεννηθί άναζητήθηκε με την ίδια έπιμονή όπως και το μυστικό της φιλοσοφικής λίθου που θα μετέτρεπε τα μέταλλα σε χρυσάφι.

Οι άνθρωποι στις παλαιότερες εποχές, κατέφευγαν έπειτα ήσαν δεισιδαίμονες, στις προσευχές, στις έπικλήσεις, στη μαύρη μαγεία, στα βότανα και στα φίλτρα. Από τον Αριστοτέλη ως σήμερα, φιλόσοφοι και φαρμακοποιοί, πρακτικοί και τσαρlatάνοι, έδιναν οδηγίες και πουλούσαν θαυματουργές συνταγές στους ευπιστούς κι άφελείς πελάτες τους.

Σήμερα φυσικά χάρις στις έπιστημονικές ανακαλύψεις, το σκότος της άμαθείας διασκορπίστηκε και όλοι γνωρίζουμε πως διαμορφώνεται το φύλο του ανθρώπου που γεννιεται. Είμαστε σε θέση να ζέρουμε όλες τις φάσεις από τη στιγμή που θα συλλαβθί η γυναικα ως τη στιγμή που θα έπέλθ η τοκετός.

Τα άπλά βιολογικά φαινόμενα είνε σήμερα γνωστά και υποπιπνούν στην αντίληψη του καθενός. Το φύλο του παιδιού έχει κυλάς καθορισθί από τη στιγμή της συλλήψεως. Φυσικά αυτό εξαρτάται από τον πατέρα που παράγει, σε ίδια αναλογία, δυο διαφορετικά είδη σπερμίων. Ας πούμε σχηματικά πως το σπέρμα Α γάνει κορίτσια και το σπέρμα Β αγόρια. Έτσι το φύλο του παιδιού εξαρτάται απ' το σπέρμα που θα γονιμοποιήσθ τη μητέρα.

Η σχετική έρευνα έφερε στο φώς δυο ενδιαφέροντα γεγονότα. Είνε γνωστόν πως γεννιούνται περισσότερα αγόρια παρά κορίτσια και η αναλογία είνε σε γενικές γραμμές 104 ες 100. Το γεγονός πως σ' αγόρια, στη μικρή τους ηλικία, παρτηρείται μεγαλειότερη θνησιμότης απ' τα κορίτσια, φέρνει το ισοζύγιο ως πρην απ' τα 20. Από κεί και πέρα η θνησιμότητα των νυχιών είνε άκόμα πιο μικρή. Κι' όταν φθάσουν στα 80 έπερνουν αριθμητικά τους άντρες με 2 προς 1. Φαίνεται λοιπόν πως η φύσις προβλέποντας τη θνησιμότητα των αγοριών εύνοει κάπως περισσότερο τη γονιμότητα του σπερματος Β.

Έπίσης ενδιαφέροντα είνε η παρατήρησις πως στις πολέμικες περιόδους το ποσοστό της γεννήσεως των αγοριών

αύξάνει άκόμα περισσότερο, ώσάν η ίδια η φύσις να προβλέπει ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη ν' αντικατασταθούν οι άντρες που κάθονταν. Οι παρατηρήσεις που έγιναν σχετικά μ' αυτό το ζήτημα είνε καταπληκτικές. Έξασκρίθθηκε δηλαδή πως ενώ το ποσοστό των γεννήσεων των αγοριών σχετικώς με τα κορίτσια είνε 104 με 100, η αναλογία των συλλήψεων των αγοριών και των κοριτσιών στην περίοδο του πολέμου είνε 120 με 100.

Η μεγαλειότερη τέλος θνησιμότητα των αγοριών φθάνει στο ζενίθ της την εποχή που το παιδί βρίσκεται στην κοιλιά της μητέρας του.

Φαίνεται, ως τόσο, πως η φύσις εύνοει το σπέρμα Β με υία αναλογία 6 : 5. Πως γίνεται όμως αυτό; Κι' αν θρούμε πως γίνεται μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτή την γνώσι:

Γίνονται ήδη άποπειρές για να λυθί αυτό το πρόβλημα, όπως γράψαμε κατ' επανάληψιν. Έγιναν μερικά έπιτυχή πειράσματα. Και πολλοί έπιστήμονες έλπίζουν ότι θα μπορούσαν να θρούν την ποθητή λύσι.

Ένα είνε πάντως το γεγονός: Πως ένας καλός γονεύς πρέπει να δέχεται πάντα και ν' αγαπάη το παιδί που γεννιεται, άσχετα αν είνε αγόρι ή κορίτσι. Ξανθό ή μελαχρινό, με γαλανό ή μαύρα μάτια. Χρειάζεται ποικιλία στον κόσμο.

Για να μή γάνεται η θερμότης της αναπνοής

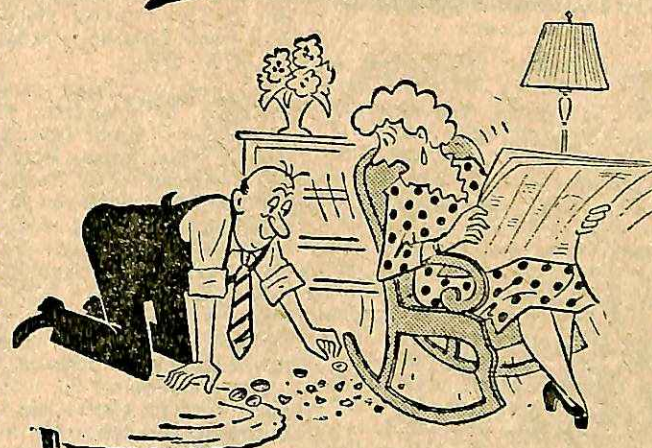
Σε διάφορα καινούργια έργαστήρια εφαρμόζεται υία μέθοδος άπορροφήσεως και χρησιμοποίησε της θερμότης που έχει ο κοινός, πριν διοχετευθί στην καμινούδο. Με ανάλογο λοιπόν σύστημα λειτουργεί υία αναπνευστική συσκευή, που δοκιμάσθηκε μ' έπιτυχία απ' τις υπηρεσίες του αμερικανικού μηχανικού στην Αλάσκα. Είνε ελαστική, απελευθεμένη από ένα μάλακό ελαστικό σωλήνα, που προσκομίζεται στη μύτη και στο στόμα και που περιέχει ένα μεταλλικό «μαλλί». Ο αέρας της έκπνοης περνάει μέσα απ' το «μαλλί» αυτό κι' άφίνει τη θερμότητά του, την όποια παραλαμβάνει κατόπιν ο αέρας της εισπνοής. Έτσι, οι πνεύμονες προσφύλασσονται απ' τον πολύ ψυχρό αέρα, συγκρώνει δε ο οργανισμός καταναλίσκει λιγώτερες θερμίδες για τη διατήρησι της θερμότητος του σώματος. Σημειώτουν ότι ένας άνθρωπος που εργάζεται μετρία σε θερμοκρασία 40 βαθμών, υπό το μηδέν γάνει 1.730 θερμίδες στο 24ωρο, με την έκπνοή του. Η τροφή που καταναλίσκείται για την παραγωγή αυτής της θερμότητος, θα άρκοσε για τη συντήρησι ενός εργάτου στα εύκρατα κλίματα. Είνε εύνοητη λοιπόν η οικονομία σε τρόφιμα, που έπιτυγχάνεται με τη χρησιμοποίησι της νέας αναπνευστικής συσκευής.

Το άεροπλάνο για μεγάλα ύψη. Το νέο άγγλικό άεροπλάνο «Τυνόρ Ι» είνε το πρώτο που έχει «θάλαμο σπασθερής πίεσεως». Χάρις σ' αυτόν, οι έπιβάτες δεν χρειάζονται συσκευές οξυγόνου για ν' αναπνέουν όταν το άεροπλάνο πετάει σε ύψος 8.000 μέτρων. Έπίσης ελαττώνεται στο ελάχιστον ο κίνδυνος της ναυτίας. Οι έπιβάτες μπορούν να τρηνυρίζουν μέσα στο άεροπλάνο και να καπνίζουν έλευθερα. Σε λίγους μήνες θάνε έτοιμα 22 άεροπλάνα τέτοιου τύπου.

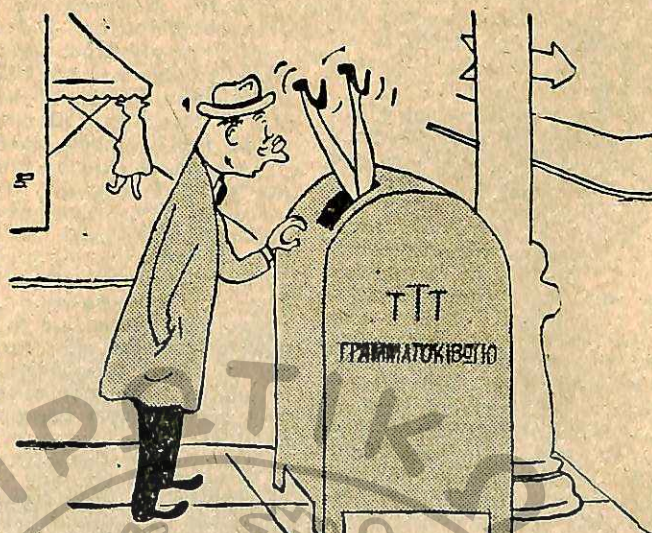
Το άεροπλάνο για μεγάλα ύψη

Το νέο άγγλικό άεροπλάνο «Τυνόρ Ι» είνε το πρώτο που έχει «θάλαμο σπασθερής πίεσεως». Χάρις σ' αυτόν, οι έπιβάτες δεν χρειάζονται συσκευές οξυγόνου για ν' αναπνέουν όταν το άεροπλάνο πετάει σε ύψος 8.000 μέτρων. Έπίσης ελαττώνεται στο ελάχιστον ο κίνδυνος της ναυτίας. Οι έπιβάτες μπορούν να τρηνυρίζουν μέσα στο άεροπλάνο και να καπνίζουν έλευθερα. Σε λίγους μήνες θάνε έτοιμα 22 άεροπλάνα τέτοιου τύπου.

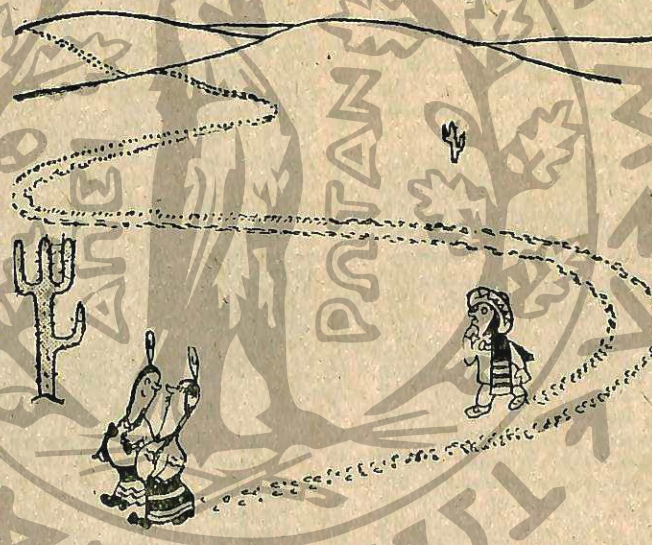
Τελωτοθεραπεία

— Με νεύριασε, Άγιστρε! Το πρώτο πράγμα που θ' αγοράσω αύριο το πρωί θα είνε ένας καρυδοθραύστης!...

— Άσε το να πάη στο διάβολο, βρέ γυναίκα... Δεν πειράζει που έχασες να κολλήσης το φακέλλο!...

Ο ΝΤΡΟΠΑΛΟΣ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ
— Τι λές; Να του δώσουμε λίγο θάρρος για να ντρίψη κουβέντα;

ΒΑΣΙΛΕΙΣ χωρίς θρόνο

Επειτα από την θύελλα των δύο πολέμων

Το περίφημο «Ημερολόγιο Γκόιτα», με τα γενεαλογικά δέντρα των βασιλικών οικογενειών και τις πληροφορίες που έδινε για τους πρίγκιπες και τους διαφόρους «γαλαξοαίματους» ευγενείς της Ευρώπης, έπαψε πια να εκδίδεται από το 1943. Οι εκδόσεις του βρίσκονται σήμερα στη ρωσική ζώνη της Γερμανίας και ασφαλώς ενδιαφέρονται περισσότερο για τον «επίουσιον», παρό για τον 43ον πρίγκιπα του Μεκλεμβούργου, παραδείγμα ατος χάριν, που έρνάζεται τώρα σ' ένα έστιατόριο του Βερολίνου... «Η εποχή μας είναι τόσο ανήσυχη και τόσο τραγική, που λίγοι άνθρωποι βέβαια θα ενδιαφέρονται να μάθουν αν ο Γερμανός αυτός πρίγκιπας έχασε ή όχι τα δικαιώματά του στο θρόνο των προγόνων του, ύστερ' από το γάμο του με τη νόθο κόρη του Μπράουνσχβιγκ, που κερδίζει κι αυτή το ψωμί της ως στενοδακτυλογράφος...

Στην Αμερική όμως, οι πλούσιες Αμερικανίδες εξακολουθούν να δείχνουν εξαιρετικό ενδιαφέρον για τους Ευρωπαίους ευγενείς και ιδιαίτερα για τους μεγάλους δούκες. Γι' αυτό, άλλωστε, πολλοί άπατεωνες κάνουν χρυσές δουλειές. Το 1946, η Αστυνομία της Φιλαδέλφειας έπιασε 7 ψεύτικους μεγάλους δούκες, από τους οποίους οι 5 δεν ήταν ούτε καν Ρώσοι, ο έκτος ήταν γιός ενός αρχαιοπώλου του Κιέβου και μόνο ο έβδομος είχε αληθινό τίτλο ευγενείας, αλλά άπλου βαρώνου Γενικός οι μεγάλοι δούκες που κυκλοφορούν σήμερα στην Αμερική είναι όλοι σχεδόν ψεύτικοι και μόνο μερικοί έχουν κάποια μακρινή συγγένεια μ' ένα μέλος της πρώην τσαρικής οικογενείας και χάρις σ' αυτήν βρίσκουν τις ευκαιρίες να «προεδρεύουν» σε συμπίαια και να «παρίστανται» σε χορούς ή σε συναυλίες με υπαλαλίσκους με το «αζήνιων», δηλαδή με άμοιδη που διακυμαίνεται μεταξύ 10 και 30 δολλαρίων...

Στην Ευρώπη, οι μεγάλοι και μικροί τίτλοι ευγενείας περνούν σήμερα άπρακτοί. «Άλλοτε οι διάσημοι ράφτες θεωρούσαν τιμή τους να ντύνουν δωρεάν τους Ισπανούς μεγιστάνες και τα κοινοπολιτικά ξενοδοχεία της Κυανής Ακτής, χάριν ρεκλάμας παραχωρούσαν στους μεγάλους ευγενείς δολόκληρα πολυτελή διαμερίσματα... Στις ημέρες μας όμως η ζωή είναι πάρα πολύ άκριθη και επί πλέον αυξήθηκε κατά πολύ ο αριθμός των βασιλέων που έχασαν τον θρόνο τους και ζουν εξόριστοι με τις οικογένειές τους μακριά από τη χώρα τους. Πριν από το 1914 οι βασιλικοί εξόριστοι ήταν ελάχιστοι. Θά τους θυμάστε ασφαλώς, Ήσαν τὰ μέλη των βασιλικών οικογενειών της Πορτογαλλίας και

της Γαλλίας, μερικοί απόγονοι του Βοναπάρτη, ελάχιστοι υποψήφιοι του θρόνου της Πολωνίας, δυο ή τρεις Ισπανοί «Καρλιστάι», δηλαδή απόγονοι του Δον Κάρλου λίγοι «εξωτικοί», χαλίφες, Νοτιοαμερικανοί αυτοκράτορες ή σάχηδες της Περσίας χωρίς θρόνο Δέν ήταν δηλαδή, περισσότερο από 25.

Ο πρώτος όμως παγκόσμιος πόλεμος, ως γνωστόν, παρέσυρε με τη θύελλα του αρκετές δυναστείες: Πρώτα των Ρωμανόφ, το 1917. Κατόπιν, το Νοέμβριο το 1918, των Αψβούργων, των Χοεντσόλλερν και των πολυαριθμωμένων βασιλέων και πριγκιπών της Γερμανίας. Έτσι βρέθηκαν περισσότεροι από 200 βασιλεί μακριά από τον θρόνο τους. Πολλοί μάλιστα δεν άργησαν να αντιμετωπίσουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες. Ο Κάιζερ, παραδείγματος χάριν, κατάφερε να διασώσει την τεραστία περιουσία του, ο Νικητής του Μαυροβουνίου όμως έζησε μόνο χάρις στη γενναιοδωρία του γαμπρού του, του Βίκτωρος-Εμμανουήλ της Ιταλίας.

Με τον Αλφόνσο 13ο και την οικογένειά του στο 1931, το Νεγκούς και τον Έδουαρδο 8ο στα 1936, το Ζώγου στα 1939, ο αριθμός των βασιλέων εξορίστων είχε φτάσει τους 250, στις παραμονές του δεύτερου πολέμου.

Ο πόλεμος αυτός προκάλεσε λιγότερες ζημιές απ' τον προηγούμενο στις βασιλικές δυναστείες — ίσως γιατί ήταν πιο λίγες. Η Ιταλική οικογένεια της Σαβοΐας (15 μέλη), ο Πέτρος 2ος της Γιουγκοσλαβίας, ο Κάρολος της Ρουμανίας κι ο Λεοπόλδος του Βελγίου προσετέθησαν σ' όλους τους άλλους. Μαζί με τα μέλη των οικογενειών τους έχουν φτάσει τώρα τους 300 περίπου.

Όλοι αυτοί είναι «άνεργοι» ως προς τα βασιλικά τους καθήκοντα. Πολλοί όμως απ' αυτούς, άντρες και γυναίκες, έχουν βρει διάφορες εργασίες αρκετά επικερδείς: Ένας απ' τους έγγονους του Κρόνπριτζ ο Ρούπρεχτ είναι βιβλιοπώλης στο Ούλμ. Η άνεψιά του τελευταίου βασιλέως της Σαξωνίας έχει γίνει δασκάλα στη σοβιετική ζώνη. Δυο αδελφοί του αρχιδουκά «Οθωνος των Αψβούργων ασχολούνται με το εμπόριο. Οι έγγονοι του Νικήτα του Μαυροβουνίου είναι σήμερα μικροαστοί εισοδηματίες. Κι' ενώ από τη μία μεριά υπάρχουν 300 βασιλικοί εξόριστοι, από την άλλη τα μέλη των βασιλικών οικογενειών που διατηρούν ακόμη το θρόνο τους δει υπερβαίνουν τα 50 ή 60.

ΛΟΥΣΙΕΝ ΚΟΡΟΖΙ

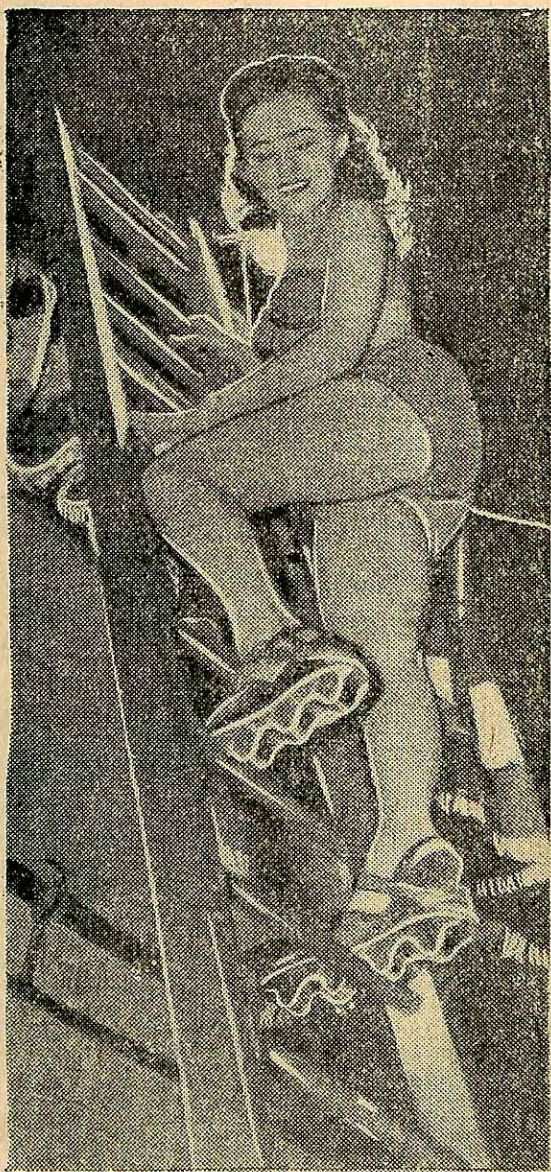
Μποξέρ μ' ένα χέρι

Θά πιστεύετε ασφαλώς ότι ένας άνθρωπος μ' ένα μόνο χέρι δεν έχει καμιά πιθανότητα να διαπρέψει στο υπό. Κι' όμως υπάρχουν σ' αυτόν τον κόσμο άνθρωποι που έχουν μόνο ένα χέρι και όμως έχουν φτάσει στην κορυφή της επιτυχίας. Ένας από αυτούς είναι ο Μποξέρ μ' ένα χέρι, ο οποίος έχει φτάσει στην κορυφή της επιτυχίας με το χέρι που έχει. Ο Μποξέρ μ' ένα χέρι είναι ένας άνθρωπος που έχει φτάσει στην κορυφή της επιτυχίας με το χέρι που έχει. Ο Μποξέρ μ' ένα χέρι είναι ένας άνθρωπος που έχει φτάσει στην κορυφή της επιτυχίας με το χέρι που έχει.

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Αυτές οι δύο νεαρές Λονδρέζες δεν φαίνονται και τόσο ένθουσιασμένες από τις όχι και τόσο... ευχάριστες μυρωδιές των δρόμων της αγγλικής πρωτεύουσας. Παντού υπάρχει, εσχατως σωροί σκουπιδιών. Εξ αίτιας της απεργίας των σκουπιδοφόρων! Ειδικά συνεννεία έκφωσαν αυτά τα σκουπιδία για την πρόληψη επιδημιών.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ!

Η Τζούν Νόλντεν, μία από τις νέες «ατάρ» που Χόλλυγουντ σπουδάζει προ ημερών ρεκόρ έκκεν, τρικόπτος, παρουσιάζοντας ένα ζευγάρι παπούτσια με ειδικές σόλες (για να ανθεκτούν οι γυναίκες τις σκάλες χωρίς κίνδυνο να γλιστρήσουν και να σπάσουν το πόδι τους!).

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΦΕΙΔΙΩΝ

Πώς κυνηγούν και πώς καταπίνουν τη λεία τους

Για τα φείδια κυκλοφορούσαν άλλοτε πολλές τερατώδεις διαδόσεις που οι επιστημονικές παρατηρήσεις τις αντέφαιναν πλέον. Ο λαός δεν πιστεύει πλέον ότι για να ξεφύγει από τους έχθρους του, το φείδι σχηματίζει κουλούρα δαγκώνοντας με το στόμα του την ουρά του, έτσι που να μπορεί να κυλιέται σαν τροχός...

Απεναντίας οι μυθικές ιστορίες περί θαλασσιών φειδιών, τις οποίες στην εποχή μας δεν πιστεύει κανείς έχουν κατα βάθος κάποια δόσι αληθείας γιατί είναι πιθανώτατο να υπάρχουν ακόμη φείδια του άκεανου σε θαλάσσιες διαστάσεις.

Το φείδι είναι ένας ζωντανός σωλήνας, προικισμένος με εξαιρετική ελαστικότητα που του επιτρέπει να εύρνηται σανάκια του και να διαστέλλει το φάρυγγά του σε τρόπο ώστε να μπορεί να καταπίνει λεία πολύ μεγαλύτερη από το κεφάλι του.

Αν δεν είχαν την ιδιότητα αυτήν πολλά είδη φειδιών θα πέθαιναν από την πείνα.

Το λιοντάρι, ο λύκος, ο σκύλλος και τα άλλα γνωστά σαρκοφάγα ζώα με θερμό αίμα έχουν ισχυρές σαγόνες και δόντια ικανά να δαγκάνουν και να τεμαχίζουν την τροφή τους. Το φείδι δεν έχει τίποτε απ' αυτά, δεν έχει καν ούτε χείλη για να κλείνει το στόμα του και να εμποδίσει την τροφή του να πέφτει έξω.

Δεν έχει επίσης ούτε πόδια, ούτε νύχια για να συγκρατήσει τη λεία του και να αποσπασί τις σάρκες κατά τεμάχια για να μπορέσει να τὰ καταβροχθίσει.

Με το πρωτόγονο στόμα του, το οποίο δεν διαφέρει πολύ από το στόμα του ψαριού, που είναι ο πρόγονος του το φείδι είναι υποχρεωμένο να καταπίνει τη λεία του δολόκληρη για να μην πεθάνει της πείνας.

Πρέπει ακόμα να εξηγήσουμε ότι πολλά φείδια δεν τρώνε συχνά.

Ο μέγας βόας, ο συσφιγκτήρ π.χ. δεν τρώει παρά μία μόνο φορά κάθε δυο βδομάδες. Σ' αντίσταθμισμα όμως όταν τρώει, τρώει για καλά.

Με ύπομονη κρύβονται τα φείδια κάτω από τα χόρτα ή ανάμεσα στους βράχους και περιμένουν να φτάσει η λεία σε μικρή απόσταση.

Ο συσφιγκτήρ βόας του

οποίου το σώμα έχει περιπίου το πάχος ενός ελαστικού αυτοκινήτου έχει την ικανότητα να εύρνη το στόμα του, που δεν φαίνεται μεγαλύτερο από το στόμα ενός σκύλλου, για να μπορεί να καταπίνει χωρίς να το μασήσει καθόλου, ένα δολόκληρο γουρουνόπουλο. Η δολόκληρη η καθόλου. Μέσος όρος δεν υπάρχει γι' αυτόν.

Αλλά και με τα μικρότερα φείδια συμβαίνει το ίδιο.

Στην Αφρική υπάρχει ένα είδος φειδιού πολύ μικρών διαστάσεων. Ονομάζεται «δασυπέλις», κλέβει τ' αυγά των όρνιθων και τὰ καταπίνει δολόκληρα. Κανείς δεν θα πίστευε αν το έβλεπε ότι θα μπορούσε να καταπίνει τόσο μεγάλα αυγά, δεδομένου ότι το μήκος του μόλις φθάνει τα 10 εκατοστά.

Και όμως το φειδάκι αυτό πιάνει άργα και προσεκτικά με τα χείλη του το αυγό και το ρουφά μέσα στο στόμα του, το οποίο δεν έχει παρά μερικά μικρά δόντια τα οποία βρίσκονται στο βάθος. Τη στιγμή που καταπίνει το αυγό αποφεύγει να σπάσει το τσόφλι του, προ-

ΕΝΑΣ ΓΟΗΣ ΦΕΙΔΙΩΝ

Στο Παρίσι εμφανίστηκε τελευταία ένας εξαιρετικός Μαρκενός γόης φειδιών που δίνει θεαματικές παραστάσεις σ' ένα τσίρκο. Ο Μαρκενός γόης έχει μαζί του φείδια όλων των ειδών που τὰ φέρνει να τυλιγνώνται γύρω από το κεφάλι του και τὰ σφύρα, μ' όλο που τα περισσότερα απ' αυτά είναι δηλητηριώδη. Επίσης τὰ κάνει να χορεύουν και να εκτελούν διάφορες ακροβατικές ασκήσεις στους ήχους ενός σάλου.

Άρθρον του Άγγλου κυνηγού Γζιμ Γιούραντ

του φθάση στο βάθος του φάρυγγος του.

Όταν φθάσει εκεί η διαστολή παύει διά μιας το αυγό σπάει και σε λίγο το φείδι φτύνει τὰ τσόφλια. Το περιεχόμενο του αυγού περνάει εύκολα πλέον στο στομάχι του. Το σπασίμο του τσόφλιου μέσα στο φάρυγγα γίνεται χωρίς σ' ένα είδος δοντιών που φυτρώνουν από τους αυχενικούς σπονδύλους του ζώου. Γι' αυτό η «δασυπέλις» πρέπει να πάρη όλες αυτές τις προφυλάξεις και να καταβάλει πολλές προσπάθειες για να καταπίνει ένα αυγό.

Αν σπάσει το τσόφλι προηγουμένως δεν θα μπορούσε να ρουφήξει το περιεχόμενο του επειδή δεν έχει τὰ κατάλληλα χείλη ούτε μπορεί να τὸ γλύψει με τη δισλωτή γλώσσα του όπως κάνουν οι σκύλλοι και οι γάτοι.

Δεν είναι όμως εξ' ίσου εύκολο για τὰ φείδια και τὸ να καταπιούν ζώα. Επιδόλεται προηγουμένως ἡ θανάτωσις του ζώου, πράγμα το οποίο ο βόας, επί παραδείγματι, επιτυγχάνει περισφιλώντας το θύμα του με το σώμα του.

Όταν πρόκειται περί πουλιών ή άλλων ζώων που έχουν νύχια, τὰ φείδια αρχί-

ζουν να τὰ καταπίνουν από το κεφάλι για ν' αποφύγουν ένδεχόμενο γάντζωμα των νυχιών στον οισοφάγο τους. Όταν όμως πρόκειται περί άλλων μαλακών ζώων, όπως είναι ο βάτραχος, παραλείπουν να λάβουν τις προφυλάξεις αυτές που είναι περιττές.

Κάποτε όμως ἡ κατάποσις ζώων πολύ μεγαλύτερων από τὰ ἴδια εκθέτει τὰ φείδια σε σοβαρούς κόπους και κινδύνους. Οι ἰθαγενείς των τροπικών χωρῶν, ἐνδερούς συχνά και πιάνουν τους πύθωνες, όταν αρχίζουν την πέψη μεγάλων ζώων που είχαν καταπίνει πρό λίγης ώρας.

Το μεγάλο φείδι βρίσκεται τότε σε πολύ δύσκολη θέση. Δεν μπορεί ν' απορρίψει την λεία του, ούτε να σωθῇ διά της φυγῆς κι' έτσι φονεύεται εύκολα. Αφού τὸ σκοτώσουν οι ἰθαγενείς ἀνοίγουν ἀμέσως την κοιλιά του και βγάσουν ἀκέραιο τὸ θύμα — ελάφάκι ή άλλο ζώο — τὸ ὁποῖον ψήνουν και τὸ τρώνε.

Ωστόσο τὰ φείδια δεν υποφέρουν ποτέ από δυσπεψία ακόμη κι' όταν καταπιούν δολόκληρα ζώα. Το στομάχι τους έχει την ικανότητα, έστω και άργα, να τὰ χωνέψει.

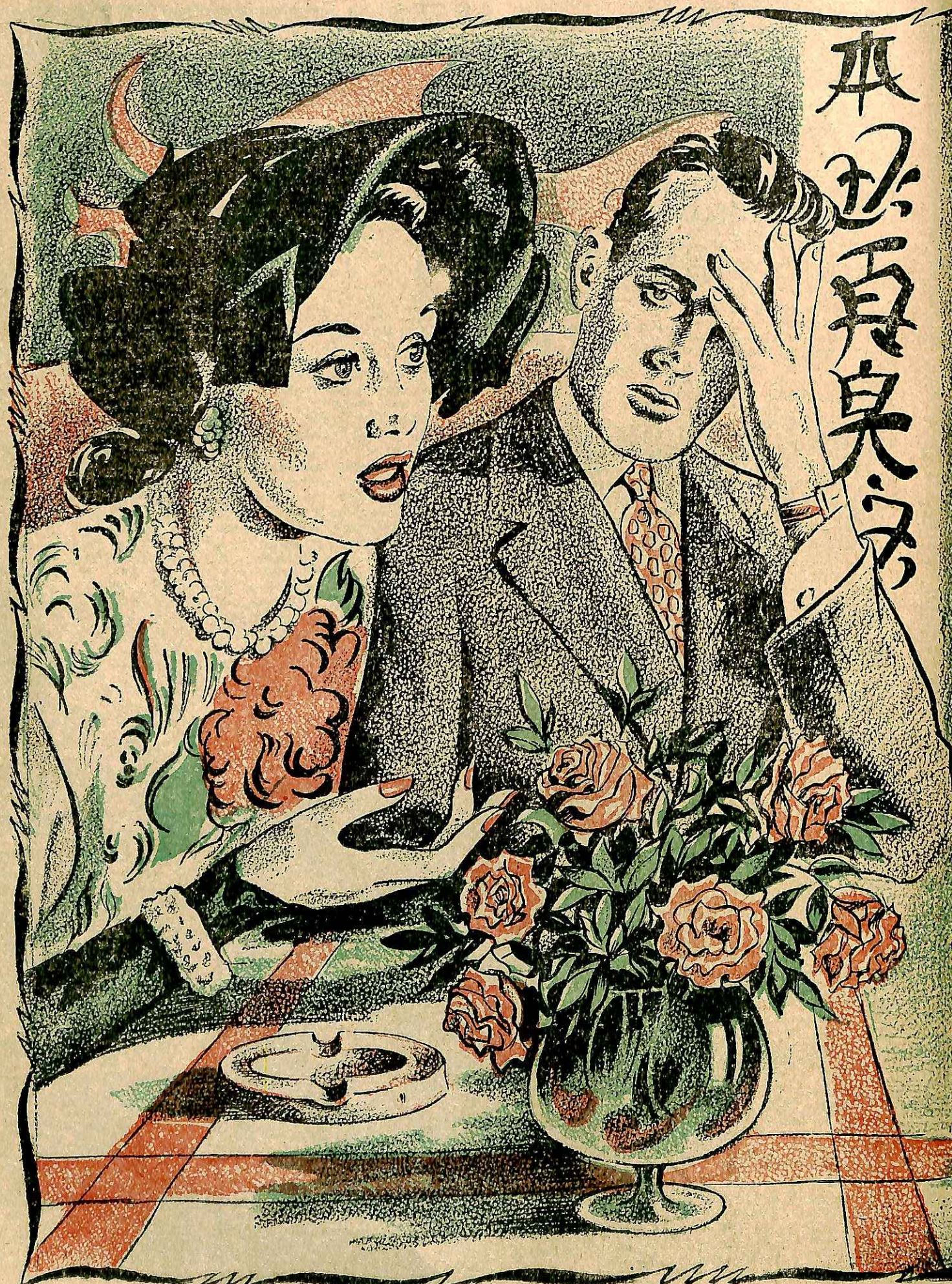
Μόνον το κεφάλι ενός ελαφιού δεν μπορούν να καταπιούν. Γατζώνουν τὰ κέρατά του στα κλαδιά ενός δέντρου και τὸ κόβουν τραβώντας με δύναμη.

Ο πύθων, παραδείγματος χάριν, όταν δεν ἐνοχληθῇ κουλουριάζεται στο έδαφος ἀφού καταπίνει τὴ λεία του και παραμένει σε ληθαργική κατάσταση ἐπὶ δεκαπέντε περίπου ἡμέρες που χρειάζεται για νὰ συμπληρωθῇ ἡ πέψις του. Επειτα ξεκινά πάλι, λιγνός κι' εύκλειτος εἰς ἀναζήτησιν νέας λείας.

Τὰ κραγιόνια κατά των λεκέδων

Οι λεκέδες από τοά, καφέ, ιώδια, μελάνι, λίπος κι' άλλες ουσίες πάνω σε ύφασμα και βαρέλιν, εύκολα με μία απλή καινούργια μέθοδο. Το ύφασμα απλώνεται πάνω από ένα χημικό μίγμα όμοιο στην όψη με κερί. Κατόπιν ξεπλένεται ο λεκές και τρίβεται με δεύτερο κραγιόνι, ως ότου χαθεί τελείως. Το πρώτο κραγιόνι περιέχει ένα οξυαλικό άλας και μία ούσια που λέγεται «τριάθανολαμιν» τὸ δε δεύτερο θειώδες νάτριο. Με την αντίδραση μεταξύ τους παράγεται μία «αλκοόλη» που εξαφανίζει το λεκέ.

本
必
再
臭
之

Η Άντα του Πενάνη

Δραματικό διήγημα

Πήγαινε να του ζητήσει εξήγησις για το ποιητικό τηλεφώνημα. Εκείνος του διηγήθηκε την παράξενη ιστορία του. Αφού τον άκουσε, αμίλητος, ο Τζιμ τον ρώτησε στο τέλος:

— Ξέρεις αν αυτή η δεσποινίς Βίτσερ έμεινε καθόλου στη Σαγκάη;
— Δεν ξέρω... Γιατί;
— Γιατί διάβασα στο τελευταίο φύλλο μιας εφημερίδας της Σαγκάης για κάποια γυναίκα που μεταχειριζόταν αυτό το κόλπο της φωτογραφίας για να πείνει φίλους.
— Ο Ρομπέρ κτύπησε το φίλο του απολιθωμένος.
— Με συγχωρείς που σε απογοητεύω, πρόσθεσε εκείνος. Αφού είδα όμως ότι έπαρνε το πράγμα στα σοβαρά, είχα καθήκον να σου ανοίξω τα μάτια! Πρόκειται για μια τυχοδιώκτρια.
— Μισή ώρα αργότερα, ο Ρομπέρ ξαναβρήκε τη Μάνδα στο πάρκο όπου είχαν δώσει ραντεβού.
— Ξέρετε, της είπε απρόοπτα, κάποιος φίλος μου μου μίλησε για τη διαμονή σας στη Σαγκάη.
— Ποιος ειν' αυτός;... Πέρασα απ' τη Σαγκάη προ δύο μηνών αλλά δεν γνώρισα εκεί κανένα... απάντησε εκείνη.
— Εκτός απ' τους άντρες που ψαρεύατε με τη μέθοδο της φωτογραφίας!
— Το χαμόγελο της κοπέλλας πάγωσε. Έσκυψε το κεφάλι της και μουρμούρισε:
— Έπρεπε να σας το πω, αλλά δεν ήθελα να μιλήσω πιά γι' αυτό το θέμα... Είχα διαβάσει σε μια εφημερίδα της Σαγκάης την αφήγησι αυτού του συστήματος που χρησιμοποιούσε μια Ρωσίδα. Η πονηρία της με διασκέδασε τότε... Χθές το βράδυ το θυμήθηκα.
— Όταν τον τα ψέμματα! διέκοψε ο Ρομπέρ. Η τυχοδιώκτρια της Σαγκάης είσατε σεις ή ίδια! Όλα τ' άλλα που μου είπατε για τις περιπλανήσεις σας για το θείο σας εινε παραμύθια!
— Έβραζε από μανία, για την απάτη εις βάρος του, εις βάρος της αγάπης του.
— Πάρτε πίσω τη φωτογραφία! Θα σας ξαναχρησιμοποιήσω στο βρωμοεπάγγελμα σας! πρόσθεσε.
— Η Μάνδα είχε γίνει άσπρη σαν πανί. Τα μάτια της είχαν πάρει μια έκφρασι άγρια κι' εχθρική. Έστριψε έξω φωνα κι' απομακρύνθηκε, δίχως να πη' λέξι...
— Όταν, το άλλο πρωί, ο Ρομπέρ έβγαζε στο γραφείο του, δρθηκε ένα τηλεγράφημα. Το άνοιξε και διάβασε με τα φρύδια ζαρωμένα:
«Παρακαλώ φροντίσατε επιστροφήν ανεψιάς μου Έλβε-
τιαν. Τράπεζα Ίνδοκίνας θα σας μετρήσει απαιτούμενα χρήματα. Έρρικος Βίτσερ—Γενεύη».
— Ακτινοβολώντας από χαρά, ώρμησε έξω απ' το γραφείο του. Δεν τούχε πη' λοιπόν ψέμματα η Μάνδα! Δεν είχε καμμία σχέση με την τυχοδιώκτρια της Σαγκάης. Μόνο που είχε παίξει με τη φωτιά εύτυχως δίχως να καίη...
— Σε λίγα λεπτά σταματούσε με το αυτοκίνητό του έξω απ' το φτωχικό ξενοδοχείο της.
— Είπε πάνω η δεσποινίς Βίτσερ, ρώτησε λαχνασμέ-
νος τον ξενοδόχο.
— Εκείνος τον κτύπησε κακόκεφα και μούγκρισε:
— Η δεσποινίς Βίτσερ, Πέθανε, κύριε... Χτές το βράδυ φύτεψε μια σφαίρα στο κεφάλι της!...

ΜΑΡΚ ΡΕΝΟ

«Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ» έπ' ευκαιρία της ε'όδου του στο δέκατο έτος από της έκδόσεώς του, εκφράζει με ειλικρινή συγκίνησι τις ευχαριστίες του στους άγαπητους αναγνώστες του, που τον περιέβαλαν επί έννεα ολόκληρα χρόνια με τη στοργή τους, την αγάπη τους, την εκτίμησι τους και τους προσέφερι ως ένα ελάχιστο δώρο αυτό το πανηγυρικό τεύχος του με τις εκατό σελίδες. Είπε δε βέβαιος ότι, όπως και στο παρελθόν, οι καλοί φίλοι του που τον διαβάσουν κάθε βδομάδα θα εκτιμήσουν ακόμη μια φορά αυτή τη νέα του προσπάθεια που έχει ως μοναδικό σκοπό να τους ευχαριστήσει περισσότερο, αδιαφορώντας για τις δαπάνες, το μόχθο και τις σμηρινές δυσκολίες μιας τέτοιας έκδόσεως. Εί-
πιας ξέρει πολύ καλά ότι αυτό το πανηγυρικό τεύχος δεν εινε τέλειο, αλλά το προσέφερε με ά-
γανη στους αναγνώστες του ως ένα άλλο δείγμα των μεγαλειτέρων προσπαθειών του, που θα κα-
ταβάλλη στο προσεχές μέλλον, για μια πραγματικά όμοια έκδοσι από πάσης αποψείας. Με αυτές λοιπόν τις ελπίδες που βασίζονται στην αγάπη και στην εκτίμησι των αναγνωστών του, εργάζεται ακόμα, στα για να φθάση το τέλειο ο «ΘΗΣΑΥΡΟΣ»

Το άπογεμα, ο Τζιμ μπήκε στο γραφείο του Ρομπέρ.

24ον

— Σωπα!... μούγκρισε ο Έντουαρ.
Και με μία προσπάθεια επεβλήθη στον
εαυτό του και πρόσθεσε σοβαρά:
— Να σε κρατήσω;... Θα τόκανα παρ'
όλο το σφάλμα σου, αν εύρισκες σε σένω
μία μετεμέλεια, κάποια τρυφερότητα...
Θάλεγα ότι ήταν μία στιγμή τρέλλας...
περιεργίας ότι μετενοείς κι' ότι κατά
βάθος μ' αγαπάς πάντα...
Σταμάτησε λίγο πνιγμένος από λυγ-
μούς. Κιτάζεε τη γυναίκα του, που έμενε
ακίνητη, σκούπισε τα δάκρυά του και συ-
νέχισε:
— Μα είναι παράλογος αυτός ο συλλογι-
σμός μου. Μόνον ο έρωθ θα μπορούσε να
σε σπρώξει σ' ένα τέτοιο σφάλμα. Άντε
πας το Μαλθιέρ! Κι' ενώ δεν είμαι πιά τί-
ποτε για σένα... Έ λοιπόν... θα σε σκο-
τώσω και θα σκοτώθω κι' ενώ έπειτα...
— Όχι, δεν θα με σκοτώσεις είπε η Ζα-
νίν, χαμογελώντας ήσυχα.
— Μα δεν καταλαβαίνεις λοιπόν;... Δεν
με πιστεύεις γιατί είμαι μαλακός χαρα-
κτήρας... γιατί σου μιλά απλά... γιατί
ξέρεις τις δυνάμεις σου επάνω μου... Δεν
φαντάζεσαι ότι μπορώ να σε σκοτώσω, έ-
γω, ο σκλάβος σου, το παιγνίδι σου, το
κτίσμα σου... Μα σου τ' ορκίζομαι σου
λέω αλήθεια! Πρέπει να πεθάνουμε κι' οι
δύο... Δεν μπορώ να σε μισώ... αλλά
υποφέρω φρικτά!...
— Άρπαξε το ρεβόλβερ, αλλά χωρίς να
τό ανασκώση. Ίσως κάποια ακατανίκητη
έλπιδα τον συγκρατούσε στο χέλιος του
γκρεμού... Η Ζαννίν κειράθηκε ότι η ζωή
της κρεμόταν από μία κρίσιμη στιγμή, α-
πελπίσας του... Χλωμίωσε, από μανία
μάλλον παρά από φόβο.
— Θα το λυμήναω να μ' αγγίξεις, είπε έ-
μένα που σ' έβγαλα απ' το μηδέν και σ'
έκλενα ό,τι είσαι... Απειλείς να με σκο-
τώσεις αφού δέχθηκες να δημιουργήσω
τη θέση σου, την παρουσία σου, με μέρα
που δεν μπορεί να τ' άνοιξη; Μίλας τώρα
για έλπιδα; Ίσως έπειδη ακολουθήσει ε-
πιτέλους την κλίση της καρδιάς μου, κι'
όχι το συμφέρον σου;... Πραγματικά, εί-
νε ο πρώτος αντίληψη, απ' τον οποίο δεν
έχεις να κερδίσεις τίποτα!
— Ήξερε ότι σε όποιονδήποτε περιπτώσει,
τέτοιας φοβερής, λέξεις θ' αψώφισαν τον
άντρα της. Έξ' άλλου, η απειλή του Έν-
τουάρ την είχε κάνει έξω φρονών. Προη-
γουμένως τον περιφρόνησε για την τυ-
φή και λυσιμυρία του. Τώρα τον μισούσε για
την τόλμη του, γιατί ήθελε να την κάνει
δική του στο θάνατο. Α, δεν της έδινε
το διαζύγιο; Σκόπευε να τη συντηρή, αν
κάτι που του άνηκε δικαιωματικά; Θα του
δειχνε αυτή!...
— Ξέσχισε κομμάτιασε την καρδιά του
σάν το σκληρότερο δάκτυλο. Εκείνος άκου-
γε, πνιγμένος απ' τη φρίκη.
— Δεν με σκοτώσεις όταν συγκρατήθη-
κες να παντρευτείς την έρωμένη του Πάβ-
Βατίε, για να πετύχεις μία καλή θεία. Δεν
.....
ΤΟ ΛΑΚΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ
Δοσιλόγα
Μου τόπανε προχτές, όροσι,
έχεις παρόε... Μονομωραναί,
και μου ποίεις κοπάνα...
Κι' ενώ έχω πάω πεζή
σου μωρή, σε λιμοζύι,
κάνεις τρελή έμφανή!
*
Όροσι, χνιγίσσαι άπρεπώς,
σε νόμικα «άλλεως πώς»
κι' εν τάξει εν Αθήναις...
Μα βλέπω φερέσαι αναλό-
ωσαν μεγάλη δοσιλό-
ωπλεγμένη σε κομίνες.
*
Μούπανε δε πολύ συχνά
ότι στου θλόκα μου συχνά
παρέα με πέντ' έξπ...
Και δεν χνιγίσσαι τούτ' α - λερ
όπως και πρώτα «Ροζι-
(Καίσι),
παρά μονάχα «Ρεζί»!
*
Γύρνα στο σπίτι μας
(Ξανά)
— τι Κολωνά - τι Κο-
(Λυνά-
ν' αναγαλλίση η πιά-
(τοα)
Και μπέε στή σκάση
(σου νονά
να ζαναθάλητ τη νου-
(νά-
να σε καρή η τασά-
(τασι)...
Ο ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑΣ

με σκότωσες όταν τόν, έπεισα να μην πό-
λυεζέτασι τις διαπραγματεύσεις σου με
τους αγοραστές των πλοίων του. Δεν με
σκότωσες όταν σ' έκανα βουλευτή, χάρις
στον πολυτίμητο αυτό προστάτη, καθώς και
στον Πρεζάρ που περίμενε να τόν δια-
δεχθώ. Δεν με σκότωσες όταν, όλο το Πα-
ρισιό μιλούσε για τα κέρδη σου απ' τις σκέ-
σεις μου με τόν ύπουρο. Δεν με σκότω-
σες όταν πήγαινα στο σπίτι του Γκουρντεν-
τάλ για να εξασφαλίω τη συνεργασία
του στην ύπαρξη των σιδηροδρόμων...
Οι έρασται μου σ' έκαμαν διευθυντή! Οι
έρασται μου σε πλούτισαν! Και τώρα με
φοβερικές πώς θα με σκοτώσεις, γιατί ο-
γοπή το βαρύνω ντε Μαλθιέρ; Φαίνεται
πως αυτόν δεν τόν κρίνεις έκμεταλλεύ-
σιμο!...
— Όταν τελείωσε ο Σαμπριάλ βρήκε τη
δύναμη να σπκώξη.
— Όχι, δεν θα σε σκοτώσω... πρόσφερε
ήρεμα όυνη απ' το δώ!
— Μπορώ να μάθω τι σκοπεύεις να κά-
μεις; ρώτησε με θράος η Ζαννίν.
— Θα το μάθεις στην ώρα του, όυνη!
— Απ' αυτό το δωμάτιο;... ή απ' αυτό
το σπίτι;
— Απ' το γραφείο μου, που είναι δικό μου.
— Όσο για το σπίτι, σου άνηκει.
— Η Ζαννίν δίστασε λίγο.
— Πιστέψα με, είπα με τόνο συνδιαλλα-
γής, το προτιμώτερο είναι να χρισώμε
δικώς κανόναλα.
— Ο Έντουαρ δεν άπάντησε. Την κύττα-
ζε με μία έκφραση παράξενη, άνησυχαστι-
κή, σφίγγοντας σπασμωδικά με τα δάκτυ-
λά του την άκρη του τραπεζιού. Ήταν
συντηρημένος απ' τόν πόνο. Δεν εύρι-
σκε λέξεις κατάλληλες.
— Η Ζαννίν ανασκώσε τους ώμους της και
βγήκε απ' το γραφείο.
ΙΕ'
Την άλλη μέρα, οι έφημερίδες δημο-
σίευσαν τρείς είδησεις καταπληκτικές: «Ο
βουλευτής και διευθυντής των σιδηροδρό-
μων Έντουαρ Σαμπριάλ είχε υποβάλει την
παραίτησή του κι' απ' τα δύο αυτά αξιό-
μιστα του. Έπειτα είχε καλέσει σε μονο-
μαχία ένα γνωστό σπέρτμαν γιατί τόν
είχε θέσει στην υπηρεσία του. Τέλος είχε
παρακαλέσει τόν ύπουρο να δεχθώ μια
δωρεά 5 εκατομμυρίων φράγκων για τό τα-
μείο συντάξεως του προσωπικού των σιδη-
ροδρόμων.»
— Όλος ο κόσμος σχολίασε τα άπρόοπτα
αυτά γεγονότα, χωρίς όμως να τα συσχε-
τίση καθόλου με τη Ζαννίν. Ο Σαμπριάλ
είχε φροντίσει να μη την έκθεσει.
Οι κακές γλώσσες έλεγαν ότι ο Σαμ-
πριάλ είχε κάνει καταχρήσεις, κι' ότι είχε
παραιτηθώ για να προλάβη πριν τόν απο-
λύσουν. Οι φαινομενικοί λόγοι της μονο-
μαχίας του επιβεβαιώνων αυτές τις υπο-
θέσεις.
Μερικοί φίλοι θέλησαν να έπισκεφθούν
τους Σαμπριάλ, διδάσμενοι από πειρίρ-
γεια. Άλλα βρήκαν κλειστή την πόρτα
τους.
— Η Ζαννίν, απομονωμένη στο διαμέρισμά
της έθραζε από μανία. Το μόνο που την
πρηγορούσε, ήταν ότι ο Μαλθιέρ θα την
σπλάσσει απ' τόν άντρα της!
Μα δεν είχε προβλέψει καθόλου τις «θεα-
τρικές αποφάσεις» του Έντουάρ - έτοι έ-
κρινε τη συμπεριφορά του.
Πέρασε όλη την ήμερα και τη νύχτα,
παρακαλώντας να την κάμη χήρα το πι-
στόλι ή το σπαθί του Λουσιέν. Και πιστέψε
ότι είχε εκπληρωθώ η ευχή της όταν, το
άλλο πρωί έφεραν στο σπίτι το Σαμπριάλ
ανάσθετο σαν πεθαμένο. Η πληγή του
ήταν σοβαρή: μια βαθεία σπαθιά στο άρι-
στερό μέρος του στήθους. Είχε τραυματι-
σθώ κι' ο πνεύμων.
Στην αρχή, οι γιατροί δεν πίστευαν ότι
είχε ζούσε. Έπειτα καθισούσαν λίγο δη-
λωσαν όμως ότι θα εξασκοιούσαν να υ-
παρκη κινδύνος επί μία βδομάδα.
— Η Ζαννίν φαινόταν ότι πεθαίνοντας μ' ά-
φοσίωσι το σύζυγό της. Τη θούαζαν όλοι,
γιατί δεν έφυνε καθόλου απ' το δωμα-
τίο του. Αναπνύονταν σε μία πολυθρόνα,
δίπλα στο προσκέφαλό του. Δεν φαινόταν
να φοβάται πούμενε μόνη μαζί του. Κι'
όμως η κατάστασή του ήταν άκομην τόσο
κρίσιμη, ώστε μία εσωτερική αίμορραγία
μπορούσε να φέρη το θάνατο κεραυνόδο-
λο. Έπρεπε λοιπόν να βρισκείται κοντά
του ένας νοσοκόμος, ικανός να τόν βοή-
θήση άμέσως να τόν άνασκήση, να τόν
τοποθετήση σε κατάλληλη θέση, ή για να
εμποδίση επικίνδυνες κινήσεις του σε πε-
ρίπτωσι παραληρήματος. Παρ' όλες λοιπόν
της πονηρίας και της διαμαρτυρίας της, η
Ζαννίν δεν καθώρθηκε ν' απομακρύνη τόν
έμπιστο φύλακα που είχαν βάλει οι για-
τροί κοντά στον Έντουαρ.
Μία μέρα, που είχε άπουσιάζει αρκετή
ώρα απ' την κάμαρά του, είδε να βγαίνει
απ' το γραφείο του ο ίδιαιτερος καμαριέ-
ρης του. Κρατούσε ένα κλειστό φάκελλο

κι' ένο πακέτο σφραγισμένο με βουλοκέρι.
— Τι είναι αυτά; ρώτησε η Ζαννίν.
— Ο κύριος συνήλαε! της ανήγγειλε χα-
ρούμενα ο υππρέτης. Μπορούσε μάλιστα να
μού δώση να καταλάβω ότι ήθελε αυτά τα
χαρτιά και να μου υποδείξη που τα είχε.
Τα πήρα λοιπόν απ' το γραφείο του και
τού τα πηγαίνω.
— Για να τα ιδώ... είπε η κ. Σαμπριάλ.
Του πήρε άμέσως απ' τα χέρια το φα-
κελλο και το πακέτο. Στόν πρώτο διάβα-
σε τη διευθυνση.
«Κύριον Πρόεδρον της Γερουσίας - Α'-
νάκτορον του Λουξεμβούργου.»
Και στο πακέτο τις λέξεις:
«Φάκελλος Α' ντε Π.» - Να παραδοθώ, εις
περίπτωσι θανάτου μου στον κ. Γενικό
Εισαγγελέα.»
— Η Ζαννίν άγνησε από μία δυσάρεστη έκ-
πληξη. Δεν άφισε ώστόσο να φωνή η ταρα-
χή της. Έπείστεψε τα χαρτιά στον υππ-
ρέτη και του είπε:
— Ναί, έξω τι είναι. Πηγαίνε τα στον
κύριο που σου τα ζήτησε. Άκουσε με ο-
μως! Δεν υπαινιγ άμέσως στο δωμάτιό του,
για να μη συγκινηθώ τώρα που ζαναδρ-
κε τις αισθήσεις του. Ρώτησε το νοσοκό-
μο αν νομίζη ότι πρέπει να παρουσιασθώ.
— Α, θα υπό πής έπίσης πού φύλαξε ο κύ-
ριος αυτά τα χαρτιά στο δωμάτιό του!
Μπορεί να ζαναρχήση το παραλήρημά του.
Και πρέπει να έξω πού θα βρω άν χρειά-
σηθ' το σπουδαίο αυτά χαρτιά.
— Ο καμαριέρης δεν άπόρησε για μία τό-
σο άπλη διαταγή. Κομμία άλλωστε ένδει-
ξις δεν είχε επιτρέψει στο υππρετικό προ-
σωπικό να υποτιμηθώ τι συνέβαινε μεταξύ
των δύο συζύγων.
Σε λίγες λεπτά ο υππρέτης ζαναγύρισε
και είπες:
— Καλλίτερα να περιμένετε λίγο, -κυ-
ρία ως ότου σας είδοποίηση ο νοσοκόμος.
Ο κύριος είναι κάπως κουρασμένος απ'
την προσπάθεια πούκαμε για τα χαρτιά
του.
— Τα κράτησε κοντά του;
— Με ζιτάζες να τα φυλάξω στο μικρό
ντουλατάκι, κοντά στο παράθυρο. Πίρε
έπειτα το κλειδί και το πέραςε μαζί με
την άλλη που έχει κρυμμένο κάτω απ' το
μαξιλάρι του.
— Η Ζαννίν γύρισε στο δωμάτιό της κι' άρ-
χισε να σκέπτεται. Τα αρχικά ψήφια «Α.
ντε Π.» σήμαιναν προφανώς «Λούκ ντε
Πρεζάρ».
Τι περιείχε ο φάκελλος εκείνος; Ίσως
έγγραφα ένοχοποιητικά για τόν Πρεζάρ.
Και το γραμμά πώς τόν παρόδρε της Γε-
ρουσίας; Μία καταγγελία δικώς άλλο...
Μα - όπως πίστευε τουλάχιστον η Ζαννίν -
ο Έντουαρ δεν μπορούσε να ζήρη τις δο-
λοχολίες του Πρεζάρ και του Γκουρ-
ντεντάλ στην ύπαρξη των σιδηροδρόμων
κι' άκομην περισσοτερο δεν μπορούσε να
κρατή άποδείξεις. Ότόσο... είχε κάνει
αυτός τα πρώτα σχέδια ως μηχανικός. Έ-
πειτα είχε άπουσώξη έσωνικά απ' την διορ-
γάνωσι του μεγάλου έρνου. Μήπως είχε
ανακαλύψει κάτι το ύπουτο;...
Κι' ήταν ένας άνθρωπος με ήλιθια ευ-
συνειδησία! Άν κρατούσε ένα στοιχείο
καταστροφικό για τόν αντιπρόεδρο της
Γερουσίας δεν θα διάταζε να το χρησι-
μοποιήση... και μάλιστα τώρα που ήξερε
ότι η γυναίκα του υππρεξε φιλενάδα του
πολιτικού προστάτη του!
«Τι να κάνω; - συλλογιζόταν η Ζαννίν.
Πώς να μάθω; Πώς να πάρω αυτά τα χαρ-
τιά;... Δεν θέλω να καταστραθώ ο Πρε-
ζάρ. Μπορεί να μου χρησιμεύση άκομην
έξω ότι θα μεγαλώση περισσότερο η έ-
πιρρή του για το συμφέρον του Ροζέ
πρέπει να διατηρήσω τόν ίαχυρό αυτό σύμ-
μαχο. Το έρνοστάσιο Μπερτελέν έχει σ-
νάγκη από κρατικές πριοννελλίες...»
Τηλεφώνησε άμέσως στον Πρεζάρ ότι
ήθελε - να του μιλήση. Εκείνος έφτασε σε
λίγο. Ήταν, ο μόνος έξνος πούμπαινε στο
μεγάρο μετά το σκάνδαλο.
— Μα τι συμβαίνει τελοσπάντων; ρώτη-
σε. Μόλις έμεινε μόνος με τη Ζαννίν. Έ-
χασε ξαφνικά τα μυαλά του ο άντρας σας;
Καταστράφηκε θυσιάσε την παρουσία του
και μία λαμπρή θεία... και χτυπήθηκε με
τόν καλλίτερο εφησυχάχο του Παρισιού! Τι
σημαίνουν όλ αυτά;
— Έννε έξασφα έπλιάρης.
— Ζηλιάρης; Και ποιόν ζηλεύει;
— Το Μαλθιέρ... έσας... όλον τόν κό-
σμο!
— Διάβολε! Κι' έμένα άκομην... Έπει-
τα από τόσα χρόνια... Με μία γυναίκα
έξυπνη σαν έσας;
— Τίποτε δεν είν' άδύνατον... Είναι ζή-
τημα τύχης.
— Ώς τώρα η τύχη ήταν μάλλον με το
μέρος σας.
— Άς αφήσουμε τα λόγια άναπατέ μου!
Πιστέψτε με, δεν μπόρεσα καν να έξη-
νηθώ με τόν Έντουαρ. Έμωθα απ' τις έ-
φημερίδες τις αποφάσεις του.
— Πώς!... Μα έσεις τόν κάνατε ό,τι θέ-
λατε, σαν νευρόπαστο... Εύτυχώς πού η

σπαθιά του Μαλθιέρ σας απαλλάσσει απ'
τόν όψιμο αυτό μαυισμό.
— Δεν είναι βεβαίον... Μπορεί και να
γλυτώσει...
Μία τόσο παράξενη λάμψη πέρασε απ'
τά μισόκλειστα πράσινα μάτια της Ζαννίν,
ώστε ο Πρεζάρ άνατρίχιασε έλαφρά. Άλ-
λα σκέφθηκε άμέσως:
«Τι με νοιάζει έμένα στο κάτω-κάτω;»
— Μιλάτε για το θάνατο του Έντουάρ
σαν για μία άπολύτρωσι, πρόσθεσε η κ.
Σαμπριάλ. Άκούστε όμως γιατί σας έφερα
έδώ: Άν πεθάνη θα παραδοθούν στον
προεδρο της Γερουσίας και στον εισαγγε-
λέα κάτι γραμμάτα και έγγραφα που σας
άφορούν. Μαντεύετε τι είναι;
Πριν άκόμο συμπληρώση την τελευταία
φράσι της ο Πρεζάρ, ο τόσο μορφωμένος
και καθώς πρέπει κύριος, πρόσφερε μία ά-
κατονόμαστη βλαστήμια. Έπειτα ρώτησε
ζωηρά:
— Έσεις έχετε αυτά τα γραμμάτα Ζαννίν;
— Όχι, δυστυχώς.
— Μπορείτε να τα πάρετε;
— Είναι δύσκολο. Ο Έντουαρ δεν μ' έμ-
πιστευε. Ίσως μάλιστα έβαλε να κλει-
δώσουν αυτά τα χαρτιά στο δωμάτιό του,
για προφύλαξη από μένα.
— Ο Πρεζάρ δεν κρατούσε πιά τα προ-
σχήματα.
— Σας έξω καλά, είπε άπότομα θέλε-
τε να μου τα πουλήσετε. Πόσα ζιτάτε;
— Η νέα γυναίκα γέλασε, χωρίς να δια-
μαρτυρηθώ κι' άπάντησε:
— Πρέπει να μάθω τι αξίζουν, πριν σας
τα δώσω. Τι είν' αυτά τα χαρτιά;
— Ο Πρεζάρ θα προτιμούσε να μη της τό
πεί. Άδικα όμως προσπάθησε να το άπο-
φύνη. Άλλωστε, ήξερε ήδη τόσα πράγμα-
τα η Ζαννίν!... Της έξήγησε λοιπόν με
συντομία: Για τις κερδοσκοπικές έπιχει-
ρήσεις του κατά την κατοσκευή της νέας
σιδηροδρομικής γραμμής χρειάζονταν με-
ρικές μεταβολές στα σχέδια του Σαμπριάλ.
Του είχε μιλήσει λοιπόν με ειλικρίνεια,
βεβαίως ότι δεν θάφυνε αντίρρηση.
— Μπρά! Πρώτη φορά τ' άκούω! φώναξε
η Ζαννίν. Δεν καταδεχτήκατε λοιπόν τη με-
σολάβησι μου σ' αυτή την περίπτωση;
Χαμογελούσε σαρκαστικά, γιατί καταλά-
βαινε τους λόγους: Θα είχε τότε ύπερ-
βολικές άπαιτήσεις και κατόπιν θα κρα-
τούσε στη διάθεσι της τόν Πρεζάρ. Ένώ
υπήρχε η πιθανότης ότι ο σύζυγος θα φαι-
νόταν βολικώτερος χωρίς τη δική της κα-
θοδήγησι.
— Εται λοιπόν, ο Πρεζάρ είχε έκτεθώ
πολύ στο μηχανικό. Κι' ο Σαμπριάλ κρα-
τούσε στα χέρια του αρκετά στοιχεία για
να τόν καταστρέψη.
— Θανάτικες πολύ άδέξιες, παρετήρησε
η Ζαννίν. Θάπρεπε να ζήτησε ότι δεν θά
τα καταφέρανε μόνος, μ' ένα τύπο σαν
τόν άντρα μου. Μόνον έχω θα μπορούσα
να τόν φέρω στο νερά μας.
— Έλάτε, μη με μαλώνετε, είπε ο Πρε-
ζάρ με ύφος ευγενικής υπταγής. Έχω

μία δικαιολογία: Ήμουν άπολύτως βέβαιος
ότι κι' αν άκομην δεν δεχόταν να συνε-
ργασθώ μαζί μου, ο άντρας σας δεν θα πρό-
διδε ποτέ ένα φίλο. Πού είχε συντελέσει
τόσο στην πολιτική σταδιοδρομία του.
— Ασφαλώς! Μα αυτός προδίδει τώρα τόν
έραστή της γυναίκας του. Κι' αυτό δεν εί-
νε πιά προδοσία!
— Τόν υπερασπίσεθε λοιπόν;
— Η Ζαννίν άνασκήσε τους ώμους της κι'
άπάντησε:
— Σας υπενθυμίζω ότι είχατε από τότε
αυτή την ιδιότητα κι' ότι συνεπώς έπρεπε
να φυλαχτήτε από έναν άνθρωπο, που πρό-
ρούσε κάθε στιγμή να γίνη λυσσασμένος
έχθρος σας...
— Τώρα πιά έγινε το κακό. Άς βρούμε
το φάρμακο.
— Έλάτε αύριο στις 11 το πρωί. Άφ' ό-
του πηγαίνει καλλίτερα ο Έντουάρ, ο νο-
σοκόμος λείπει αυτή την ώρα.
— Ο Πρεζάρ άνασκήρθηκε και χλωμίωσε.
— Η Ζαννίν τόν κύτταξε στα μάτια και πρό-
φερε με φυσικότητα:
— Πρέπει ναμιαστε μόνον μαζί του για
μία τόσο κρουθή συνουμία.
— Μα... σκέπτεσθε να του μιλήσετε,
έμπρός μου...;
— Άν έχη τις αισθήσεις του, θα έπικα-
λεσθήτε τη γενναίωψυχή του.
— Κι' αν δεν τις έχη; μωρουμούσε ο
Πρεζάρ. Τι σκοπεύετε να κάνετε;
— Να πάρω τα χαρτιά απ' το έπιπλο, ο-
που έξω πώς βρίσκονται.
— Κι' έχετε άνάγκη της παρουσίας μου;
— Ασφαλώς! Το κλειδί είναι κάτω απ' το
μαξιλάρι του. Πού να ζήρη τι μπορεί να
συμβεί μ' ένα άρρωστο που παθαίνει έ-
ξάψεις απ' τόν πυρετό;... Έννοια σας
όμως μν φοβάσθε θα κάνω μόνη μου όλη
τη δουλειά. Δεν θα χρειασθώ να παραβιά-
σετε τις κλειδαριές... Άλλά χρειάζομαι
ένα μάρτυρα για ασφάλεια... σε περιπτώ-
σι δυστυχήματος!
— Ο Πρεζάρ δέχθηκε άναγκαστικώς. Κι'
ήταν τόσος ο φόβος που τόν κυριεύσε γι'
αυτό το σχέδιο, ώστε έσχάσε να ρωτήση
τη Ζαννίν τι άντάλλαγμα θα του ζητούσε
για να του παραδώση το φάκελλο...
— Ώς την άλλη μέρα, η Ζαννίν άπέφυγε να
μην στήν κάμαρα του Έντουάρ, έκτός απ'
τις ώρες του ύπνου του. Γιατί ζαναδρίσκε
αίγα - αίγα τις αισθήσεις του και θ' άντε-
λαμβάνετο την παρουσία της.
Το έπόμενο πρωί, ο Πρεζάρ έφτασε στις
11 άκριδώς.
— Όλα πάνε καλά! του ανήγγειλε η
νέα γυναίκα. Μόλις τώρα έφυναν οι για-
τροί, άφου άλλαξαν τους άποδέσμευσις. Ο
Έντουαρ κούραστηκε και άναπαύεται. Θα
μιλήσω στο νοσοκόμο...
— Πράγματι κάλεσε μ' έναν υππρέτη το
νοσοκόμο και του είπες:
— Άν θέλετε να ρυήτε, όπως χέες, εί-
θε έλευθέρος, θα μείνω έχω κοντά στον
άντρα μου. Άν χρειασθώ καμμία βοήθεια,

«ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ»
Η Άμερικανίδα Καϊύ Ντάλυ, μία έξυπνη διαφημιστρια, κατέφυγε σ' ένα
πρωτότυπο τρόπο για να βρη ένα διαμέρισμα. Έβαλε σ' ένα πολυσύχναστο
δρόμο της Νέας Υόρκης ένα τεράστιο «πανω» με το νόστιμο πρόσωπό της
και τη σχετική άγγελία της. Μέσα σε δύο ήμερες έλαβε 93 τηλεφωνήματα
με προσφορές και βρήκε έτσι γρήγορα το διαμέρισμα που ζητούσε.

Τό πρώτο φιλί

— Εμπρός! φώναζε ο Λοχανός 'Αρνιβίλ, τας ψηλά τ' οπαθί του.

Ήταν υπέροχος πάνω στ' αλόνι του, λεπτός, καλοκαυμμένος, με γαλάνα μάτια.

Ο ούρανός, έλαμπε, ο λονάλανος, πάνω απ' τ' Σαραντόσσα. Οι κίποι ήταν ανθισμένοι. Μα όλες οι χορές και τ' αρμάματα, τ' ανοίξε, ως αυτές του 1806 πηγαίαν, χαμένα για τους ανθρώπους.

Ο πόλεμος λυσομανούσε. Οι Γάλλοι πολιορκούσαν την πόλη. Κι' όλοι οι κάτοικοι ήταν έτοιμοι να παυήσουν ακριβία τη ζωή τους.

Τώρα οι πολιορκητές είχαν ανοίξει μια τρύπα στα τείχη. Κι' από εκεί ώρμησαν μέσα στην πόλη ο Λοχανός 'Αρνιβίλ με τους άνδρες του.

Επειτα από λίγη ώρα οι κανονιές είχαν ανάψει, οι μέτρητες φωτίες στην πόλη. Οι στρατιώτες του 'Αρνιβίλ προχωρούσαν αψηφώντας τις σφαίρες που σφύριζαν γύρω τους. Σαφνικά ο Λοχανός τους έβλεπε πάνω στη σέλλα του. Είχε πληγυθεί στο στήθος. Δύο άνδρες του κατέβηκαν, απ' το αλόνι και τον περιποιήθηκαν.

Σιγά, σιγά, κόπασε το πανδοχείο της μάχης. Οι κανονιές είχαν παύσει γιατί η ερειπωμένη Σαραντόσσα είχε παραδοθεί επιτέλους.

Ένας απ' τους υπολοχαγούς του 'Αρνιβίλ διάταξε να μεταφέρουν τον πληγωμένο Λοχανό σ' ένα γειτονικό ώραίο σπίτι, όπου είχε διακρίνει στο παραθύρου ένα νυαίκειο πρόσωπο. Ήταν το μέγαρο της ντόνας Μερσεντές, ντάη, Αρόννια. Ή νάα αυτή νυναικά, με τα μαύρα μαλλιά και το αγέρωχο ύψος, μισούσε τον πληγωμένο που της επέβαλαν τόν έγχρο, τόν όπιο της πόλεως της. Ήταν όμως Χριστιανή και σεβόταν τους νόμους της φιλογένεως. Έδωσε λοιπόν τις απειτούμενες διαταγές στις υπηρέτριες της.

Αφού ξάπλωσαν το Λοχανό σ' ένα κρεβάτι, περιποιήθηκε η ίδια την πληγή του.

— Η κατάσταση του είναι σοβαρή, δήλωσε σ' ένα φίλο ο γιατρός που τόν εξέτασε. Δεν επιτρέπεται να μετακινηθεί. Θα σ'ε παρακολουσώ να τόν κρατήστε εδώ.

Η ντόνα Μερσεντές δεν άπντησε. Τό μισός ήταν ζωγραφισμένο στο πρόσωπό της. Θό έκτελλε και τόν καθόν της απέναντι τού πληγωμένου... μα θά προσευχόταν κάθε βράδυ στην Παναγία για τόν θάνατό του!

Όταν συνήλθε σ'ε λίγες μέρες ο Λοχανός Ζαν, 'Αρνιβίλ κτύπησε γύρω του τόν άγνωστο περιβάλλον όπου βρισκόταν. Είπε ένα ώραίο νυναικείο πρόσωπο σκυμένο πάνω του.

— Μην κοιμείσθε. Καθίστε άουκος... τού είπε η άνω, σπ, με τή μουσική φωνή της.

Ο Λοχανός τήν, κτύπησε καλύτερα ένν τού έδενε την πληγή του. Τό πρόσωπό της είχε όμορφα άνάμνητος. Ο νέος έννοιωθε μιά εύτυχισμένη άδυναμια, μιά άπέραντη εύγνωμοσύνη για τήν ζήνη εκείνη και συνχρόνως μιά ζώηρη περιέργεια.

Τις επόμενες μέρες άώ, τπσε κι' έμαθε για τή νόσκόμο τού. Ήταν μιά νέα χήρα άριστοκρατικής οικογενείας Νέος κι' ο 'Αρνιβίλ και δίχως υπέρτα από μί, κρός, έννοιωθε έκχωρηστή συνκίνησι για τή περιποίησι της νυναικής εκείνης.

Ένα άπόνεμα της είπε: — Σας εύχαριστώ, κυρία, απ' τή βάθη της καρδιάς μου για τήν άφοσίωσι που μου δείξατε!...

Εκείνη σκυμάθηκε και τόν κτύπησε για πρώτη φορά με ένδιαφέρον, γιατί ως τότε είχε συνήθει να τόν θεωρεί σάν μιά πληγωμένη σάρκα χωρίς προσωπικότητα. Τά γαλάνα μάτια τού είχαν μιά παιδιακτική έκφρασι. Τό αίμα ξανάρχισε να ροδίζει τή μάνουλά του.

Έτσι φαινόταν καλόγελο. Έδειχνε τή δόλοεκα δόντια του.

Μα η 'Ισπανία δεν τού χαμογέλασε κι' αυτή.

— Έκαμο τή καρδία μου σάν Χριστιανή, κυρία, τού άπάντησε άποφένοντας τή ματιά του.

Σκεφθηκε ότι άφου ο πληγωμένος πηγαίε καλλί, τρω, θά μπορούσε να τόν εμπιστευθεί στην κερμαρία της. Κι' όμως, δίχως να ξέρει γιατί, έσκόλουθησε να τόν περιποιήται η ίδια.

Οι έπισκέψεις της ήταν γι' αυτόν οι εύχρεστερες στιγμές της ήμερας.

Ένα πρωί, όμως, ξανακούσθηκαν πυροβολισμοί στή σιωπηλή πόλη. Είχαν ξαναρχίσει οι συζητήσεις. Πως μπορούσε ο Λοχανός να μένει ξαπλωμένος σ' ένα κρεβάτι, όταν οι στρατιώτες τού πολεμούσαν...

Τήν άλλη μέρα λοιπόν, η ντόνα Μερσεντές τόν βρήκε όθιο, ντυμένο κι' έτοιμο να φύγει.

— Πού πάτε; τού είπε. Ο νιστός λέει πως χρειάζεσθε άκούη άνάπαυσι.

— Οι πληγές τού σώματός μου τρευνήθηκαν χωρίς σ'ε σας κυρία, άπάντησε ο 'Αρνιβίλ, με τρευσιασθή φωνή. Αν μείνω όμως πιά πολύ έδω, φοβούμαι πως θά γίνω άνιάτρευτη ή πληγή της καρδιάς μου.

Η ντόνα Μερσεντές κα, τακκίνισε και κατέβασε τή ματιά της. Έμεινε άκίνητη, όταν ο Λοχανός της φίλησε τή χέρι. Δεν εύρισκε τή δύναμι να τόν εμπιστευθεί.

— Μισώ τους Γάλλους! Έφυνε έπειτα γρέχοντας, κλείστηκε στήν κάμαρά της κι' άρχισε να προσεύχεται για τή ξανάδοξη τού ιεροδ πατριωτικού της μί, κρός. Μα όταν τελείωσε δέν βρήκε στήν καρδιά της παρό μόνον έρωτα για τόν άσθρο που είχε σώσει απ' τόν έάνατό!...

Σ'ε λίγο, ο Λοχανός ζή, τπσε να τήν άποκριθώ, υπ, ρώ να σου τόν πώ... Σ'ε να πουλάει κι' ένν... μ' ό, λη μου τή ψυχή... 'Ο Θεός άς με συγχωρέσει... Οί, λησε με!...

Τό χέρι της κρύωνε μέσο στή δική του. Ο 'Αρνιβίλ έσκυθε πιά πολύ και της έδωσε στή άσπρο και πλατύ της μέτωπο τόν πρώτο και τελευταίο φιλί της άγάπης...

— ΑΙΖ ΛΑ ΘΕΡΤΕ

— Είχε πάρει τή χέρι της και τόν γέμιζε φιλή. Θέλησε να τήν άνασκήσει. Εκείνη όμως τού έκαμε νόμια ότι ήταν άνώφελο. Ή ζωή της έφυνε.

— Πεθαίνω Ζαν... πολυάναπνεύμε μου!... Φιθύρισε. Μα είμαι εύτυχισμένη που βρισκόμαι κοντά σου... Τώρα που πληρώσα... υπ, ρώ να σου τόν πώ... Σ'ε να πουλάει κι' ένν... μ' ό, λη μου τή ψυχή... 'Ο Θεός άς με συγχωρέσει... Οί, λησε με!...

Τό χέρι της κρύωνε μέσο στή δική του. Ο 'Αρνιβίλ έσκυθε πιά πολύ και της έδωσε στή άσπρο και πλατύ της μέτωπο τόν πρώτο και τελευταίο φιλί της άγάπης...

γιά να μ'ην πέση. Ή καρδιά της φώναζε τήν άπάντησι, χαρούμενη και ζεστή σάν τόν ήλιο: «Ναι!...Ναι!»

Μα ένα σύννεφο πέσσε ξαφνικά έμπρός στή ματιά της: Ξανάειδε τήν αίματοχυσία σ'τους δρόμους της Σαραντόσσας.

— Όχι, δεν μπορούσε να δώση τή χέρι της σ'όν κατακτιπή! Ήδταν προδοσία για τήν πατρίδα της για τ' όνομά της!

Είχε γίνει κατάκληψη. Έσπινγε νευρικά τή πανωμένη χέριά της.

— Ντόνα Μερσεντές!... μουρμούρισε ίκενειακά ο ώραιος Λοχανός.

— Αδύνατον, κυρία, άδύνατον! πρόφερε επιτέλους η νέα νυναικά. Ή άπόφασί μου είναι άμετάκλητη. Είπε ο Γάλλος και είμαι 'Ισπανίδα!

Ο 'Αρνιβίλ κατάλαβε ότι όλα ήταν άνώφελα. Πρίν περάσει τή κατάκληψη φώναξε μ' άπελπισία:

— Η ζωή μου είναι άχρηστη πιά! Θα σ'ε άποδείξω πως ζέρει να πεθαι, νη ένός Γάλλος!

Ή ντόνα Μερσεντές έπεσε σ'ε μιά πολυδρόνα συντετριμμένη απ' τήν πάλη. Είχε δώσει τόν άνθρωπο που άγαπούσε παράφορα! Δεν θά μπορούσε πιά να νυμφίρη τή καρδιά. Συγχρόνως ντραπέτα, για τόν έαυτό της. Έπρεπε να πληρώση για τήν άδυναμιά της, γιατί είχε δώσει τήν καρδιά της σ' ένα ένχρο!

Μιά άορια άποφασιστική, τή ζωγραφίσθηκε στή πρόσωπό της. Σ'ε λίγο, έννοι, νε απ' τόν σπότη της ντυμένη άνδρικά και άπλησμένη με μιά καραμπινο Πη, ονι, νε κι' αυτή να πολεμή, νη...

Οι όδομικες έσκόλου, θουσάν. Μιά ομάδα πατριωτών είχε έπιχειρήσει να ξαναδώσει τούς Γάλλους απ' τόν κέντρο της πόλεως. Μα τή γαλλική ήπική έπετεθή άκάθεκτο πρόσευσε τή όδορράνιμα κι' άποδεκάτισε τούς τελευταίους ύπερσπασίας της Σαραντόσσας.

Σ'ε λίγο, η μάχη είχε τελειώσει. Ο δρόμος είχε γεμίσει άπό νεκρούς.

Ο Λοχανός 'Αρνιβίλ είχε πολεμήσει σάν ήρωας. Μα ο θάνατος δεν τόν είχε θέλησει... Τώρα κτύπησε με ήλι, ψι, τή πτώμα Προσεέ άναμειά τούς ένν νέο που κοινιόταν έλαφρά. Έσκυψε πάνω του... κι' είδε ότι ήταν νυναικά: η ντόνα Μερσεντές!

— Εβόλε μιά φωνή πονεμένη και νονάτη, δίπλα της. Εκείνη άνοιξε με κόπο τή ματιά της και τόν άναγνώρισε.

— Γιατί ήρθατε έδω;... τράούλε, ο νύς ή τρέλ, λο!... Μα ε'ε σ'ε σ'ε... Εκείνη κούνησε τόν κεφάλι της, σάν νάλενε «όχι», και μουρμούρισε σδυμένα: — Ζαν!

Είχε πάρει τή χέρι της και τόν γέμιζε φιλή. Θέλησε να τήν άνασκήσει. Εκείνη όμως τού έκαμε νόμια ότι ήταν άνώφελο. Ή ζωή της έφυνε.

— Πεθαίνω Ζαν... πολυάναπνεύμε μου!... Φιθύρισε. Μα είμαι εύτυχισμένη που βρισκόμαι κοντά σου... Τώρα που πληρώσα... υπ, ρώ να σου τόν πώ... Σ'ε να πουλάει κι' ένν... μ' ό, λη μου τή ψυχή... 'Ο Θεός άς με συγχωρέσει... Οί, λησε με!...

Τό χέρι της κρύωνε μέσο στή δική του. Ο 'Αρνιβίλ έσκυθε πιά πολύ και της έδωσε στή άσπρο και πλατύ της μέτωπο τόν πρώτο και τελευταίο φιλί της άγάπης...

— ΑΙΖ ΛΑ ΘΕΡΤΕ

— Είχε πάρει τή χέρι της και τόν γέμιζε φιλή. Θέλησε να τήν άνασκήσει. Εκείνη όμως τού έκαμε νόμια ότι ήταν άνώφελο. Ή ζωή της έφυνε.

— Πεθαίνω Ζαν... πολυάναπνεύμε μου!... Φιθύρισε. Μα είμαι εύτυχισμένη που βρισκόμαι κοντά σου... Τώρα που πληρώσα... υπ, ρώ να σου τόν πώ... Σ'ε να πουλάει κι' ένν... μ' ό, λη μου τή ψυχή... 'Ο Θεός άς με συγχωρέσει... Οί, λησε με!...

Τό χέρι της κρύωνε μέσο στή δική του. Ο 'Αρνιβίλ έσκυθε πιά πολύ και της έδωσε στή άσπρο και πλατύ της μέτωπο τόν πρώτο και τελευταίο φιλί της άγάπης...

— ΑΙΖ ΛΑ ΘΕΡΤΕ

— Είχε πάρει τή χέρι της και τόν γέμιζε φιλή. Θέλησε να τήν άνασκήσει. Εκείνη όμως τού έκαμε νόμια ότι ήταν άνώφελο. Ή ζωή της έφυνε.

Τί αξίζει τ'ο «816»;

Ένα άλλο θαυματουργό φάρμακο κατά τού καρκίνου

Μετά τόν άντικαρκινικό όρρό τού 'Ιταλού γιατρού, για τόν όποίο γράσαμε στή προηγούμενη φύλλο μας, άναγγέλλεται απ' τή γαλλική Τύπη ότι ύπάρχε, άπό 14 χρόνια ένα φάρμακο κατά τήν τρομερή αυτής πληγής τού καρκίνου, όφειλόμενον στίς ύπομνητικές έρευνες ένός Γάλλου έπιστήμονος, τού καθηγητού 'Εστοίπώ, της Σχολής Ανθρωπολογίας. Έχει τήν όνομασία «816» κι' οι πρώτες ύλες του είναι δύο μέταλλα, τή νικέλιον (τό κοινό νίκελ) και τή κοβάλτιν. Παρουσιάζεται δέ με μορφή κολλοειδούς διαλύσεως που χρησιμοποιείται σ'ε ενέσεις.

Όπως βεβαιώνουν μερικοί ειδικοί, έχει σώσει ήδη χιλιάδες άρρώστους, πού, έπειτα άπό άδυναμίες και μάταιες χειρουργικές έπεμβάσεις, είχαν χαρακτηρισθ'ε ως άνίστοι κι' είχαν έγκαταλειφθ'ε πιά απ' τούς γιατρούς των. Δεν άπαγορεύεται σ'ε καμιά περίπτωση, Μπορεί να δοθ'ε και σ' έτοιμοθάνατο. Ωστόσο οι έπίσημοι Ιατρικοί κύκλοι άμφισβητούν αυτές τις έπιτυχίες τού υολόντι τις έπιβεβαιώνουν οι ίδιοι οι ένδιαφερόμενοι με εύχρηστικότητα γράματα τούς προς τόν καθηγητή.

Ας πάρουμε μερικές απ' τις γαλακτωματικότερες περιπτώσεις:

Ένας πατέρας είχε ένα κοριτσάκι 3 έτών, πού είχε π'σει, είχε γτυπήσει άσχημα κι' ύπέφερε άπό τότε άπό καρκίνο τού προσώπου. Έπ'τα ένέσεις τού «816» έσωσαν τόν παιδί. Άποδείχθηκαν άκετές άχι άπλάς για τή σταματήσουν τήν πρόοδο τού κακού άλλα για τή δέ έξουδετέρωσιν όλοτετα.

Μιά νυναικά 77 έτών είχε πάθει τόν 1943 ένα «ένοςάρκωμα» καρκινώδους φύσεως. Η περίπτωση της είχε θεωρηθ'ε άσπληστη. Τό «816» τή νιάτρωσε, κι' άπό τότε «δεν παρουσίαζε κανένα παθολογικό σύμπτωμα».

Πέρσι θεσπίστηκε με τόν πολύτιμο αυτό φάρμακο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Χίλης. Τό γαλλικό 'Υπουργείο 'Εξωτερικών έλαβε τότε ένα έμπιστευτικό έγγραφο τού 'Υπουργείου 'Υγείνης, πού τού ζήτησε να έπιβάλη σ'ούς Γάλλους διπλωμάτες της Χίλης, με τήν άπειλή άστυχών κυρώσεων να μ'ή κάμουν λόγο γι' αυτή τήν ύπόθεσι.

Ο γυιός ένός μέλους τού άμερικανικού Κοινοβουλίου είχε πάθει καρκίνο. Ο πατέρας τού ζήτησε έπειγόντως ένέσεις «816». Ο καθηγητής 'Εστοίπώ τις έστειλε άμέσως μ' ένα δέμα.

Άλλα η γαλλική τηλεοπτική ύπηρεσία άπαγόρευσε έπανεμφάνισιν να περάσει τόν δέμα ως ύτου επί τέλους ή άποστολή του έγινε με τόν διπλωματικό ταχυδρομείο τής άμερικανικής πρεσβείας.

Τέλος, στίς 2 'Ιουλίου 1946, ή «Τεχνική 'Επιστήμη των Σπесиαιτέ» εξέδωσε μιά νυναικά: δυσμενή για τόν «816» τονίζοντας ότι δεν παρουσίαζε κανένα θεαματικό ένδιαφέρον.

Ωστόσο τόν ίδιο καιρό ο πολωνικός ραδιοφωνικός σταθμός άσνολήθηκε σ'ε πολλές έκπομπές του με τις έννοσίες τού καθηγητού 'Εστοίπώ και τόν άμερικανικό ραδιοφωνό μιλούσε για τήν κοινότητα άνασκήσει.

Αυτά είναι τή νενονότα έντελώς άμεολήπτα. Δεν μπορεί βέβαια κανείς να κοινή γωρίς θετικά στοιχεία για τήν άποτελεσματικότητα τού «816». Είπε όμως πάντως περίεργο τόν ότι οι Γάλλοι άσούδησι έπιμένουν να κρατούν σιωπή για ένα φάρμακο, για τόν όποίο τ'όσος θήρυκος γίνεται σ'ε ξ'εωτερικό. Κι' αυτό παρατηρείται τόν ίδιο καιρό πού διακρίθηκαν στή Γαλλία δύο γιατροί, κατηγορούμενοι... ότι νιάτρωσαν νιλιάδες άρρώστους, άκολουθώντας μιά μέθοδο άχι έπίσημα παραδεχόμενη!

Κατάσκοποι του τελευταίου

ΠΟΛΕΜΟΥ

Γο «Κίτρινο λουλούδι»

Δεν έμαθε κανείς ποιά ήταν τή πραγματική όνομά της. Ήταν μιά 'Ισπανίδα πριγκίπισσα, όπως Ισχυρίστηκαν πολλοί: Ή έγγονή τού νικητού τού Πόρτ-Αρθούρ... Μόνο οι άνώτατοι άρχηγοί της 'Ισπανικής ύπηρεσίας κατασκοπείας έγνώριζαν ίσως τή μυστική της. Άλλ' αυτοί δεν μίλησαν ποτέ. Άπό τ' άλλο μέρος, ή χώρα όπου έδρασε ήταν ή Σοβιετική Ρωσία. Έτσι, πολλές λεπτομέρειες άπό τή δράσι της, παραμένουν άκόμη άγνωστες...

Στήν προπολεμική Μόσχα, τή πολυτέλεστερα άπό τή νυχτερινά κέντρα ήταν τή «Όδοσφικ», Ήταν τή μέρος όπου έσυχναζαν οι άνώτεροι αξιωματικοί των Σοβιέτ.

Άνάμεσα στίς χορεύτριες τού κέντρου ήταν και μιά μικρή 'Ισπανίδα, πού τήν έλεγαν «Κίτρινο λουλούδι». Δεν θάπρεπε να έχη κλείσει άκόμη τή είκοσι χρόνια της.

Ήταν ένα λεπτεπίλετο πλάσμα, με όμορφα χαρακτηριστικά και άρμονικό σώμα. 'Υπήρχε κάτι τόν αίθερίο σ' όλη τήν εμφάνισή της... Και χόρευε τόσο ύπέροχα, τόσο θεία.

Οι θαυμαστές της ήταν πολλοί. Κι' ή φήμη έλεγε πως τή «Κίτρινο λουλούδι» πετούσε άπό τή μιά άγκαλιά στήν άλλη.

Αυτή όμως δέν κοάτησε πολύ. Μιά μέρα, έμφανίσθηκε ο άνθρωπος πού παραμέρισε άμέσως όλους τούς άλλους.

Ήταν ο στρατάρχης Τουχατσέφσκι. Ήλθε σ'ε ρωσικός, έπιβλητικός, είχε κάτι τόν άριστοκρατικό στή συστροφή του. Και τή «Κίτρινο λουλούδι» δέν χαμογέλουσε πιά παρά μόνο γι' αυτόν.

Σ'ε λίγο, όλοι στή Μόσχα μιλούσαν, για τόν τρυφερό είδύλλιο τού στρατάρχου με τήν έρωτική χορευτριά.

Σαφνικά, μιά μέρα, ο Τουχατσέφσκι συνέληφθη και παρεπόμεθη σ'ε δική, με τήν κατηγορία ότι ήταν άρχηγός ή μετείχε σ'ε μιά συνωμοσία πού άπέβλεπε στήν άνατροπή τού σοβιετικού καθεστώτος. Οι σοβιετικές άρχες είπαν τότε πως είχαν έδοσι σ' έπαφή με έντες δυνάμεις.

Ωστόσο, κανείς δέν βρήκε τίποτε τόν ύποπτο στίς σχέσεις του με τόν «Κίτρινο λουλούδι», ούτε διατυπώθηκε καμιά κατηγορία εναντίον της μικρής 'Ισπανίδας.

Λίγο καιρό άργότερα, ο Τουχατσέφσκι τουφεκίσθηκε.

Τό «Κίτρινο λουλούδι» έξαφανίσθηκε άπό τή Μόσχα.

Οι Ρώσοι πρόσδεσαν σ'ε λίγο πως μερικά μυστικά τους, πού τή θεωρούσαν άνεξιχνίαστα, ήταν γνωστά άπό ώριμένους έντες δυνάμεις. Ο

Ένοχος για τήν μετάδοσι αυτών των μυστικών θάπρεπε να ήταν ο Τουχατσέφσκι. Και ο άνθρωπος αυτός είχε τιμωρηθ'ε. Δεν ύπήρχε κανένας λόγος να ύποθέσουν πως ή μικρή 'Ισπανίδα φίλη του είχε σχέση με όλα αυτά...

Πέρασε άρκετός καιρός άπό τότε. Μερικούς μήνες πρίν άπό τήν έναρσί τού πολέμου, ήρθαν στή Μόσχα για να σπουδάσουν στή σοβιετικά πανεπιστήμια μερικοί Μογγόλοι φοιτητές και φοιτήτριες.

Άνάμεσα σ' αυτούς βρισκόταν και μιά νέα, πολύ όμορφη.

Ή ζωή της ήταν πολύ ήρεμη. Είπε αλήθεια ότι άπόφευγε τούς συμπατριώτες της. Άλλά κανείς δέν τήν παρεξηγούσε γι' αυτό. Ήταν άλλα, σπ, πολύ έπιμελής στή μαθηματικά της, φαινόταν άχορταγή για μαθησι κι' έδειχνε πάντα έναν άνυπόκριτο ένθουσιασμό για τούς σοβιετικούς θεσμούς.

Στό άναμεταξύ, ο πόλεμος είχαν άρχισι στην Εύρώπη. Οι γερμανικές στρατιές είχαν εισχωρήσει άπό παντού και μέσα στή ρωσική έδαφος και συνέχιζαν τήν κεραυνόβολο προέλασί τους.

Μάιος 1942.

Τήν εποχή εκείνη μέσα άπό τόν σοβιετικό ύπουργείο των Στρατιωτικών, έξαφανίσθηκαν σπουδαιότατα έγγραφα, πού άφορούσαν τήν έθνική άμυνα.

Ή ύπόθεσις τηρήθηκε μυστική, άλλ' οι σοβιετικές άρχες έκαμαν εύρύτατες έρευνες.

Άνακάλυψαν τότε ότι ή μικρή Μογγόλα φοιτήτρια δέν ήταν άλλη άπό τή «Κίτρινο λουλούδι» και ότι συνδεόταν με τόν γραμματέα ένός στρατηγού.

Αυτή τή φορά τήν ύποπτεύθηκαν σ'ε σοβαρά. Άλλά θεώρησαν σκόπιμο να μ'ή τήν ένοχλήσουν. Άρχισαν, όμως, να τή παρακολουθούν στενά.

Νοέμβριος τού 1943.

Μιά νέα έξαφάνισις έγγραφών έγινε άπό τόν σοβιετικό ύπουργείο των Στρατιωτικών. Άλλ' αυτή τή φορά τή έγγραφα δέν βρήκαν άπό τόν ρωσικό έδαφος.

Οι σοβιετικές άρχες έγνώριζαν τώρα τή πάντα. Ο Ένοχος ήταν ο γραμματέας τού στρατηγού. Αυτός έκλεβε τή έμπιστευτικά σχέδια. Τά παρέδιδε κατόπιν τού «Κίτρινο λουλούδι», πού φρόντιζε για τή μετάδοσί τους σ'ε ξ'εωτερικό.

Διατάγη άμέσως ή σύλληψις τού γραμματέα τού στρατηγού. Άλλ' ο άνθρωπος αυτός πρόφτασε γ' αυτοκτονήσι. Έξ'εστας μιά σφαίρα στή κεφαλή του.

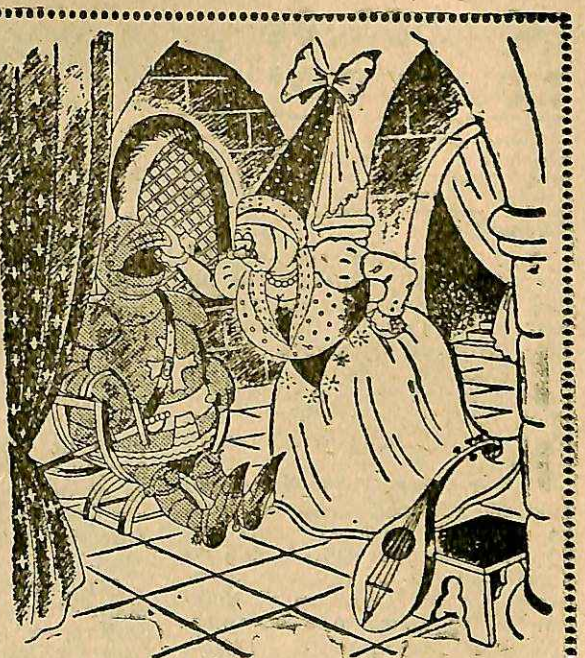
Τό «Κίτρινο λουλούδι», συνέληφθη έπίσης. Στό δικαστήριο άρνήθηκε έπίμυνα ν' άποκαλύψη ποιά ήταν τή πραγματική όνομά της, καθώς και τή όνομασία των συνειγών της. Ωτά όνόματά των συνειγών της, τή μόλυνσε όμως με άπολυτή ήρεμία τή δική της ενοχή.

— Έίνα κατασκοπος άπό πατριωτισμό, είπε. Και θυσίασα στην πατρίδα μου ότι πολυτιμώτερο είχα: τήν ψυχή μου. Λυπάμαι γιατί δέν μπορώ να προσφέρω τίποτε πιά στήν πατρίδα μου και σ'όν Αυτοκράτορά μου... Αυτή είναι ή μοναδική μου λύπη. Ο θάνατος δέν με σοβίζει.

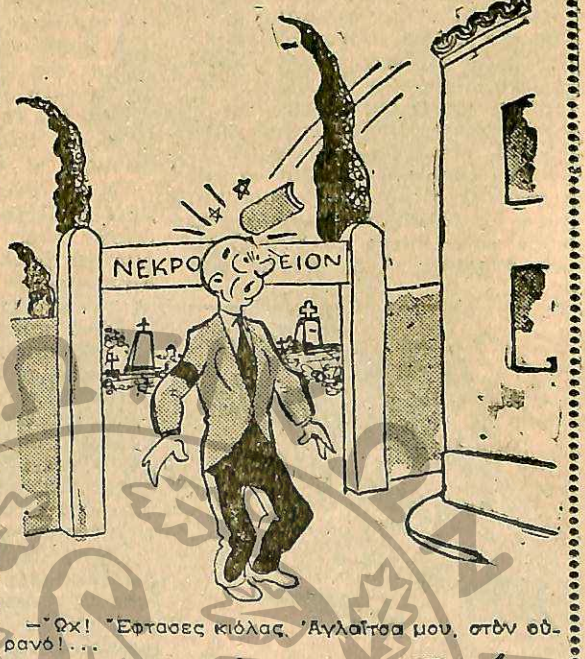
Τήν κατέδικασαν σ'ε θάνατο. Άλλ' όταν τήν άλλη μέρα ήρθαν να τήν πάρουν άπό τήν κελιά της, για να τήν όδηγήσουν μπροστά τόν έκτελεστικό άπόσπασμα, τήν βρήκαν νεκρή.

Πως είχε πεθάνει; Δεν είχε χορηγιοποιήσει κανένα βίαιο μέσον, ούτε κανένα δηλητήριο.

Ο θάνατός της παρέμεινε ένα μυστήριο. Και τή πιθανώτερο είναι ότι ή αίνιγματική 'Ισπανίδα πέθανε με τόν τρόπο πού χορηγοποιούν κάποτε οι 'Ινδοί Γιόγκι κάνοντας ξαφνικά τήν καρδιά της να σταματήσι.

ΟΤΑΝ Ο ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΦΟΡΟΥΣΕ ΠΑΝΟΠΛΙΑ
Η σύζυγος: Βγήκε πάλι έξω ο μουρτζάρος, χωρίς να μου τ'ο π'η!...

Μή φοβάσθε ΤΟ ΝΕΡΟ!

"Ένας απ' τους γνωστότερους καθηγητές κολυμβητικής, ο διέθνους φήμης 'Αμερικανός Φράνκ Ντάλτον δίνει τις παρακάτω συμβουλές για όσους πάσχουν από... (υδροφοβία):

Στά 49 χρόνια του σταδίου μου, έχω μάθει κολύμπι σε 35.000 άντρες, γυναίκες και παιδιά. Και, σ' όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, χρειάστηκε πρώτα-πρώτα να πείσω το μαθητή μου ή τη μαθήτριά μου ότι, για να κολυμπήσει καλά, έπρεπε πριν απ' όλα να πάψει να θεωρή έγχθρό του το νερό!

"Αν ανήκετε στην κατηγορία εκείνων που φοβούνται το νερό, το καλλίτερο είναι να πάρετε μαθήματα από έναν ειδικό, που θα καταλάβει την ψυχική σας κατάσταση και θα γιατρέψει το φόβο σας με το κατάλληλο σύστημα. "Αν όμως δεν μπορείτε, εφαρμόστε μόνος σας τις παρακάτω συμβουλές, που βόηθησαν πολλούς άλλους σαν και σας να ξεσικειωθούν με το υγρό στοιχείο.

"Ο πρώτος και κυριώτερος φόβος σας αφορά, δίχως άλλο, το βούτηγμα στο νερό το κεφαλιού, του στομάτου και της μύτης σας. Για να τόν υπερικήσετε, δεν έχετε παρά να μητέ με μια ρηχή στέρνα, είτε να γεμίσετε με νερό ένα μεγάλο κουβά και να βουτήσετε σ' αυτό 5-6 φορές τη μύτη, τα μάτια και το στόμα σας. Κάθε φορά πρέπει να διαρκή λίγο παραπάνω ή βουτιά σας αυτή.

**Στις 3 γυναίκες
οι 2 μεταχειρίζονται
'ακατάλληλο
χρώμα Πούδρας**

**ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΤΙΣ ΚΑΝΕΙ
ΝΑ ΦΑΙΝΩΝΤΑΙ ΑΡΚΕΤΑ
ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ**

Οι καινούργιοι χρωματισμοί της πούδρας **Tokalon** είναι διαλεγμένοι με μεγάλη ακρίβεια χάρσι στο χρωματοσκόπιο ειδικώς για την απόχρωσι της επιδερμίδος σας.

Την Έκτη φορά, δοκιμάζετε 'ανοίξετε τα μάτια σας. Θα διαπιστώσετε πως δεν είναι διόλου δύσκολο. Φέρνετε το χέρι σας εμπρός σας, το κυττάζετε, μετράτε τα δαχτυλά σας... Βλέπετε λοιπόν πως δεν είναι διόλου φοβερό το πράγμα;...

Την επόμενη φορά, συγκρατείτε την αναπνοή σας κι' ανοίγετε το στόμα σας.

"Επαναλαμβάνετε την ίδια «γυμναστική» επί πολλές ημέρες, πρωί και βράδυ, αν μπορείτε. Σε λίγο, θα νοιώθετε πιά τόν έαυτο σας μέσα στο νερό σαν στο σπίτι σας», έντελως άνετα, γεμάτο αυτοπεποίθησι.

Και τώρα, αν η εξάσκησί σας έγινε με τόν κουβά στο λουτρό ή στην κουζίνα σας, θα συνεχίσετε σε μια στέρνα, είτε στο ρηχό και ήσυχο νερό κάποιας άκρογιαλιάς. Θα μητέ στο νερό ως τη μέση.

Θα μισοκαθήσετε, έτσι που να βουτηχτούν οι ώμοι σας. Θα τεντώσετε τα χέρια σας οριζόντια, με τις παλάμες γυρισμένες προς τα πάνω και θα γύρετε σιγά-σιγά το κεφάλι προς τα πίσω, ως ότου βρεθούν κάτω απ' το νερό τ' αυτιά σας. Θα δώστε τότε με το πόδι σας μια έλαφρή ώθησι στο βυθό. Θα ίδητε άμέσως το σώμα σας ν' άνασκηώνεται και να έπιπλεη σαν βαρκοϋλα.

"Αν δεν επιτύχετε με την πρώτη φορά, ξαναδοκιμάστε. "Έχετε υπομονή κι' έπιμονή.

Οι πρώτες σας δοκιμές θ'άνε άδέξιες, λίγο κομικές. Μή φοβάσθε όμως, δεν πρόκειται πάντως να βουλιάσετε. Και δεν θ' άργήσετε να βρήτε ευχαρίστησι με την πρώτη αυτή έπιτυχία σας.

Τώρα πρέπει να κάμετε το ίδιο γύμνασμα προύμυτα. Πατάτε στο βυθό, τεντώνετε τα χέρια σας πάνω απ' το κεφάλι σας, γέροντε προς τα εμπρός, ως ότου το πρόσωπό σας άκουμπήση στο νερό, δίνετε μια ώθησι με το πόδι σας... κι' αυτό είν' όλο! Θα έπιπλεύσετε, με το πρόσωπο βουτηγμένο στο νερό.

Τέλος, αφού βεβαιωθήκατε πιά ότι έπιπλέετε θαυμάσια, θ' άρχίσετε να διδάσκεσθε το πραγματικό κολύμπι, τις κινήσεις του, συνδυασμένες με τόν κατάλληλο ρυθμό της άναπνοής. Σ' αυτό θα σας βοηθήση ένα βιβλίο κολυμβητικής, ένας δάσκαλος, ή ένας φίλος σας έμπειρος κολυμβητής. Το καλλίτερο είναι να εξασκηθήτε στις κινήσεις αυτές στο σπίτι σας, ξαπλωμένος στο πάτωμα, ως πού να γίνουν αυτόματες και να συντονισθούν τελείως τα πόδια και τα χέρια σας. Κατόπιν, θα εφαρμόσετε πιά την πρακτική σας μέσα στο νερό.

"Εγώ προσωπικώς, διδάσκω πρώτα στους μαθητές μου το άνασκελο κολύμπι, γιατί μου φαίνεται εύκολώτερο για την άρχή.

Γιατί να υπάρχουν άνθρωποι που φοβούνται το νερό; Είνε το ίδιο παράλογο σαν να φοβόντα, το σκοτάδι, μπορεί δέ να άποδειχθί σε ώρισμένες περιπτώσεις πολύ πιο επικίνδυνο... "Έξοικειωθείτε με το νερό, και δεν θ' άργήσετε να εκτιμήσετε τις άπολαύσεις που προσφέρει.

ΦΡΑΝΚ ΝΤΑΛΤΟΝ

ΟΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ στὰ στούντιο

"Αν ζούσε σήμερα ο τερπικέρκυνος Ζεύς...

"Αν ο «νεφεληγερέτης» Ζεύς κατέβαινε μια μέρα απ' τόν Όλυμπο και τύχαινε να υπή σ' ένα κινηματογραφικό στούντιο την ώρα που «γυρίζεται» μια σκηνή καταιγίδος, θα θεωρούσε άσφαλώς εύτυχημα το ότι δεν υπήρχε ο κινηματογράφος στην άρχαία έποχή. Γιατί αλλιώς θα κινδύνευε σοβαρά το γόπτρό του, που βασιζόταν κυρίως στον ποοληπτικό ρόθο που προκαλούσαν τότε τα ούράνια φαινόμενα. Σήμερα όμως τα ίδια φαινόμενα, που έβωρρούντο άλλοτε τρομερές εκδηλώσεις της θείας όονής, παράγονται τεχνητά, εύκολα και άπλούστατα, απ' τους τεχνικούς του κινηματογράφου. Πολλές φορές δέ οι ψεύτικες αυτές θύελλες έχουν μια τέτοια άγρια ώμορφιά, ώστε οι πραγματικές ώρησιών έμπρός τους...

Για τόν κεραυνό ο Ζεύς νοειάζόταν τη συντροφιά του 'Ηφαιστου, για τη λάμψι των άστραπών ζητούσε τη βοήθεια της 'Αθηνάς, για τόν άνεμο κατέφευγε στον Αίολο, για το μουγκρητό των κυμάτων στον Ποσειδώνα... "Αντί λοιπόν για όλους αυτούς τους ίσχυρους θεούς, μερικοί ταπεινοί εργάτες των κινηματογραφικών στούντιο με τη βοήθεια λίγων άπλών μηχανημάτων, άποδίδουν ρεαλιστικότητα τη μανία των στοχείων της Φύσεως...

"Ας υποθέσουμε ότι θα κινηματογραφηθί μια σκηνή με οργαία βροχή μέσα σ' ένα δάσος. Το δάσος αυτό είναι συνήθως ψεύτικο. Είτε έχει δημιουργηθί μέσα σε μια αίθουσα του στούντιο, είτε σ' ένα κοντινό λειβάδι, όπου έχουν φυτευθί προσωρινά σε μια περιφέρεια λίγων τετραγωνικών μέτρων μερικά μεγάλα δέντρα — από χαρτόνι συνήθως — με γοντούς κορμούς. Φωτίζεται με δυνατές ηλεκτρικές λάμπες και σκεπάζεται από πάνω με μια μεγάλη τέντα.

Μερικές δυνατές άντλίες, έγκατεστημένες γύρω απ' το «δάσος» στέλνουν το νερό τους πάνω απ' την τέντα έτσι ώστε να σουρώνη απ' το ύψος και να πέση σ' όλα τα σημεία ομοιόμορφα, σαν κανονική βροχή!

"Όσο για τις έκτυφλωτικές άστραπές, τις δημιουργούν ένας ή περισσότεροι ηλεκτρολόγοι. Φορώντας κοντά καουτσουκένια γάντια και μάσκα γυαλιά φέρονε κάθε τόσο σε έπαφή δυο κάρβουνα βολταϊκού τόξου και παράγουν έτσι κάθε φορά μια κατάλευκη και ίσχυρότατη λάμψι.

"Αν χρειάζεται καταιγιά, υπάρχουν διάφοροι τρόποι γι' αυτό. "Ανάβουν π. χ. ένα κομμάτι σελιολούτ και το βουτούν για μια στιγμή στο νερό. Παράγει τότε ένα πυκνό και βαρύ καπνό, που δίνει την έντύπωση καταιγίδας. Μπορεί να χρησιμοποιηθούν επίσης ειδικά «καπνογόνα» είτε να εφαρμοσθούν πάνω απ' το φακό της κινηματογραφικής μηχανής λεπτές γάτες ή ειδικά χρωματιστά φίλτρα, που δίνουν ένα χαρακτηριστικό θόλωμα στην εικόνα.

"Η άναπαράστασις του κρότου του κεραυνού γίνεται πεζότατα: με κάμποσα μεταλλικά έλάσματα, τρυπημένα στη μέση και περασμένα σ' ένα μπαμπού. Τ' άφινουν να πέσουν γρήγορα το ένα πάνω στο άλλο, κι' ο κρότος τους άκούγεται στο όημ σαν γνήσιος κεραυνός. "Η λάμψις παράγεται με εύκολα ηλεκτροικά μέσα.

"Ακόμη άπλούστερη είναι η άπομίμησης του άνέμου. Δεν χρειάζεται καν τη βοήθεια ή την έπιβλεψι ειδικού εργάτου. "Ένας ή περισσότεροι άνεμιστήρες γυρίζουν με μικρότερη ή μεγαλύτερη ταχύτητα, ώστε να παράγουν όλα τα είδη των άνέμων. Για τους τρομακτικούς κυκλώνες νοησιμεύει ή έλιξ του άεροτλάγου.

"Όσο για τα ούραλάσματα του άνέμου, το θρόίσμα των φύλλων, το κύλημα της βροστής, κλπ., παράγονται απ' τους «τεχνικούς του ήχου» με έξυπνα κι' άπλά κόλπα. "Ανακινώντας π. χ. λίγο νερό μέσα σε μια λεκάνη, δίπλα στο μικρόφωνο άπομιμούνται πεοίφημα το θόρυβο της τρομερώτερης τοικυμίας.

"Η μόνη άμνότης των κινηματογραφικών καταιγίδων με τις πραγματικές συνίσταται στα άποτελέσματα τους πάνω στους ήθοποιούς, που μουσκεύονται κάποτε απ' την τεχνητή βροχή και κουλονούν!

Με την άδεια του Μάχ "Αθουρ

"Ο Ισπανικός τύπος άναγράφει την πληροφορία ότι ή θεά του ήλιου 'Αμπερασού, από την όποιαν κατάγεται, σύμφωνα με την παράδοσι, ο αυτοκράτωρ Χισοχίτο έσφαρκώθηκε έκ νέου στο σώμα μιας γερόντισσας που μένει στην έπαρχία Γιαμαγκούτσι. Οί σχετικές άγγελίες προσθέτουν ότι ή κόρη του ήλιου θα σώση τη χώρα... άλλά «με την άδεια του στρατηγού Μάχ "Αθουρ».

